

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Wydział Nauk Historycznych

Patryk Banasiak

Numer albumu: 502917

Kierunek studiów: Archeologia

Praca doktorska

Geneza i funkcje średniowiecznego grodu *Visegrad* na pograniczu
pomorsko-kujawskim. Studium archeologiczne

Tom II

Część katalogowa

Promotor
prof. dr hab.
Wojciech Chudziak

Toruń 2023

Spis treści

1. Wprowadzenie	4
2. Katalog nieruchomości materiałów źródłowych	5
2.1. Wstęp	6
2.2. Katalog warstw archeologicznych	8
2.3. Katalog obiektów archeologicznych	10
3. Katalog ruchomego materiału źródłowego	18
3.1. Wstęp	19
3.2. Przedmioty wykonane z drewna	21
3.3. Przedmioty wykonane ze skóry	22
3.4. Przedmioty wykonane z poroża i kości	23
3.5. Przedmioty wykonane z gliny	44
3.6. Przedmioty wykonane z kamienia	56
3.7. Przedmioty wykonane z bursztynu	61
3.8. Przedmioty metalowe	63
4. Katalog stanowisk archeologicznych z rejestru AZP z obszaru powiatu bydgoskiego w granicach dawnej kasztelani wyszogrodzkiej	173
4.1. Wstęp	174
4.2. Katalog	176
5. Literatura	197

1. Wprowadzenie

Drugi tom monografii stanowiska prezentuje katalog źródeł zebranych w trakcie prac badawczych. Są to przede wszystkim trzy zestawienia – katalog nieruchomego i ruchomego materiału źródłowego oraz zestawienie stanowisk archeologicznych z rejestru Archeologicznego Zdjęcia Polski z obszaru powiatu bydgoskiego w granicach dawnej kasztelani wyszogrodzkiej.

Każdy katalog poprzedzony zostaje wstępem, który prezentuje nie tylko strukturę poszczególnych zestawień, ale także podstawy źródłowe. Katalogi mają formę tabel, w których zawarte zostały podstawowe informacje o obiekcie, warstwie, zabytku czy stanowisku archeologicznym. Dobór i stopień opracowania poszczególnych źródeł był determinowany przede wszystkim dostępem do danych oraz samych przedmiotów analizy. Prezentowane wykazy stanowią pokłosie kwerendy muzealnej, bibliotecznej oraz archiwalnej. Jej przeprowadzenie pozwoliło zebrać opracowane materiały źródłowe, jak również opisać dotychczas nieopisane zbiory, bądź zrewidować interpretacje lub chronologię niektórych zabytków lub obiektów archeologicznych.

W przypadku wszystkich katalogów numery inwentarzowe odpowiadają tym stosowanym w tomie I, w ramach prowadzonych analiz. Tym samym tom II stanowi komponent źródłowy do treści prezentowanych w tomie pierwszym. Katalog kończy wykaz literatury, która została wykorzystana do opracowania tego tomu.

W tym miejscu autor pragnie podziękować za umożliwienie przeprowadzenia kwerendy kustoszowi Działu Archeologii Muzeum Okręgowego im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, pracownikom Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków – delegatura w Bydgoszczy oraz pracownikom Instytutu Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ponadto autor składa podziękowania wszystkim osobom, które swoją wiedzą i doświadczeniem pomogły przygotować niniejsze opracowanie.

2. Katalog obiektów archeologicznych

2.1. Wstęp

Katalog nieruchomości źródeł archeologicznych obejmuje dwa zespoły opracowań: warstw i obiektów archeologicznych. Ze względu na odmienną specyfikę obu typów źródeł katalogi różnią się strukturą tabel prezentujących dane.

Wykaz warstw zaprezentowany został w formie tabeli zbudowanej z pięciu kolumn. Pierwsza ma charakter formalny i obejmuje „liczby porządkowe”. Rubryka druga definiuje numer opisywanej warstwy. Numeracja warstw odpowiada tym wyróżnionym przez kierowników badań realizowanych na grodzisku w latach 1958-1960. Kolejna kolumna zatytułowana „opis warstwy” stanowi zasadniczy komponent katalogu. W rubryce tej zaprezentowana zostaje charakterystyka poszczególnych warstw, obejmująca m.in. opis jej struktury, barwy czy miąższości. Przedostatnia kolumna przedstawia „zawartość kulturową wypełniska” warstwy. W miejscu tym wymieniane są komponenty warstwy wynikające z ingerencji człowieka w naturalne procesy sedymentacyjne (m.in. fragmenty polepy, węgle drzewne czy skupiska kamieni). Katalog zamyka pion przedstawiający chronologię warstwy.

Rejestr obiektów archeologicznych obejmuje osiem kolumn. Pierwsza („liczba porządkowa”) ma na celu uporządkowanie numeryczne materiału w ramach tego zbioru. Kolejna zatytułowana „sezon badawczy” precyzuje czas zadokumentowania danego obiektu. Kolumna trzecia („odcinek”) pozwala, w miarę dostępnych danych źródłowych, umiejscowić dany obiekt w przestrzeni wykopów badawczych. Czwarty zatytułowany „obiekt” precyzuje charakter danego obiektu, wynikający z interpretacji jego reliktyw. Ponadto w rubryce tej zamieszczona zostaje obok nazwy obiektu również jego numer. Kolumna piąta – „opis obiektu” zawiera syntetyczną charakterystykę nieruchomego materiału źródłowego. Zawiera ona opis m.in. kształtu, wymiarów, barwy czy zawartości wypełniska. Kolejna rubryka prezentuje pozyskany ruchomy materiał źródłowy w obrębie danego obiektu archeologicznego. Często informacje w niej zawarte ograniczają się jedynie do wymienienia zadokumentowanych w ramach obiektu kategorii zabytków, gdyż ilościowe określenie dużej części z nich nie było możliwe ze względu na braki w dokumentacji polowej. Przedostatnia kolumna prezentuje informacje o chronologii poszczególnych obiektów archeologicznych. Ramy czasowe funkcjonowania poszczególnych obiektów są zawężone do faz wyróżnionych w rozdziale 8 tomu I niniejszej pracy. Ostatnia rubryka „uwagi” prezentują przede wszystkim dane odnośnie kontekstu stratygraficznego obiektu archeologicznego poprzez określenie jego relacji wobec warstw kulturowych oraz głębokości zalegania reliktyw.

Zestawienia warstw i obiektów archeologicznych powstały przede wszystkim w oparciu o dostępną polową dokumentację opisową i rysunkową, znajdującą się w archiwum Działu Archeologii Muzeum Okręgowego im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy oraz z opublikowanych przez autorów badań sprawozdań (Rauhut, Rauhutowa, Potemski 1959, Rauhut, Rauhutowa, Potemski 1962ab). Te ostatnie w przypadku rozbieżności poszczególnych źródeł (opisów, rysunków czy sprawozdań) stanowią według autora najbardziej wiarygodne opracowanie, stąd będą one miały priorytetowe znaczenie. W ich opracowaniu wykorzystano także dane pochodzące z najnowszych opracowań katalogowych, w których publikowano materiały z omawianego stanowiska (Bojarski 2019)

2.2. Katalog warstw archeologicznych

Id	Numer warstwy	Opis warstwy	Zawartość kulturowa wypełniska	Chronologia
1	Warstwa I	Warstwa zbudowana z pisaku próchnicznego o ciemnoszarej barwie. Miąższość warstwy na większości zajmowanej powierzchni wynosi ok. 0,3 m. Zwiększa się ona jedynie w rejonie fosy. W obrębie warstwy występują liczne wkopy współczesne, zaburzające jej ciągłość.	Zabytki wczesno- i późnośredniowieczne, przedmioty współczesne	Współczesna warstwa kulturowa (humus)
2	Warstwa II	Tworzą ją laminowane piaski barwy jasnożółtej i szare lub szarobrunatne. Miąższość tej warstwy waha się od 2,0 do 3,5 m. Zwiększa się ona w miarę przesuwania się w stronę południowo-zachodnią stanowiska. Nawarstwienia mają charakter niwelacyjny. Warstwa ta przykrywała nie tylko majdan, ale również relikty konstrukcji wałów starszych faz rozbudowy (fazy I i II).	Grudki polepy, fragmenty węgla drzewnych, przepalone kamienie, zaprawa wapienna, fragmenty cegieł „palcówek”	Faza III-IV
3	Warstwa IIa	Tworzyły ją piaski o barwie szarej lub szarobrunatnej o przemieszanej strukturze z piaskami koloru jasnożółtego. Wykazuje ona mniejszy stopień zaburzenia nawarstwień niż warstwa II. Występowała ona jedynie w odcinkach D-E i E-F.	-	Faza III

4	Warstwa III	<p>Tworzą ją sedymenty czarno-lub szarobrunatne, często z wtrętami żółtego piasku. Zalegała ona albo na resztkach humusu pierwotnego, albo bezpośrednio na calcu. Występowała ona w większej części stanowiska – przedzielona została głównie wkopem późniejszej fosy. Miejscami, a zwłaszcza we wschodniej części odcinka G-H, warstwa III wykazuje znaczny stopień zróżnicowania w zakresie struktury i barwy. Miąższość tej warstwy jest niejednolita i waha się od 0,5 do 1,3 m. Warstwa ma charakter demolacyjny</p>	<p>popiół, przepalone kamienie, fragmenty polepy, spalenizna, węgle drzewne,</p>	<p>Faza I-II</p>
---	-------------	---	--	------------------

2.3. Katalog obiektów archeologicznych

Id	Sezon badań	Odcinek	Obiekt	Opis obiektu	Pozyskany materiał źródłowy	Chronologia	Uwagi
1	1958	odc. E-F	Palenisko nr 1	<p>Obiekt tworzą luźno rozrzucone kamienie ze śladami przepalenia. Między kamieniami znajdują się fragmenty polepy i węgla drzewnych. Palenisko w rzucie poziomym ma kształt owalny o wymiarach ok. 70 x 170 cm. Grubość nawarstwień paleniska wynosiła najprawdopodobniej ok. 10 cm.</p>	kości zwierzęce	Faza IV	warstwa IIa; głęb. 95 cm od pow.
2	1958	odc. G-H	Palenisko nr 2	<p>Obiekt znajdował się w środkowej części odcinka G-H. Palenisko ma kształt owalny o wymiarach ok. 90 x 145 cm. Wypełnisko tworzyła ciemnobrunatna ziemia, zawierająca różnej wielkości przepalone i nieprzepalone kamienie, węgle drzewne, kości zwierzęce i rybie łuski.</p>	25 fragmentów wczesnośredniowiecznych, igła kościana, kości zwierzęce, rybie łuski	Faza III	warstwa III; głęb. 330 cm od pow.

3	1958	odc. G-H	Palenisko nr 3	<p>Obiekt znajdował się w zachodniej części odcinka G-H, na południowy-zachód od paleniska nr 2. Obiekty oddalone były od siebie w odległości ok. 100 cm. Palenisko miało kształt lekko owalny o wymiarach przekątnych 140 x 150 cm. Miąższość nawarstwień wynosiła 10 cm. Obiekt miał zwartą strukturę kamienie o różnej wielkości, stanowiących wypełnisko obiektu. W obrębie jego nawarstwień występowały również węgle drzewne, popioły i fragmenty kości zwierzęcych</p>	<p>fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych</p>	Faza II	<p>warstwa III; głęb. 330 cm od pow.</p>
4	1958	odc. E-F	Palenisko nr 4	<p>Obiekt tworzyła plama zbitej czarnej ziemi z węglami drzewnymi, popiołami i gliną. Palenisko miało rzut poziomy nieregularny, zbliżony do owalu o wymiarach 140 x 170 cm. Palenisko zalegało na żółtym piasku, stanowiącym całec. Wypełnisko we wschodniej części plamy cechowało się intensywniejszą, ciemniejszą barwą i stopniowo przejaśnia się w kierunku zachodnim. Miąższość obiektu wynosiła 50 cm. W wypełnisku obiektu występowały nieliczne i niewielkie przepalone kamienie.</p>	<p>228 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej</p>	Faza III	<p>warstwa IIa; głęb. 240 cm od pow.</p>
5	1958	odc. E-F	Palenisko nr 5	<p>Obiekt zalegał w zachodniej części odcinka E-F. Niewielkie palenisko o wymiarach 90 x 100 cm tworzyły gęsto ułożone, przepalone i nieprzepalone kamienie. W wypełnisku obiektu występowały węgle drzewne oraz liczne fragmenty kości zwierzęcych.</p>	<p>kości zwierzęce</p>	Faza III (?)	<p>warstwa IIa; głęb. 250 cm od pow.</p>

6	1958	odc. G-H	Palenisko nr 6	Niewielki obiekt o kształcie owalnym i wymiarach ok. 70 x 120 cm. Wypełnisko stanowiła ciemnobrunatna ziemia z przepalonymi i nieprzepalonymi kamieniami, węgle drzewne oraz duża ilość popiołu. W bezpośrednim sąsiedztwie paleniska zaobserwowano resztki spalonej belki.	20 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej	Faza II	warstwa III; głęb. 330 cm od pow.
7	1958	odc. G-H	Palenisko nr 7	Obiekt zalega w obrębie budynku II. Palenisko ma zarys okrągły o średnicy ok 130 cm. W wypełnisku pośród rozrzuconych, przepalonych i nieprzepalonych kamieni, zalegał pęknięty, niemal całkowicie przepalony kamień żarnowy. W sąsiedztwie kamienia żarnowego występowała warstwa popiołu.	7 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej	Faza II	warstwa III; głęb. 350 cm od pow.
8	1958	odc. G-H	Palenisko nr 9	Obiekt zalega w obrębie budynku II. Palenisko ma zarys owalny o wymiarach ok. 130 x 200 cm. Wypełnisko zawierało resztki węgla drzewnych i popiołów, jak również ślady rozłożonego wapnia lub szlamu wapiennego. W sąsiedztwie kamieni występujących w palenisku występowały liczne kości i łuski rybie.	178 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, kości zwierzęce, łuski rybie	Faza II	warstwa III; głęb. 350 cm od pow.
9	1958	odc. F-G	Palenisko nr 14	Obiekt o wymiarach 135 x 190 cm tworzyły nieregularnie ułożone kamienie noszące i nie posiadające ślady przepalenia. Między kamieniami stwierdzono występowanie małych kawałków nadpalonego drewna.	42 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, 3 prawie całe wyklejone naczynia wczesnośredniowieczne	Faza II	warstwa III; głęb. 350-360 cm od pow.

10	1958	odc. G-H	Palenisko nr 15	<p>Obiekt ma wymiary 45 x 60 cm oraz 35 cm miąższości. Wypełnisko tworzyły fragmenty spalonej belki, warstewki zielonej gliny, miękkiego szlamu wapiennego, polepa oraz popiół z węglami drzewnymi. W obrębie paleniska znajdowało się kilka przepalonych kości, rozkruszone resztki prażnicy, nieliczne ułamki ceramiki, oraz całe naczynie wypełnione białą, miłąką konsystencją przypominającą popiół, w której leżał fragment dwustronnie obciętego rogu. Nie wykluczone, że palenisko stanowiło zaplecze pracowni rogowiarskiej zniszczonej przez Wisłę.</p>	<p>fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, fragment prażnicy, półprodukt z poroża</p>	Faza II	<p>warstwa III; głęb. 360 cm od pow.</p>
11	1959	odc. H-I	Palenisko nr 17	<p>Obiekt ma kształt zbliżony do prostokąta. Jego resztki stanowiły płaty pomarańczowej polepy otoczonej skupiskami białego popiołu oraz mniejszymi skupiskami zielonkawej gliny. Słabe ślady próchnicy w sąsiedztwie polepy mogą wskazywać na drewnianą obudowę. Obiekt miał wymiary 120 x 75 cm i miąższość 7-10 cm. Prawdopodobnie pełnił on funkcje pieca w obrębie budynku V.</p>	<p>nóż żelazny</p>	Faza I	<p>Warstwa III;</p>
12	1959	odc. J-K	Palenisko nr 18	<p>Obiekt składał się z warstewek i gliny o zabarwieniu zielonkawym, przepalanej w części środkowej na kolor pomarańczowy. Pod gliną występowała ziemia o zabarwieniu pomarańczowym, silnie przepalona od działania ognia. Możliwe, że palenisko było częścią jakiegoś budynku, lecz stopień jego zachowania nie pozwala tego potwierdzić.</p>	<p>178 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej</p>	Faza I	<p>warstwa III; głęb. 300 cm od pow.</p>

13	1959	odc. L-M	Palenisko nr 21	Obiekt miał kształt zbliżony do okręgu o średnicy ok. 50 cm, a jego głębokość nie przekraczała 10 cm. Wypełnisko tworzyły białe i pomarańczowe popioły z nielicznymi przepalonymi kamieniami	kości zwierzęce	Faza I-II	warstwa III
14	1958	odc. G-H	Jama nr 8	Obiekt miał kształt zbliżony do owalu o wymiarach 130 x 130 cm. Wypełnisko tworzyła czarnobrunatna, warstwowana ziemia, z występującymi w niej kośćmi zwierzęcymi. Obiekt stanowił prawdopodobnie resztkę lekkiego budynku mieszkalnego założonego we wstępnej fazie budowy grodu.	kości zwierzęce, 11 fragmentów naczyń wczesnośredniowiecznych, igła kościana	Faza II	warstwa III; głęb. 390 cm od pow.
15	1958	odc. E-F	Jama nr 10	Obiekt ma kształt nieregularny, częściowo zniszczony przez destrukcyjną działalność Wisły. Wymiary obiektu to 170 x 190 cm, a jego miąższość dochodzi do 60 cm. Wypełnisko tworzyła ciemnoszarobrunatna ziemia z węglami drzewnymi, popiołem i kamieniami. Obiekt ten prawdopodobnie stanowi pozostałość zachowanego częściowo budynku mieszkalnego	fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej	Faza III	warstwa IIa; głęb. 280 cm od pow.
16	1958	odc. E-F	Jama nr 11	Obiekt miał kształt nieregularny o wymiarach 105 x 115 cm. Jego miąższość wynosiła 25 cm. Wypełnisko miało barwę ciemnoszaro-brunatną i zawierało drobne fragmenty węgla drzewnych. W sąsiedztwie jamy znajdował się duży nieprzepalony kamień o wymiarach 40 x 30 x 25 cm.	fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej	Faza III	warstwa IIa; głęb. 275 cm od pow.

17	1958	odc. G-H	Jama nr 12	Obiekt o wymiarach 150 x 170 cm tworzyła ciemnobrunatna płama o miąższości 20 cm. W wypełniku obiektu występowały skupiska przepalonych i nieprzepalonych kamieni. Prawdopodobnie można łączyć ten obiekt z wczesną fazą budowy grodu.	120 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, 3 prawie całe naczynia wczesnośredniowieczne, nóż żelazny, pochewka rogowa	Faza II	warstwa III; głęb. 390 cm od pow.
18	1958	odc. D-E	Jama nr 13	Obiekt o nieregularnym, zbliżonym do owalu kształcie. Maksymalna średnica jamy wynosiła 100 cm, a miąższość 60 cm. Wypełnik tworzył przede wszystkim białoszary popiół, nieliczne węgle drzewne i kości zwierzęce.	401 fragmentów ceramiki, kości zwierzęce,	Faza III	warstwa IIa; głęb. 230 cm od pow.
19	1958	odc. G-H	Jama nr 16	Uchwycone wymiary obiektu wynoszą 70 x 90 cm, a jego miąższość wynosi 45 cm. Wypełnik tworzy ciemnobrunatna ziemia, w której występują nieliczne kamienie i węgle drzewne.	1 fragment ceramiki wczesnośredniowiecznej	Faza II	warstwa III; głęb. 330 cm od pow.
20	1959	odc. K-L	Jama nr 20	Obiekt miał wymiary 130 x 150 cm, a jego miąższość wynosiła 80 cm. Wypełnik jamy stanowiła ciemnobrunatna ziemia oraz warstewki białego i pomarańczowego popiołu. W wypełniku występowały również luźne przepalone i nieprzepalone kamienie	81 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, kości zwierzęce, kości jesiota, łuski rybie, przedmiot brązowy	Faza II	warstwa III; głęb. 270 cm od pow.

21	1958	odc. E-F	Budynek I	<p>Obiekt odkryty pod warstwą gliny ma formę zbliżoną do prostokąta zachowanego w formie jednego narożnika. Budynek był prawdopodobnie zorientowany zgodnie z kierunkami świata. W obrębie wypełniska obiektu występowały słabo zachowane, spalone belki, stanowiące pozostałość podłogi. Przebieg włókien dranic był zgodny z kierunkiem ścian budynku. Zarys budynku został częściowo zatarty przez młodsze fazy zabudowy grodowej, jak również przez warstwę niwelacyjną. Długość południowej ściany wynosiła 300 cm, a ściany wschodniej 200 cm. Prawdopodobnie pierwotnie ściany budynków osiągały 400 cm długości. Miąższość obiektu nie przekracza 10 cm. Budynek nosi ślady po pożarze.</p>	74 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, nóż żelazny, przęślik gliniany, gwóźdź żelazny	Faza III	warstwa IIa; głęb. 240 cm od pow.
22	1958	odc. G-H	Budynek II	<p>Obiekt tworzył zarys narożnika prostokątnej płamy o wypełnisku ciemnobrunatnym, z dodatkiem węgla drzewnych i popiołu. Południową granicę budynku wyznaczała spróchniała belka długości 320 cm i szerokości 20 cm. W obrębie obiektu zadokumentowano paleniska nr 7 i 9. Prawdopodobnie budynek był zorientowany zgodnie z kierunkami świata. Zachowane relikty świadczą o pożarze, który zniszczył ten obiekt oraz o wyrównywaniu terenu po tym wydarzeniu, co częściowo przyczyniło się do zatarcia granic budynku.</p>	896 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, 7 wyklejonych naczyń wczesnośredniowiecznych, nóż żelazny, szydło kościane, osełka kamienna, ciężarek gliniany, półprodukt z poroża, łyżwa kościana, 2 przęśliki gliniane, grzebień z poroża, 3 przedmioty żelazne	Faza II	warstwa III; głęb. 350 cm od pow.

23	1958	odc. G-H	Budynek III	<p>Obiekt zachował się w formie fragmentu spalonej podłogi, ułożonej z bierwion i plamy zbitej gliny. Belki podłogi były zorientowane po osi północ - południe i ze wschodu na zachód zalegały bezpośrednio na calcowym piasku. Od strony południowej zachowała się również belka nośna ściany o długości 420 cm. Obiekt nosi ślady po pożarze.</p>	11 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, nóż żelazny	Faza I	warstwa III; głęb. 370 cm od pow.
24	1958	odc. F-G	Budynek IV	<p>Zarys obiektu jest niewyraźny i nieregularny. W obrębie dużego zaciemnienia występowały fragmenty spalonego drewna zorientowanego po osi północ - południe. Wyraźne wyznaczenie granic obiektu było niemożliwe. Nie można wykluczyć, że palenisko nr 14 było powiązane z tym budynkiem. Budynek prawdopodobnie nie posiadał podłogi.</p>	259 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, 4 całe naczynia wczesnośredniowieczne, ośelka kamienna	Faza I	warstwa III; głęb. 340 cm od pow.
25	1959	odc. H-I	Budynek V	<p>Obiekt był zorientowany zgodnie z kierunkami świata. W jego obrębie stwierdzono występowanie spalonych belek stanowiących fragment ściany lub podłogi. Stan zachowania uniemożliwia dokładne ustalenie rozmiarów obiektu. W wypełnisku obiektu znajdowało się niewielkie skupisko nieprzepalonych kamieni, zalegających ciemnobrunatnej ziemi wymieszanej z popiołem oraz plamami wapna. W zachodniej części budynku zadokumentowano resztki pieca (palenisko nr 17). Przy piecu od strony wschodniej wystąpiło skupisko łusek i kości rybich.</p>	377 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, nóż żelazny, igła żelazna, gwóźdź żelazny, 2 przedmioty żelazne	Faza I	warstwa III;

3. Katalog ruchomego materiału źródłowego

3.1. Wstęp



Katalog ruchomego materiału źródłowego prezentuje wszystkie tzw. „przedmioty wydzielone” podlegające opracowaniu przez autora. Całość zbioru została pogrupowana według kryterium surowcowego, w obrębie którego przedmioty zostały uporządkowane w oparciu o interpretacje pełnionych przez nie funkcji. Wydzielono następujące podkategorie surowcowe: przedmioty wykonane z drewna, skóry, kości i poroża, gliny, kamienia, bursztynu i metalu. Zestawienia te zostały zaprezentowane w formie tabel prezentujących najważniejsze informacje o danym przedmiocie.

Tabele tworzy dziesięć segmentów. Pierwsza kolumna ma charakter formalny i zamieszczone w niej są numery identyfikacyjne w obrębie danej podkategorii surowcowej. Kolejna rubryka wymienia numer inwentarza zabytku występujący w dokumentacji polowej z badań w latach 1958-1960. Kolumna trzecia precyzuje, w którym sezonie badawczym dany zabytek został pozyskany. Kolejne trzy rubryki określają kontekst stratygraficzny znaleziska poprzez podanie odcinka z którego został pozyskany (czwarta), numer warstwy (piąta) lub obiektu (szósta). Numery warstw i obiektów odpowiadają numeracji przyjętej przez autorów badań wykopaliskowych na grodzisku. Kolumna siódma stanowi zasadniczy punkt katalogu, gdyż prezentuje szczegółowy opis poszczególnych przedmiotów. Obejmuje on m.in. stan zachowania zabytku, wymiary, opis przekrojów, wagę, ślady obróbki/użytkowania. Kolejny segment przedstawia przynależność typologiczną przedmiotu, o ile jego stan zachowania umożliwił takie doprecyzowanie. Kolumna dziewiąta określa datowanie przedmiotu. Co istotne datacja ta dotyczy wyłącznie samego momentu wykonania poszczególnych zabytków, nie zaś momentu ich depozycji. Ostatnia część tabeli to fotografia opisywanego przedmiotu zawierająca pięciocentymetrową podziałkę skalującą.


Katalog obejmuje wyłącznie te przedmioty do których autor dotarł bezpośrednio i tym samym miał możliwość ich kompleksowego opisanie. Opracowaniu nie podlegały znaleziska znane wyłącznie z literatury, nie posiadające karty zabytków lub znane tylko z polowej dokumentacji opisowej. Materiały te pochodzą ze zbiorów Działu Archeologii Muzeum Okręgowego im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. Weryfikacją objęte zostały materiały pochodzące z regularnych prac wykopaliskowych,

zarejestrowane pod następującymi numerami inwentarza muzealnego: A-310, A-705, A-706, A-707, A-1164, A-1180 i A-1185.



3.2.1. Przedmioty wykonane z drewna






Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wyko p/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.1.1. Przedmioty nieokreślone									
1	292/58	1958	odc. F-G	II	-	Trzy fragmenty bliżej nieokreślonego przedmiotu/ów drewnianych. Jeden fragment najprawdopodobniej podlegał obróbce, na co wskazuje regularny owalny kształt. Całkowita masa fragmentów to ok. 5 g.	-	wś/pś	
2	355/58	1958	odc. D-E	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot z drewna pokryty żelaznym okuciem. Świadczą o tym ślady w postaci przylegającej korozji.	-	-	




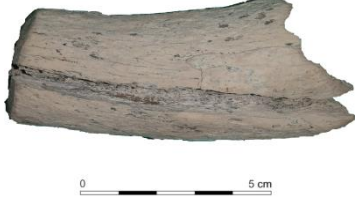

3.2.2. Przedmioty wykonane ze skóry






Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wykop/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.2.1. Przedmioty nieokreślone									
1	133/59	1959	odc. J-K	III	-	Bliżej nieokreślony fragment wygarbowanej skóry z fragmentem pierwotnej krawędzi. Miejscami widoczne są pozostałości po szwach w postaci niewielkich otworów. Część z nich układa się łukowato przez środek materiału. Wymiary: dł. 5,0 cm; szer. 5,0 cm .	-	wś/pś	





3.2.3. Przedmioty wykonane z kości i poroża





Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wykop/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.3.1. Półprodukty i wyroby ze śladami obróbki									
1	A-705	1932	-	-	-	Fragment poroża ze śladami rąbania i nacinania. Ma on formę ostrosłupa o średnicy podstawy ok. 1,2 cm i wysokości 3,0 cm.	-	wś	
2	A-706	1932	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot kościany, najprawdopodobniej półprodukt ze śladami wstępnej obróbki.	-	wś	


3	11/58	1958	odc. F-E	II	-	Fragment rozłupanego fragmentu poroża poddanego wstępnej obróbce poprzez odcięcie wyrostków. Wymiary: dł. 12,7 cm; szer. 2,1 cm; wys. 2,0 cm.	-	wś/pś	
4	47/58	1958	odc. G-H	II	-	Fragment poroża z jednej strony odpilowanego, z drugiej zaś noszącego ślady rąbania. Na powierzchni zewnętrznej poroża widoczne są ślady po struganiu w postaci negatywów i krótkich, wyrazistych linii rytych. Średnica poroża waha się od 3,1 do 2,3 cm. Długość fragmentu wynosi 12,0 cm.	-	wś/pś	
5	54/58	1958	odc. G-H	II	-	Fragment trzonu kości długiej z odciętą nasadą, której powierzchnia została opracowana wstępnie poprzez jej struganie. Przedmiot został częściowo uszkodzony. Wymiary: dł. 8,1 cm, maksymalna średnica 1,5 cm.	-	wś/pś	
6	203/58	1958	odc. E-D	II	-	Fragment częściowo obrobionego poroża o przekroju wzdłużnym trapezowatym ze śladami obróbki. Na powierzchni poroża są widoczne ślady po struganiu wierzchniej warstwy oraz ślady nacięć. Średnica fragmentu wynosi ok. 1,8 cm a długość ok. 6,0 cm.	-	wś/pś	
7	241/58	1958	odc. G-H	III	-	Fragment poroża ze śladami nacięć w postaci krótkich i płytkich linii rytych. W dolnej części przedmiotu widoczne są ślady po struganiu, mającego odciąć koniec poroża od reszty materiału. Przedmiot ma kształt zbliżony do ostrosłupa o wysokości ok. 4,9 cm i średnicy podstawy 1,2 cm. Powierzchnia zewnętrzna rogu jest gładka, co pozwala sądzić, że przedmiot był wygładzany.	-	wś	




8	293/5 8	1958	odc. F-E	III	jama nr 2	Fragment rogu ze śladami cięcia w postaci dookolnych wąskich i głębokich linii. Przedmiot ma kształt zbliżony do ostrosłupa o wysokości ok. 4,0 cm i średnicy podstawy 1,3 cm. Powierzchnia zewnętrzna rogu jest gładka, co pozwala sądzić, że przedmiot był wygładzany.	-	wś	
9	317/5 8	1958	odc. E-D	II	rozsypek o wewnętrznego wału	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z odciętego fragmentu poroża. Powierzchnia przedmiotu ma naturalną fakturę poroża. Przedmiot był odcinany poprzez ciosanie i nacinanie, o czym świadczą zaciosy oraz płytkie i krótkie linie ryte. Długość łukowato wygiętego poroża wynosi ok. 21,0 cm. Maksymalna jego średnica zaś 2,0 cm.	-	wś/pś	
10	364/5 8	1958	odc. G-H	III	BII	Fragment poroża z nielicznymi śladami po obróbce w postaci pojedynczych śladów po nacięciach, piłowaniu i wygładzaniu. Wymiary: dł. 16,0 cm; szer. 7,3 cm (w najszerszym miejscu); grub. 3,1 cm;	-	wś	
11	365/5 8	1958	odc. G-H	III	palenisko nr 15	Bliżej nieokreślony przedmiot z poroża poddany działaniu wysokiej temperatury. Przedmiot posiada na powierzchni słabo czytelne ślady obróbki po szlifowaniu i ciosaniu. Średnica przedmiotu waha się od 2,9 do 3,4 cm. Długość przedmiotu wynosi 8,4 cm	-	wś	
12	6/59	1959	odc. I-J	II	-	Fragment poroża ze śladami odrąbania od czaszki. Ma formę zastrzonego szpikulca, która powstała poprzez ostruganie wierzchniej warstwy poroża. Długość wytworu to ok. 4,0 cm, zaś długość 10,8 cm. Średnica poroża wynosi ok 1,5 cm.	-	wś/pś	

13	24/59	1959	odc. I-J	II	-	Fragment odciętego z dwóch stron poroża z naturalnie zachowaną powierzchnią zewnętrzną. Z jednej strony ścianki zewnętrzne posiadają ślady po piłowaniu, z drugiej zaś ślady po struganiu i łamaniu. Długość fragmentu wynosi 14,6 cm, a średnica ok. 2,5 cm.	-	wś/pś	
14	26/59	1959	odc. J-K	II	-	Fragment odciętego z dwóch stron poroża z naturalnie zachowaną powierzchnią zewnętrzną. Ścianki zewnętrzne posiadają ślady po cięciu. Długość fragmentu wynosi 4,8 cm, a średnica ok. 3,0 cm.	-	wś/pś	
15	55/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot stanowi prawdopodobnie półprodukt o bliżej nieokreślonej funkcji. Tworzy go przepołowiony fragment poroża o naturalnym kształcie. Przekrój poprzeczny poroża zbliżony jest do półkola. Na przełamach widoczne są ślady po rozłupywaniu, struganiu i piłowaniu.	-	wś/pś	
16	82/59	1959	odc. K-L	II	-	Fragment poroża ze śladami strugania na węższym krańcu. Na przeciwległym odcinku widoczne są ślady po uderzeniach ostrym przedmiotem (nożem?), w postaci nacięć i wrębów.	-	wś/pś	
17	91/59	1959	odc. I-J	II	-	Fragment poroża ułamanego z dwóch stron i poddanego wstępnej obróbce, czego śladem są negatywy po struganiu oraz nacięcia. Jeden kraniec posiada na obrzeżach zachowane fragmentarycznie dookólne linie ryte, będące pozostałością po podjętej próbie przepiłowania materiału. Wymiary: dł. 11,1 cm; szer. 3,8 cm.	-	wś/pś	


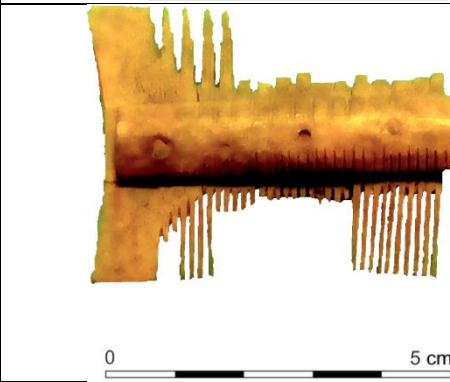

18	93/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment przepołowionego poroża bez widocznych śladów obróbki na jego powierzchni. Ślady cięcia i szlifowania są jedynie widoczne na półkolistych przełamach poroża. Wymiary: dł. 8,8 cm; szer. 2,7 cm.	-	wś/pś	
19	95/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment wydrążonego wewnątrz poroża, ze śladami piłowania na obu podlegających obróbce końcach. Średnica otworu wynosi ok. 0,9 cm. Powierzchnia boczna naturalna, bez śladów obróbki. Wymiary: wys. 1,8 cm; śred. fragm. 2,1 cm.	-	wś/pś	
20	99/59	1959	odc. F-G	II	-	Fragment poroża o powierzchni w dużej części wyszlifowanej. Półprodukt pozyskano prawdopodobnie poprzez częściowe nadpiłowanie poroża i późniejsze jego przełamanie, o czym świadczy jeden z krańców przedmiotów. Na drugim krańcu przekrój wskazuje na rozpoczęcie prac zmierzających do wydrążenia tkanki gąbczastej surowca. Wydrążono w tej części stożek o wysokości ok 0,9 cm o średnicy 0,8 cm. Wymiary: dł. 4,4 cm; śred. 1,8 cm.	-	wś/pś	
21	125/59	1959	odc. I-J	II	-	Fragment poroża z powierzchnią w większości nieobrobioną. Krawędzie przedmiotu po przepiłowaniu zostały wyszlifowane, a tkanka gąbczasta z szerszej strony została częściowo wydrążona. W rejonie przepiłowań znajdują się pojedyncze ślady nacięć o długości nie przekraczającej 0,5 cm. Średnica szerszego końca wynosi 2,3 cm, a węższego 1,5 cm. Wymiary: dł. 11,5 cm.	-	wś/pś	




22	140/5 9	1959	odc. I-J	III	-	<p>Blżej nieokreślony przedmiot z poroża noszący ślady piłowania, łamania nacinania i rąbania. Powierzchnia zewnętrzna surowca podlegała wstępnej obróbce poprzez struganie. W przekroju poprzecznym szerszego krańca widoczny jest stożkowy otwór o średnicy ok. 1,0 cm i wysokości ok. 1,1 cm. Otwór przebija strukturę gąbczastą poroża. Średnica fragmentu poroża waha się od 1,7 do 2,1 cm. Wymiary: dł. 8,0 cm.</p>	-	wś	
23	141/5 9	1959	odc. I-J	III	-	<p>Fragment poroża odciętego i wyszlifowanego na szerszym i węższym krańcu. Powierzchnia zewnętrzna poroża w pobliżu węższego końca została delikatnie oheblowana i wygładzona. Ślady strugania i szlifowania/wygładzania widoczne są również punktowo na pozostałej powierzchni przedmiotu. Średnica poroża waha się od 0,6 do 1,9 cm. Wymiary: dł. 9,9 cm;</p>	-	wś	
24	145/5 9	1959	odc. I-J	II	-	<p>Fragment przepołowionego, obciętego z jednej stron i połamanego z drugiej poroża. Na naturalnej powierzchni poroża, w środkowej części fragmentu, występuje głębokie nacięcie o długości 1,4 cm i szerokości 0,4 cm.</p>	-	wś/pś	
25	146/5 9	1959	odc. I-J	II	-	<p>Fragment przepołowionego i obciętego z dwóch stron poroża. Wnętrze poroża zostało wydrążone z tkanki gąbczastej. Na jednym końcu widoczne są ślady nacięcia, zaś na pozostałych krawędziach ślady strugania. Wymiary: dł. 8,3 cm; szer. 2,8 cm.</p>	-	wś/pś	


26	175/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Możdżeń ze śladami obróbki w postaci głębokich nacięć i rąbania. Wymiary: dł. 8,7 cm; szer. 5,1 cm.	-	wś/pś	
27	213/5 9	1959	odc. L-M	-	V/VI warstwa konstrukcji wału	Półprodukt wykonany został z kawałka poroża z jednej strony przepiłowanego i wyszlifowanego, z drugiej zaś widoczne są ślady rąbania i przełamania surowca. Kraniec podlegający szlifowaniu ma częściowo wydrążoną część gąbczastą - tworząc ostrosłupowy otwór o średnicy podstawy ok. 1,0 cm i wysokości 1,2 cm. Wymiary: dł. 8,5 cm; śred. 2,5 cm (maksymalna).	-	wś	
28	227/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Fragment poroża ze śladami rąbania i łamania u nasady. Na powierzchni surowca widoczne są również ślady strugania. Długość przedmiotu wynosi ok. 13,0 cm, a średnica maksymalna 2,3 cm.	-	wś/pś	
29	237/5 9	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	Fragment poroża ze śladami strugania i wygładzania powierzchni. Jeden koniec został ułamany, drugi zaś nacięty, odłamany i wyrównany przez zastruganie. Długość przedmiotu wynosi ok. 11,6 cm, a średnica maksymalna 1,5 cm.	-	wś	
30	11/60	1960	odc. F-G	III	-	Fragment poroża ze śladami rąbania, strugania i odłamywania nadpiłowanej części surowca. Kraniec poroża został wyrównany pilnikiem, przez co zniszczono częściowo wierzchnią naturalną powierzchnię poroża. Długość wytworu wynosi 9,2 cm, a maksymalna średnica 2,3 cm.	-	wś	



31	16/60	1960	odc. P-R	I	humus	Fragment poroża ze śladami piłowania i odłamywania jednej końcówki. Druga strona nosi ślady łamania. Wnętrze poroża zostało wydrążone. Długość poroża wynosi 10,8 cm, a maksymalna średnica wynosi 2,7 cm.	-	wś/pś	
32	28/60	1960	odc. M2-N	III	fosa	Fragment poroża ze śladami piłowania, rąbania i drażenia w części surowca. Jeden kraniec poroża został wyrównany pilnikiem, przez co zniszczono częściowo wierzchnią warstwę powierzchni poroża. Na fragmencie widoczne są ślady nacięć. Długość poroża wynosi 5,4 cm, a maksymalna średnica wynosi 1,8 cm.	-	wś	
3.2.3.2. Fragmenty grzebieni i pochwek¹									
1	A-706	1932	-	-	-	Przedmiot stanowi jeden egzemplarz płytki grzebienia trójwarstwowego. Szerokość płytki wynosi 2,7 cm, a wysokość wraz z zębami 2,2 cm. Długość zębów wynosi 0,9 cm. Grubość płytki to 0,3 cm. Na bokach płytki widoczne są ślady po otworach na nity. Ich średnica wynosi ok. 0,2 cm.	-	wś	

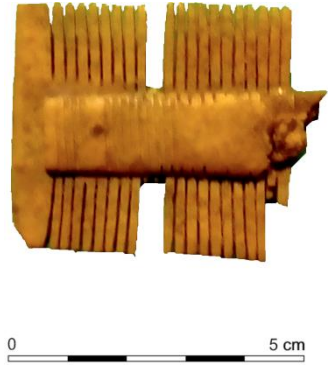

¹ Klasyfikacja zabytków wg E. Cnotliwego (1973).




2	7/58	1958	odc. G-H	II	-	Fragment jednej płytki grzebienia dwustronnego. Zachowana szerokość płytki wynosi 1,7 cm, grubość 0,3 cm i wysokość (wraz z zębami) 2,9 cm. Szerokość części nie przepiłowanej stanowiącej oparcie dla okładziny wynosi 1,0 cm. Długość zachowanych w całości zębów wynosi ok. 1,0 cm.	Grupa IIB	wś/pś	
3	145/58	1958	odc. G-H	II	-	Zachowany w dużej części grzebień dwustronny, trójwarstwowy. Zbudowany jest z czterech płytek rogowych połączonych okładziną za pomocą trzech nitów. Brak prawdopodobnie jednej płytki narożnej grzebienia. Brak zdobień. Na okładzinie widoczne są tylko ślady po piłowaniu. Płytką narożną ma zewnętrzną ściankę wklęsłą, nadając całemu produktowi formę dwustożkową. Długość: 5,6 cm; Wysokość: 4,0 cm; Długość zębów: 1,4 cm.	Grupa IIB, typ 3	XII w.	
4	333/58	1958	odc. G-H	III	zaciemnienie nr 1, BII	Przedmiot zachowany jest w trzech fragmentach: okładziny i dwóch fragmentów płytek. Płytki mają szerokość 1,6 i 1,5 cm oraz stałą wysokość ok. 2,5 cm. Ich grubość wynosi 0,2 cm. Na ich krawędziach widoczne są ślady po otworze na nit o średnicach ok. 0,3 cm. Okładzina ma szerokość od 0,9 do 1,4 cm, długość 5,7 cm oraz grubość 0,4 cm. Obie krawędzie boczne okładziny noszą ślady po ułamaniu. Przez środek fragmentu przechodzi nit żelazny o średnicy 0,3 cm i długości 0,9 cm. W węższej części okładziny występuje ornament w postaci linii pionowych tworzących szraf o szerokości 0,7 cm. Na dolnej krawędzi okładziny występują ślady	Grupa IB, typ 7	XI-XII w. (?)	

						nacięć po wykonywaniu zębów grzebienia.			
5	63/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot stanowił część konstrukcji grzebienia. Sama płytki zachowana jest prawie w całości. Zniszczeniu uległo tylko kilka zębów. Wymiary płytki to 1,8 cm x 2,3 cm x 0,3 cm. Długość zębów wynosi ok. 1,3 cm. Na jednej z krawędzi płytki widoczny jest otwór po nicie, spajającym konstrukcję grzebienia. Ma on średnicę ok. 0,3 cm. Na zębach po stronie zewnętrznej poroża widoczne są równoległe podłużne linie ryte, mogące być pozostałością po szlifowaniu przedmiotu.	-	wś/pś	
6	111/59	1959	odc. I-J	II	-	Grzebień dwustronny, jednowarstwowy, wykonany z jednej płytki kościanej. Brak zdobień. Na jednej z powierzchni widoczne liczne nieregularne linie ryte. Ścianki boczne wklęsłe. Długość: 2,8-3,6 cm; Wysokość: 5,4cm; Długość zębów: 0,9-1,2 cm.	Grupa IIA, typ 3	XIII-XIV w.	
7	152/59	1959	odc. L-M	I	humus	Przedmiot wykonano z płytki z poroża o przekroju poprzecznym zbliżonym do półkola. Powierzchnia okładziny została zarówno od strony zewnętrznej oraz od strony wewnętrznej dopracowana poprzez wyszlifowanie powierzchni. Zachowana krawędź oprawki ma ubytek w postaci trójkątnego wrębu. Na zewnętrznej powierzchni okładziny widoczne są dwa pasma nacięć prostopadłych do dłuższej osi przedmiotu. Oba pasma cechuje odmienna gęstość poprowadzonych nacięć oraz ich szerokość i głębokość. Na okładzinie	-	Wś/pś	





						zachował się również nit żelazny, którego średnica główki wynosi ok. 0,2 cm, a zachowana długość 0,6 cm. W miejscu, w którym przedmiot został ułamany widoczny jest okrągły wręb, mogący być śladem po kolejnym nicie. Wówczas odległość między nitami wynosiłaby ok. 1,6 cm. Wymiary: dł. 2,8 cm; szer. 1,2 cm; grub. 0,3 cm			
8	154/5 9	1959	odc. K-L	II	-	<p>Fragment okładziny grzebienia zachowany w większej swojej części. Na zachowanym fragmencie występują cztery nity, w tym 3 wykonane z brązu i jeden najprawdopodobniej z żelaza. Ich średnica wynosi ok. 0,3 cm. Zachowany kraniec okładziny zdobiony jest pionowymi nacięciami w postaci pięciu równoległych linii. Ornament w postaci linii rytych występuje również w części górnej i dolnej okładziny oraz na jej środku. W części środkowej ornament tworzą dwa symetryczne zgrupowania pionowych kresek, rozdzielone ornamentem w kształcie litery „X” wykonanej z sześciu rytych kresek. W dolnej części okładziny występują ślady poprodukcyjne w postaci krótkich nacięć, stanowiących świadectwo po wykonywaniu zębów grzebienia. Okładzina ma grzbiet łukowato wygięty ku górze oraz prosto zakończony kraniec. Fragment ten ma przekrój poprzeczny zbliżony do półkola. Po wewnętrznej stronie okładziny widoczne są ślady po wyrównywaniu powierzchni poprzez jej szlifowanie. Wymiary: dł. 9,2 cm; szer. 1,1 cm (w środkowej części okładziny); grub. 0,4 cm.</p>	Grupa IB, typ 7	XI-XII w. (?)	

9	169a/ 59	1959	odc. K-L	II	-	<p>Grzebień zachował się w sześciu fragmentach: trzech stanowiących element jednej okładziny oraz trzy płytki z zębami. Był to grzebień trójwarstwowy, jednostronny. Skrajne płytki z zębami wystawały częściowo za okładzinę, ale nie ponad nią. Całość była złączona czterema żelaznymi nitami o średnicy ok. 0,3 cm. Okładzina zdobiona jest prostym ornamentem strefowym w postaci ukośnych równoległych linii rytych na dwóch stronach oraz pionowych linii w części centralnej. Całość założenia ornamentacyjnego zamykają pojedyncze linie ryte na dolnej i górnej krawędzi okładziny. Okładzina ma grzbiet lekko łukowaty a ramiona wąskie. Szerokość okładziny waha się od 0,7 do 1,0 cm. Całkowita długość grzebienia wynosiła najprawdopodobniej 8,5 cm, a szerokość ok. 2,0 cm. Długość zębów można szacować na ok. 1,0 cm.</p>	Grupa IB, typ 7, odmiana 2	XI-XII w.	
10	169b/ 59	1959	odc. K-L	II	-	<p>Grzebień zachował się w trzech fragmentach: dwóch stanowiących element jednej płytki oraz fragmentu okładziny oraz jeden większego fragmentu okładziny. Był to grzebień trójwarstwowy, jednostronny. Skrajne płytki z zębami wystawały o 0,4 cm nad okładzinę, ale nie za nią. Całość była złączona czterema żelaznymi nitami o średnicy ok. 0,3 cm. Okładzina zdobiona jest prostym ornamentem strefowym w postaci ukośnych równoległych linii rytych na dwóch stronach oraz pionowych linii w części centralnej. Całość założenia ornamentacyjnego zamykają pojedyncze linie ryte na dolnej i górnej krawędzi okładziny. Okładzina ma grzbiet lekko łukowaty,</p>	Grupa IB, typ 7, odmiana 8	XI w.	





						a ramiona wąskie, zakończone ukośnie. Szerokość okładziny waha się od 0,7 do 1,0 cm. Całkowita długość grzebienia wynosiła najprawdopodobniej 7,0 cm, a szerokość ok. 2,3 cm. Długość zębów można szacować na ok. 1,0 cm.			
11	215/5 9	1959	odc. L-M	-	V/VI warstwa konstruk cji wału	Zachowany w dwóch łączących się fragmentach grzebień dwustronny trójwarstwowy. Tworzą go dwie płytki rogowe połączone z okładziną dwoma żelaznymi nitami. Brak jednego boku grzebienia. Zachowany bok płaski. Okładzina na krawędziach pokryta śladami piłowania a na krawędziach ornament w postaci szrafu z kilkunastu pionowych linii. Przy środkowym nici ponadto widoczny jest ślad po ornamencie w postaci linii skośnych. Długość: 5,3 cm; Wysokość: 4,4 cm; Długość zębów: 1,5 cm.	Grupa IIB, typ 1	XI-XII w.	
12	332/5 8	1958	odc. G-H	III	jama nr 3	Ornament w postaci dwóch równoległych linii znajduje się również w górnej krawędzi okładziny. Ornament występuje po obu stronach oprawki. Grzbiet jest łukowato odgięty z wyraźnym zaznaczeniem punktu symetrii. Z jednej strony przedmiotu w podstawie został wywiercony otwór o średnicy ok. 0,5 cm. Po tej samej stronie oprawki znajduje się również otwór przechodzący przez środek szerszego szrafu okładziny. Ma on średnicę ok. 0,4 cm. Szerokość okładziny wynosi 1,3 - 1,6 cm, a długość 12,2 cm. Podstawy od strony wewnętrznej posiadają wydrążone prowadnice o szerokości 0,2 cm, biegnące wzdłuż całej wewnętrznej ścianki. Podstawy wykonane są z jednego kawałka materiału i mają formę	Typ II, odmiany 1	XI-XII w.	





						pięcioboczną, z wyrzeźbioną półką na osadzenie okładziny. Całkowita długość oprawki wynosi 13,5 cm.			
3.2.3.3. Igły kościane²									
1	79/58	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Jego powierzchnia jest wygładzona. Kraniec dalszy kości został przewężony poprzez zaciosanie materiału i późniejsze jego wyszlifowanie oraz wypolerowanie, które tworzy spiczasty wierzchołek. W części bliższej kości znajduje się niewielki otwór o średnicy ok. 0,2 cm. Przekrój poprzeczny trzonu igły ma kształt półkolisty. Całkowita długość przedmiotu wynosi 7,7 cm a szerokość maksymalna 1,0 cm. Znajezisko luźne z urwiska.	Typ III	wś/pś	
2	251/58	1958	odc. F-E	III	-	Wykonany został z kości o naturalnych predyspozycjach do wykorzystania do produkcji igły. Powierzchnia zewnętrzna jest obrobiona i wygładzona. W miejscu nasady kości wywiercony jest owalny otwór o wymiarach przekątnych ok. 0,5 x 0,2 cm. W pobliżu otworu widoczne są ślady po struganiu kości. Wymiary: dł. 7,2 cm; szer. 0,6 cm; grub. 0,4 cm.	Typ III	wś	
3	346/58	1958	odc. G-H	III	jama nr 2	Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został z rozłupanej kości o naturalnych walorach użytkowych, której jeden kraniec z nasadą odcięto oraz wyprofilowano na ostry wierzchołek, poprzez struganie i szlifowanie. Główka igły zawiera otwór o średnicy 0,5 cm. Szerokość główki wynosi 1,2 cm. Długość całkowita przedmiotu to 7,5 cm, a grubość maksymalna	Typ III	wś	




² Klasyfikacja wg K. Jaworskiego (1990).




						to 0,5 cm. Część pracująca posiada ślady wyświecenia.			
4	47/59	1959	odc. I-J	II/III	-	Przedmiot zachowany w całości. Główka wyposażona jest w otwór o średnicy ok. 0,5 cm. Trzon igły w części bliższej główki oraz w części środkowej ma przekrój poprzeczny owalny. Część dalsza oraz kraniec pracujący ma przekrój okrągły. Powierzchnia przedmiotu jest wyszlifowana w części środkowej i w rejonie części pracującej. Wymiary: dł. 8,4 cm; szer. 0,9 cm; grub. 0,4 cm.	Typ III	wś/pś	
5	220/59	1959	odc. K-L	-	VI warstwa konstrukcji wału	Przedmiot wykonany został z kości o naturalnych predyspozycjach do wykonania igły. Część pracująca wytworu została wykonana poprzez przecięcie pod kątem ostrym kości, wyszlifowanie i zaostrenie jej. Główka kości została przewiercona. Średnica otworu to ok. 0,4 cm. Wymiary: dł. 5,8 cm.	Typ III	wś	
3.2.3.4. Szydła kościane³									
1	339/58	1958	odc. G-H	III	profil wschodni zaciemnienie nr 1, BII	Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został z przepołowionej i obrobionej kości poprzez struganie i szlifowanie w celu uzyskania spiczastej części pracującej. Wymiary: dł. 12,2 cm; 2,6 cm; grub. 0,8 cm.	Typ II	XI-XII w.	
2	25/59	1959	odc. J-K	II	-	Przedmiot wykonany został z kości o naturalnych predyspozycjach do wykonania szydła. Część pracująca szydła uległa odłamaniu. Główka kości została przewiercona. Średnica otworu to ok. 0,2 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi 4,2 cm.	Typ III	Wś/pś	




³ Klasyfikacja wg K. Jaworskiego (1990).




3	41/59	1959	odc. I-J	II	-	Szydło powstało w wyniku całościowego opracowania kości piszczelowej (?). Zachowane w dwóch sklejonych częściach. Główka kości ścięta i wyszlifowana. Na znacznej części widoczne ślady wyświecenia i szlifowania. Długość: 13,8 cm.	Typ III	wś/pś		
4	87/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany prawie w całości. Wyłamaniu uległa tylko część główki. Szydło wykonane zostało z kości o naturalnych predyspozycjach do przygotowania narzędzia kolnego. Główka kości została przewiercona, a powstały otwór miał ok 0,4 cm średnicy. Część pracująca oraz część środkowa jest wyszlifowana. Wymiary: dł. 10,1 cm; szer. 1,2 cm (główka).	Typ III	wś/pś		
5	242/59	1959	odc. K-L	-	pod przekładką wału i skupiska kamieni	Przedmiot wykonany został z kości o naturalnych predyspozycjach do wykonania igły. Część pracująca igły została wykonana poprzez zastruganie i wygładzenie części trzonu kości nadając mu spiczasty kształt. Główka została spłaszczona. Częściowo ją przewiercono (nie na wylot). Średnica otworu to ok. 0,2 cm. Długość przedmiotu wynosi 10,2 cm a szerokość główki 1,3 cm.	Typ I	XI w. (?)		
3.2.3.5. Hetki kościane										
1	67/58	1958	odc. G-H	II	w sąsiedztwie paleniska nr 2	Przedmiot zachowany jest w całości. Tworzy go paliczek z poprzecznie przewierconym otworem pośrodku trzonu kości. Średnica otworu wynosi 0,7 cm. Z jednej strony ścianka trzonu kości uległa uszkodzeniu. Długość kości wynosi 6,0 cm, szerokość maksymalna 1,7 cm, a wysokość 1,6 cm.	-	XII-XIII w. (?)		




2	42/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości.</p> <p>Wykonany został z kości paliczka przewierconej na wylot w środkowej części.</p> <p>Z jednej strony kości otwór ma kształt zbliżony do kwadratu o wymiarach 0,5 cm x 0,5 cm, z drugiej zaś jest okrągły o średnicy 0,4 cm. Brak innych śladów obróbki. Długość przedmiotu wynosi 5,7 cm, a przekątne owalnego przekroju poprzecznego w części środkowej 1,3 i 0,9 cm.</p>	-	Wś/pś	
3	78/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości.</p> <p>Wykonany został z kości paliczka przewierconej na wylot w środkowej części.</p> <p>Z jednej strony kości otwór ma kształt zbliżony do kwadratu o wymiarach 0,5 cm x 0,5 cm, z drugiej zaś jest okrągły o średnicy 0,5 cm. Brak innych śladów obróbki.</p> <p>Wymiary: dł. 5,3 cm; szer. 1,6 cm.</p>	-	wś/pś	
4	168/59	1959	odc. K-L	II	-	<p>Przedmiot wykonany z kości paliczka zachowany jest w całości. Na środku kości wykonany został otwór o średnicy ok. 0,5 cm.</p> <p>Płaszczyzny na których wykonano przewiercenia zostały wygładzone i wyświecone. Wymiary: dł. 5,5 cm; szer. 1,4 cm; grub. 1,4 cm.</p>	-	wś/pś	
5	223/59	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	<p>Przedmiot zachowany jest w całości.</p> <p>Wykonany został z kości paliczka przewierconej na wylot w środkowej części.</p> <p>Z obu stron otwór ma kształt okrągły o średnicy ok. 0,5 cm. W rejonie otworów powierzchnia nosi ślady wyrównywania poprzez struganie i wygładzanie powierzchni kości. Długość przedmiotu wynosi 6,2 cm, a przekątne owalnego przekroju poprzecznego w środkowej części 1,3 i 0,9 cm.</p>	-	wś	

6	10/60	1960	odc. F-G	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został z kości paliczka przewierconej dwukrotnie na wylot w środkowej części. Otwory mają nieregularny kształt i średnice ok. 0,3 cm. Trzon kości nosi ślady szlifowania, wygładzania. Długość przedmiotu wynosi 6,2 cm, a średnica trzonu kości w środkowej części 1,0 cm.	-	wś/pś	
3.2.3.6. Łyżwy kościane									
1	63/58	1958	odc. F-E	II	w obrębie spalonych konstrukcji	Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany jest z kości długiej. Nasady tych kości od strony części pracującej zostały ścięte pod kątem ok. 45°. Od strony części pracującej kość jest wytarta wzdłuż osi dłuższej w pasie o szerokości ok. 1,5 cm. Na nasadach kości widoczne są ślady strugania i nacinania. Długość przedmiotu wynosi ok. 22,5 cm, a przekątne owalnego przekroju poprzecznego w środkowej części 3,5 i 2,6 cm.	-	Wś/pś	
2	21/60	1960	odc. P-R	I	humus	Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany jest z kości długiej. Nasady tych kości od strony części pracującej zostały ścięte pod kątem ok. 45°. Od strony części pracującej kość jest wytarta wzdłuż osi dłuższej na pasie o szerokości ok. 1,0 cm. Na nasadach kości widoczne są ślady strugania i nacinania. Długość przedmiotu wynosi ok. 21,5 cm, a przekątne owalnego przekroju poprzecznego w środkowej części 3,2 i 2,6 cm.	-	wś/pś	
3.2.3.7. Piszczalki kościane									



1	5/58	1958	odc. G-H	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Kość została wydrążona z części gąbczastej. Przy jednej z krawędzi posiada on wywiercone dwa otwory o średnicy 0,4 cm. Długość przedmiotu to 8,1 cm, a średnica w środkowej części wynosi 0,8 cm</p>	-	XIII-XIV w. (?)	
2	298/58	1958	odc. G-H	III	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - nie zachował się otwór gwizdawki. Piszczalkę wykonano z wydrążonej wewnątrz kości o średnicy 0,8 - 1,0 cm i długości 7,2 cm. Powierzchnia zewnętrzna kości została wygładzona, jak również zachowane krawędzie piszczalki.</p>	-	XIII w. (?)	
3.2.3.8. Kościane akcesoria do gier									
1	12/58	1958	odc. F-E	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Pierwotnie miał oktagonalny przekrój poprzeczny, którego średnica wynosiła 1,6 cm. Zachowane ściany zewnętrzne zawierają bogaty ornament strefowy. Naprzemiennie występują pola ze szrafem równoległych linii skośnych ograniczonych liniami prostymi oraz polami z zazębiającymi się trójkątami zawierającymi wywiercony otwór w środku każdego z nich. Korona bierki zdobiona jest wypustkami przypominającymi blanki. Dolna część przedmiotu nie zachowała się. Zachowana długość wynosi 3,5 cm. Na powierzchni zewnętrznej widoczne są na całej powierzchni ślady po dookólnych równoległych, delikatnych, liniach rytych, mogących być śladami po toczeniu kości.</p>	Bierka oktagonalna	XIII-XIV w.	

2	45/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot zachowany w całości o trapezowatym przekroju wzdłużnym. Szeroka podstawa oraz węższa płaszczyzna górna jest wygładzona i wyrównana. W podstawie wywiercony jest otwór w formie ostrosłupa o wysokości 0,9 cm i średnicy 0,7 cm. W górnej części również jest wywiercony płytki na 0,2 cm otwór o średnicy 0,5 cm. Oba wywiercone otwory nie stykają się. Powierzchnia boczna jest obrobiona i częściowo wygładzona.</p>	-	XIII-XIV w.	
3.2.3.9. Okucia i oprawki kościane									
1	A-707	1932	-	-	-	<p>Dwa walcowate fragmenty poroża mogące pełnić najprawdopodobniej rolę okładziny. Większy fragment ma wysokość 4,2 cm, szerokość 2,7 i grubość 2,1. Średnica jego otworu wynosi 1,2 cm. Drugi przedmiot ma wysokość 2,0 cm i średnicę 2,0 cm. Średnica otworu wynosi 0,7 cm.</p>	cyldryczna	wś	
2	296/58	1958	odc. G-H	III	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Jest on wykonany z fragmentu poroża odciętego dwustronnie oraz wydrążonego w środku. Średnica zewnętrzna biegunów wynosi kolejno 1,9 i 2,1 cm, a średnice otworów 0,6 i 1,0 cm. Powierzchnia zewnętrzna poroża jest nieobrobiona. Na biegunach przedmiotu widoczne są ślady po ciecieniu/piłowaniu. Wysokość przedmiotu wynosi ok. 3,1 cm.</p>	cyldryczna	wś	




3	104/5 9	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Wykonany został z wydrążonej z części gąbczastej kości, wygładzonej na powierzchni i obciętej na dwóch krańcach. Średnica wewnętrzna oprawki wynosi 1,6 cm. Na jednym, szerszym krańcu oprawka ma grubszą ścianki (0,4 cm), z drugiej strony zaś cieńsze (0,2 cm). Oba końce zakończone są otworami. Powierzchnie zewnętrzną zdobi bogaty ornament w postaci linii rytych skośnych i poprzecznych oraz w postaci kółek. Linie skośne tworzą podwójne zygzaki, między którymi znajdują się ciągi wyrytych kółek. Długość przedmiotu wynosi ok. 5,0 cm.</p>	cyldryczna	X-XI w.	
3.2.3.10. Groty kościane									
1	25/60	1960	odc. M2-N	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Ma formę ostrosłupa o podstawie okrągłej o średnicy 1,7 cm i wysokości 4,6 cm. Wnętrze kości zostało oczyszczone z tkanki gąbczastej. Na podstawie grotu widoczne są ślady po piłowaniu i wygładzaniu.</p>	-	XI-XII w. (?)	
3.2.3.11. Przedmioty nieokreslone									
1	7/60	1960	odc. F-G	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Wykonana została z przepołowionej kości, wyrównanej od strony wewnętrznej oraz wyszlifowanej od strony zewnętrznej. Ma kształt zbliżony do prostokąta o lekko rozszerzonej jednej ścianie bocznej. Przekrój poprzeczny ma D-kształtną formę. W okładzinie wykonane zostały dwa otwory o średnicy ok. 0,4 cm. Długość przedmiotu wynosi 6,5 cm, szerokość 1,7 cm, a grubość 0,7 cm.</p>	-	wś/pś	



2	7a/60	1960	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z ułamanej z dwóch stron kości. Długość przedmiotu wynosi 6,7 cm. Kość ma przekrój poprzeczny okrągły na połowie swojej długości o średnicy 0,6 cm. Pozostała część przybiera płaską formę o maksymalnej szerokości 1,3 cm.	-	wś/pś	
3	8/60	1960	odc. F-G	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z obrobionej kości. Jej nasady zostały odcięte, wewnątrz wydrążone, a powierzchnia zewnętrzna wygładzona. Przekrój poprzeczny ma kształt zbliżony do trójkąta równoramiennego o wyoblonych krawędziach o długości ścianek 0,6 cm. Długość przedmiotu wynosi 7,3 cm, a średnica otworu ok. 0,4 cm.	-	wś	
4	22/60	1960	odc. P-R	I	humus	Fragment poroża ze śladami piłowania i łamania części surowca. Jeden kraniec poroża został wyrównany pilnikiem, zniszczono również częściowo wierzchnią warstwę naturalnej powierzchni poroża poprzez jej wyszlifowanie. Długość poroża wynosi 5,0 cm, a maksymalna średnica wynosi 1,3 cm.	-	wś/pś	




3.2.4. Przedmioty wykonane z gliny




Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wykop/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.4.1. Przęśliki ceramiczne⁴									
1	A-707	1932	-	-	-	Przedmiot miał nieznaczny ubytek uzupełniony poprzez rekonstrukcje na poczet ekspozycji. Ma on formę dyskooidalną o wysokości maksymalnej 2,0 cm i średnicy w partii środkowej 3,7 cm. Bieguny są płaskie i szerokie na ok. 0,5 cm. Otwór ma ścianki proste a jego średnica wynosi 1,1 cm. Na powierzchni zewnętrznej widoczne są ślady po obtaczaniu. Waga przęślika wynosi 25 g.	Typ 2	wś	
2	1/58	1958	odc. F-E	I	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową z łagodnym załosem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny są wąskie, częściowo uszkodzone. Średnica otworu wynosi ok. 1,0 cm, a jego ścianki są proste. Średnica maksymalna przęślika wynosi 3,2 cm, a wysokość 2,2 cm. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest wygładzona, porowata, bez śladów po obtaczaniu. Waga przęślika wynosi ok. 22 g.	Typ 1c	wś	



⁴ Klasyfikacja wg M. Parczewskiego (1988).




3	3/58	1958	odc. F-G	-	-	<p>Przedmiot ma zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową z załosem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny są płaskie, niestarannie wykończone. Ich szerokość wynosi ok. 0,6 cm. Średnica otworu wynosi ok. 1,0 cm, a jego ścianki są proste. Średnica maksymalna przęslika wynosi 3,0 cm, a wysokość 1,1 cm. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest wygładzona i nosi ślady po obtaczaniu. Waga przęslika wynosi ok. 10 g.</p>	Typ 1a	wś	
4	213/58	1958	odc. G-H	III	-	<p>Przedmiot ma zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową z załosem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny są płaskie i ich szerokość wynosi ok. 0,6 cm. Średnica otworu wynosi ok. 1,0 cm, a jego ścianki są proste. Średnica maksymalna przęslika wynosi 3,1 cm, a wysokość 1,9 cm. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest mocno wygładzona. Na całym przedmiocie występują ślady po obtaczaniu. Na ściankach bocznych przęslika występują płytkie, szerokie i dookolne linie ryte, mogące stanowić formę ornamentu lub będące śladem po obtaczaniu. Waga przęslika wynosi ok. 18 g.</p>	Typ 1a	wś	
5	239/58	1958	odc. F-E	III	konstrukcja drewniana nr 2	<p>Przedmiot ma zachowany cały profil, ale zachowany jest połowicznie. Ma on formę dwustożkową z załosem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny są ostre i ich szerokość nie przekracza 0,2 cm. Średnica otworu wynosi ok. 1,3 cm, a jego ścianki są proste. Średnica maksymalna przęslika wynosi 4,7 cm, a wysokość 2,7 cm.</p>	Typ 1c	wś	




						Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest wygładzona, lecz lekko chropowata. Masa ceramiczna zawiera średnioziarnistą domieszkę mineralną w postaci piasku i tłuczni kamiennego. Waga przęślika wynosi ok. 37 g.			
6	247/5 8	1958	odc. G-H	III	-	Przedmiot ma zachowany jest w całości. Ma on formę dyskoidalną. Bieguny są słabo zaznaczone. Otwory są proste, a ich średnica wynosi ok. 1,2 cm. Średnica maksymalna przęślika wynosi 4,5 cm, a wysokość 2,0 cm. Przedmiot wykonany jest niestarannie. Na powierzchni występują ślady po obmazywaniu i otwory po domieszce organicznej znajdującej się w masie garncarskiej. Waga przęślika wynosi ok. 36 g.	Typ 2	wś	
7	248/5 8	1958	odc. G-H	III	zaciemnienie nr 1BII	Przedmiot ma zachowany cały profil, mimo częściowego ubytku. Ma on formę dwustożkowatą z załomem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny mają formę lejkwatą i szerokość do 0,6 cm. Średnica otworu wynosi ok. 0,9 cm. Maksymalna wydętość przęślika wynosi 3,3 cm, a wysokość 2,2 cm. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest wygładzona. Na Biegunach widoczne są ślady obtaczania, a powierzchnia zewnętrzna pokryta jest ornamentem. Ornament tworzą dookólne poziome linie ryte, pomiędzy którymi rozmieszczone są w parach pionowe krótkie linie ryte. Całość tworzy ornament strefowy pokrywający całą zewnętrzną część przedmiotu. Waga przęślika wynosi ok. 21 g.	Typ 1b	XI-XII w. (?)	



8	253/5 8	1958	odc. F-E	III	na calcu	Przedmiot ma zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową z załosem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny są płaskie i ich szerokość wynosi ok. 0,5 cm. Szerokość otworu wynosi ok. 1,0 cm, a jego ścianki są proste. Średnica maksymalna przeszlika wynosi 3,4 cm, a wysokość 1,9 cm. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest wygładzona i nosi ślady po obtaczaniu. Waga przeszlika wynosi ok. 21 g.	Typ 1a	XI-XII w. (?)	
9	261/5 8	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową z załosem umieszczonym w połowie wysokości. Bieguny są płaskie i ich szerokość wynosi ok. 0,5 cm. Średnica otworu wynosi ok. 1,2 cm, a jego ścianki są proste. Średnica maksymalna przeszlika wynosi 3,4 cm, a wysokość 2,1 cm. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest mocno wygładzona. Na biegunach występują ślady po obtaczaniu. Powyżej załosem widoczne są dookolne równoległe linie ryte wykonane w niestaranny sposób, mogące stanowić formę ornamentu. Waga przeszlika wynosi ok. 23 g.	Typ 1a	wś	
10	295/5 8	1958	odc. G-H	III	zaciemnienie nr 1, BII	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową z załosem umieszczonym w 2/3 wysokości. Bieguny mają formę lejkową i szerokość do 0,5 cm. Szerokość otworu wynosi ok. 1,1 cm. Średnica maksymalna przeszlika wynosi 3,4 cm, a wysokość 2,0 cm. Powierzchnia przeszlika posiada ślady po obtaczaniu w postaci dookolnych równoległych płytkich linii rytych. Powierzchnia zewnętrzna	Typ 1b	XI-XII w. (?)	



						przedmiotu jest wygładzona. Waga przeszlika wynosi ok. 17 g.			
11	301/5 8	1958	odc. G-H	III	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dyskoidalną ze słabo wyodrębnionymi biegunami i płaskimi ścianami otworu. Szerokość otworu wynosi ok. 1,0 cm. Średnica maksymalna przeszlika wynosi 3,4 cm, a wysokość 2,2 cm. Powierzchnia przeszlika posiada ślady po obtaczaniu w postaci dookólnych równoległych płytkich linii rytych. Powierzchnia zewnętrzna przedmiotu jest wygładzona. Waga przeszlika wynosi ok. 26 g.	Typ 2	wś	
12	320/5 8	1958	odc. D-E	II	rozsypek o wewnętrznego lica wału	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dyskoidalną o nieregularnym kształcie, bez wyraźnie zaznaczonego załomu. Na powierzchni przedmiotu znajdują się pojedyncze niewielkie wgłębienia - ślady po wypalonym materiale organicznym stanowiącym część masy ceramicznej. Powierzchnia nosi ślady wygładzania. Bieguny są płaskie, słabo wyodrębnione. Otwór ma średnicę ok. 0,8 cm, a jego ściany są proste. Wysokość przeszlika wynosi 1,7 cm, a jego maksymalna średnica 3,3 cm. Waga przeszlika wynosi 23 g.	Typ 2	wś	
13	358/5 8	1958	odc. D-E	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę lekko dwustożkowata, z delikatnie zaznaczonym załosem w 1/3 wysokości. Bieguny są lejkowato nachylone w kierunku otworu a ich szerokość nie przekracza 0,5 cm. Otwór na wrzeciono ma ściany proste, a jego średnica wynosi ok. 1,0 cm. Na powierzchni bocznej widoczne są otwory powstałe wskutek wypalenia domieszki organicznej w postaci ziaren. Powierzchnia	Typ 1b	wś	




						zewnątrzna jest wygładzona, najprawdopodobniej w wyniku obtaczania. Maksymalna średnica przęslika wynosi 3,2 cm, a jego wysokość to 1,8 cm. Waga przęslika wynosi 24 g.			
14	52/59	1959	odc. J-K	II	-	Przedmiot zachowany znacznej swej części. Niewielki ubytek widoczny jest tylko przy jednym z biegunów. Ma formę dwustożkową. Bieguny są wąskie i lekko lejkowato zwężają się w kierunku tulejki. Ich średnica wynosi 1,4 cm. Tulejka jest prosta i ma średnicę 0,9 cm. Średnica przęslika w miejscu największej jego wydętości wynosi 2,7 cm. Na powierzchni całego przedmiotu widoczne są ślady silnego obtaczania, bądź .toczenia. Wysokość przęslika wynosiła 2,3 cm. Waga przęslika wynosi 15 g.	Typ 1b	wś/pś	
15	100/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot ma zachowany cały profil, mimo znacznego ubytku. Przęslik należy zaliczyć do wyrobów dwustożkowych o prostych biegunach. Powierzchnia jest wygładzona. Ślady obtaczania są widoczne tylko na fragmencie uszkodzonego bieguna. Średnica otworu wynosi 1,0 cm, a szerokość biegunów ok. 0,5 cm. Waga przęslik wynosi ok. 13 g. Wymiary: wys. 2,2 cm; śred. 3,1 cm.	Typ 1b	wś	

16	164/5 9	1959	odc. L-M	I	humus	Przedmiot zachowany jest w całości. Przęślik ma dwustożkowaty kształt ze słabo zarysowanym załosem. Bieguny są lekko wklęsłe i mają szerokość ok. 0,5 cm. Otwór ma ściany proste, a jego średnica wynosi ok. 1,0 cm. Średnica przedmiotu w najszerszym miejscu wynosi ok. 3,4 cm, a wysokość 2,0 cm. Waga przęślika wynosi 21 g. Na ścianach zewnętrznych widoczne są ślady obtaczania w postaci pojedynczych dookólnych linii rytych.	Typ 1b	wś	
17	165/5 9	1959	odc. L-M	I	humus	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma formę dwustożkową z wyraźną linią załomu. Bieguny są płaskie i mają szerokość ok. 0,6 cm. Otwór ma średnicę ok. 1,0 cm, a jego ściany są proste. Średnica przęślika w najszerszym miejscu wynosi 3,0 cm, zaś wysokość 1,8 cm. Na biegunach i ścianach bocznych przedmiotu widoczne są ślady po szybkim obtaczaniu w postaci równoległych płytkich linii rytych. Waga przedmiotu to 17 g.	Typ 1a	wś	
18	166/5 9	1959	-	-	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Ma nieregularny kształt, grubość ścian jest zróżnicowana, a otwór jest przekrzywiony. Zachowane fragmenty biegunów wskazują, że miały one lekko łukowatą formę. Ich szerokość była nieregularna i wynosiła w przybliżeniu 0,6 cm. Otwór miał lekko lejkowaty kształt a jego szerokość można rekonstruować na ok. 1,0 cm. Pierwotną średnicę przęślika w najszerszym miejscu można rekonstruować na 2,5 - 3,0 cm, a wysokość na 2,6 cm. Cześć ścian zewnętrznych jest wygładzona. Przedmiot wykonano z masy ceramicznej	Typ 3	Wś/pś	


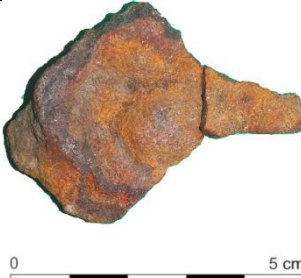
						o drobnoziarnistej domieszce mineralnej. Waga zachowanego fragmentu wynosi 5 g.			
19	180/5 9	1959	odc. L-M	I	humus	Przedmiot zachowany jest w całości. Przęslik ma dyskoidalny kształt z wyraźnie odcinającym się półkolistym załomem. Bieguny są wąskie i słabo wyodrębnione. Ich szerokość nie przekracza 0,3 cm. Otwór ma dwustronnie lejkwaty kształt. Jego średnica przy wlotach wynosi 1,3 cm, a w środkowej części 0,9 cm. Średnica przęslika w najszerszym miejscu wynosi 3,3 cm, a jego wysokość wynosi 1,5 cm. Waga przęslika to 15 g. Ściany zewnętrzne przedmiotu są częściowo wygładzone.	Typ 2	wś	
20	183/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Przęslik ma formę dwustożkowatą. Wysokość przęslika wynosi 1,8 cm, średnica otworu wynosi 1,1 cm, a średnica całego przedmiotu ok. 3,4 cm. Ściany otworu są proste. Bieguny są płaskie, a ich szerokość wynosi ok. 0,8 cm. Waga przedmiotu wynosi 21 g. Masę garncarską tworzy drobnoziarnista frakcja mineralna oraz sieczka organiczna. Przedmiot był wypalany w atmosferze mieszanej. Brak śladów toczenia.	Typ 1a	wś	
21	190/5 9	1959	odc. L-M	-	IV warstwa konstrukcji wału	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma formę dwustożkowatą, ze słabo wyodrębnionym załomem. Wysokość przedmiotu wynosi 1,5 cm, a maksymalna średnica 3,1 cm. Waga przedmiotu to 19 g. Otwór przęslika ma ściany proste, a jego średnica wynosi ok. 0,7 cm. Bieguny są płaskie i szerokie - ich szerokość dochodzi do 1,0 cm. Zewnętrzne ściany są wygładzone. Przedmiot był wypalany w atmosferze redukcyjnej. Masa ceramiczna	Typ 1a	wś	

						zawiera średnioziarnista i drobnoziarnistą frakcję mineralną.			
22	199/5 9	1959	odc. L-M	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma formę dwustożkowatą, ze słabo wyodrębnionym załomem. Wysokość przedmiotu wynosi 2,2 cm, a maksymalna średnica 2,5 cm. Waga przedmiotu to 13 g. Otwór przęślika ma ściany proste, a jego średnica wynosi ok. 1,0 cm. Bieguny są płaskie i wąskie - ich szerokość nie przekracza 0,4 cm. Na ścianach zewnętrznych widoczny jest ornament w postaci horyzontalnie ułożonych linii rytych. Powierzchnia pomiędzy liniami jest wygładzona. Przedmiot był wypalany w atmosferze redukcyjnej.	Typ 1c	wś	
23	200/5 9	1959	odc. L-M	-	V warstwa konstrukcji wału	Przedmiot jest częściowo uszkodzony, lecz ma w całości zachowany swój profil. Przęslik ma formę dwustożkowatą z wyraźnym załomem w środkowej części. Bieguny są wąskie. Jeden biegun jest lekko lukowaty o szerokości 0,4 cm, drugi zaś płaski o szerokości 0,4 cm. Otwór ma ściany proste, a jego średnica wynosi ok. 1,0 cm. Przedmiot ma wysokość ok. 2,2 cm, oraz średnicę 2,9 cm. Na ścianach zewnętrznych widoczne są ślady zdobienia w postaci pionowych i poziomych równoległych linii, jak również w postaci nieregularnych okręgów. Wykonane zostały one prostym narzędziem w postaci wąskiego ryłca. Cechuje to zdobienie brak precyzji wykonania. Przęslik został wypalony w atmosferze redukcyjnej. Masa ceramiczna wykonana została z gliny schudzonej drobnoziarnistą frakcją mineralną.	Typ 1c	wś	



						Powierzchnia przedmiotu jest wygładzona. Brak śladów toczenia. Waga przęślika to ok. 20 g.			
24	222/5 9	1959	odc. L-M	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	Przedmiot zachowany jest w całości. Przęślik ma formę dwustożkowatą o biegunach płaskich. Szerokość biegunów wynosi ok. 0,5 cm. Otwór ma ściany proste, a jego średnica wynosi 1,1 cm. Załom jest lekko zarysowany. Przęślik został wykonany metodą obtaczania, na co wskazują ślady wygładzania powierzchni w postaci płytkich nieregularnych linii rytych ułożonych horyzontalnie. Przedmiot został wykonany z gliny z dodatkiem drobnoziarnistej domieszki mineralnej, wypalanej w atmosferze redukcyjnej. Wysokość przedmiotu to 1,9 cm, a średnica w najszerszym miejscu wynosi 3,1 cm. Waga przęślika wynosi 18 g.	Typ 1a	wś	
25	238/5 9	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału; w obrębie skupiska kamieni	Przedmiot zachowany w całości. Przedmiot ma formę nieregularną, lekko dwustożkowatą ze słabo wyodrębnionym załomem. Jeden biegun jest wąski (0,3 cm.), drugi zaś szeroki i płaski (0,6 cm). Otwór ma ściany proste, a jego średnica wynosi 1,1 cm. Średnica przęślika w miejscu największej jego wydętości wynosi 4,0 cm. Na powierzchni całego przedmiotu widoczne są ślady po wtórnym przepaleniu oraz miejscowo widoczne są ślady obtaczania. Waga przęślika wynosi ok. 25 g.	Typ 3	wś	

26	239/5 9	1959	odc. E-F	-	w dolnej konstrukcji wału przy licu wewnętrznym	Przedmiot zachowany w całości. Przedmiot ma formę dwustożkowatą z wyraźnym załomem. Jeden biegun jest wąski (0,3 cm.), drugi zaś szeroki i płaski (0,5 cm). Otwór ma ściany proste a jego średnica wynosi 1,1 cm. Średnica przęslika w miejscu największej jego wydętości wynosi 3,3 cm. Na powierzchni całego przedmiotu widoczne są ślady po ręcznym formowaniu i wygładzaniu powierzchni. Waga przęslika wynosi ok. 20 g.	Typ 1	wś	
27	4/60	1960	odc. F-G	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Przedmiot ma formę dwustożkowatą. Bieguny są wąskie o szerokości wynoszącej maksymalnie 0,3 cm. Ściany otworu są proste, a sam otwór ma średnicę 0,9 cm. Średnica przęslika w miejscu największej jego wydętości wynosi 3,0 cm, a jego wysokość wynosi 2,0 cm. Na powierzchni całego przedmiotu widoczne są ślady ręcznego wyrównywania powierzchni oraz jej polerowania. Zewnętrzna powierzchnia przęslika jest angobowana czarną rozrzedzoną gliną. Waga przęslika wynosi ok. 15 g.	Typ 1c	wś/pś	
28	13/60	1960	odc. F-G	III	-	Przedmiot ma formę dwustożkowatą. Bieguny są szerokie i lejkowato zwężają się w kierunku tulejki. Szerokość biegunów wynosi 0,6 cm. Otwór ma ściany proste i średnicę 1,0 cm. Średnica przęslika w miejscu największej jego wydętości wynosi 3,1 cm, a jego wysokość wynosi 2,1 cm. Na powierzchni całego przedmiotu widoczne są ślady silnego obtaczania, bądź toczenia. Waga przęslika wynosi ok. 15 g.	Typ 1b	wś	





3.2.4.2. Ciężarki (grzędzidła) ceramiczne

1	185/5 9	1959	odc. L-M	-	I warstwa konstruk cji wału	<p>Przedmiot jest zachowany w kilku łączących się fragmentach. Wykonany został niestarannie z tłustej gliny z niewielką ilością drobnoziarnistej domieszki mineralnej oraz siczki. Przedmiot ma kształt zbliżony do kuli z otworem pośrodku. Średnica otworu ma ok. 1,1 cm. Powstał on poprzez dwustronne przebijanie masy ceramicznej prostym przedmiotem (prętem, patykiem). Otwór został wykonany niestarannie, o czym świadczy jego przewężenie w środkowej partii otworu. Jest ono rezultatem niedokładnego jego przebiccia co skutkowało gromadzeniem się nadmiaru masy ceramicznej. Bieguny są słabo wyodrębnione. Przedmiot pokrywają grudki wapienne. Średnica przedmiotu wynosi ok. 4,1 cm, a waga 65 g.</p>	-	wś	
3.2.4.3. Przedmioty nieokreślone									
1	191/5 9	1959	odc. L-M	-	IV warstwa konstruk cji wału	<p>Bliżej nieokreślony przedmiot ceramiczny, którego pierwotna struktura uległa zniszczeniu najprawdopodobniej w wyniku działania wysokiej temperatury (porowata powierzchnia). N jego powierzchni widoczne są wgniecenia wykonane koniuszkami palców. Wymiary: dł. 3,3 cm; szer. 2,7 cm.</p>	-	wś	



3.2.5. Przedmioty wykonane z kamienia

Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wyko p/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.5.1. Oselki kamienne⁵									
1	A-705	1932	-	-	-	Fragment oselki kamiennej, wykonanej prawdopodobnie z łupku. Przekrój poprzeczny oselki ma kształt prostokątny o wymiarach maksymalnych 1,4 x 0,8 cm. i nieznacznie przewęża się w kierunku krańca przedmiotu. Powierzchnia przedmiotu jest gładka. Nieuszkodzony kraniec oselki jest wyoblony. Długość oselki wynosi 4,9 cm.	-	wś	
2	348/58	1958	odc. G-H	III	zaciemnienie nr 1, BII	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został najprawdopodobniej z łupku. Przedmiot ma kształt nieregularny. Pierwotnie miał najprawdopodobniej formę prostopadłościanu, lecz wskutek intensywnej eksploatacji dwie przeciwległe ściany uległy wytarciu, tworząc wklęsłe dołki. O ścieraniu tych oraz pozostałych powierzchni świadczą płytkie i krótkie równoległe linie ryte.</p> <p>Przekrój poprzeczny przedmiotu ma nieregularną formę i przybiera w partiach krańcowych formę trapezową, a w partii środkowej kształt zbliżony do trójkąta.</p> <p>Wymiary: dł. 11,6 cm; szer. 2,1 cm; grub. 1,3 cm.</p>	Typ IIIb	XI-XII w.	



⁵ Klasyfikacja wg. M. Brzostowicz (2002).



3	361/58	1958	odc. F-G	III	w sąsiedztwie budynku i konstrukcji kamiennych, BIV	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został najprawdopodobniej z piaskowca. Ma formę prostopadłościanu o wymiarach 8,2 x 1,6 x 1,3 cm. W skutek intensywnej eksploatacji dwie przeciwległe ściany uległy wytarciui, tworząc wklęsnięcie. Na jednym z krańców na jednej stronie widoczny jest niewielki dołek o średnicy ok. 0,4 cm. Prawdopodobnie był świadczy on próbie wykonania otworu na rzemyk, lecz prace zakończono na początkowym etapie.</p>	Typ IIIb	XI w. (?)	
4	51/59	1959	odc. J-K	II	-	<p>Fragment oselki kamiennej o przekroju poprzecznym zbliżonym do kwadratu. Widoczne jest nieznaczne wytarcie dwóch przeciwległych płaszczyzn w części bliższej przełamu. Wymiary: dł. 4,3 cm; szer. 1,4 cm; wys. 1,4 cm.</p>	Typ I	wś/pś	
5	197/59	1959	odc. K-L	III	-	<p>Przedmiot zachowany w połowie swojej długości. W przekroju poprzecznym ma kształt zbliżony do prostokąta. Na zachowanym krańcu przedmiotu znajduje się wywiercony lejkowaty otwór o średnicy wewnątrz ok. 0,2 cm. W przekroju wzdłużnym przedmiot ma kształt nieregularny. Środkowa część przedmiotu ściany ulega przewężeniu oraz wyswieceniu.</p>	Typ IIIb	wś	
6	235/59	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	<p>Przedmiot zachowany fragmentarycznie. W przekroju poprzecznym ma kształt zbliżony do kwadratu. W środkowej części zachowanego fragmentu ma on wymiary 1,0 x 1,0 cm. W środkowej części oselki widoczne jest niewielkie wgłębienie na wszystkich ściankach przedmiotu. W przekroju wzdłużnym przedmiot ma kształt lekko lancetowaty. Długość przedmiotu wynosi 6,5 cm.</p>	Typ IIIb	wś	

3.2.5.2. Przędliki kamienne⁶


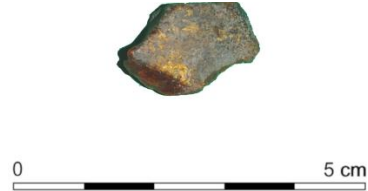

1	A-707	1932	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dwustożkową o wysokości maksymalnej 2,0 cm i średnicy w partii środkowej 2,3 cm. Bieguny są płaskie i szerokie na ok. 0,4 cm. Otwór ma ścianki proste, a jego średnica wynosi 1,0 cm. Na powierzchni zewnętrznej widoczne są ślady po wygładzaniu powierzchni. Waga przędlika wynosi 15 g.	Typ 1a	XI-XIII w.	
2	72/58	1958	-	-	-	Przedmiot wykonany został z łupku wołyńskiego i został zachowany w całości. Ma on formę dwustożkową z delikatnie zaznaczonym załomem. Bieguny są płaskie o szerokości ok. 0,3 cm. Otwór jest prosty o średnicy ok. 0,9 cm. Na całej powierzchni przędlika widoczne są liczne ślady krótkich i płytkich linii rytych, mogących być świadectwem wygładzania powierzchni przedmiotu. Po jednej ze strony przędlika widoczne jest ponadto wygładzenie powierzchni, powodujące deformacje załomu i części brzuśca. Wysokość przędlika wynosi 2,0 cm, a maksymalna średnica na wysokości załomu 2,5 cm. Waga wynosi ok. 15 g. Znajdźisko luźne na skraju urwiska	Typ 1a	XI-XIII w.	





⁶ Klasyfikacja wg M. Parczewskiego (1988).

3	100/5 8	1958	-	-	-	<p>Przedmiot wykonany został z łupku wołyńskiego i zjest zachowany w całości. Ma on formę dyskoidalną. Bieguny są płaskie o szerokości ok. 0,5 cm. Otwór jest prosty o średnicy ok. 0,8 cm. Na całej powierzchni przęślika widoczne są liczne ślady krótkich i płytkich linii rytych, mogących być świadectwem wygładzania powierzchni przedmiotu. Na całym obwodzie przedmiotu widoczne są linie ryte w postaci zygzaka, tworzące ornament. Wysokość przęślika wynosi 1,0 cm, a maksymalna średnica na wysokości załomu 2,1 cm. Waga przęślika wynosi 7 g. Znajdzisko luźne na skraju urwiska</p>	Typ 2	XII-XIII w.	
4	46/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Przedmiot ma formę dwustożkowatą, ze słabo wyodrębniającym się załosem. Bieguny są szerokie i płaskie. Ich szerokość dochodzi do 0,8 cm. Otwór ma ścianki proste, a jego średnica wynosi 1,0 cm. Średnica przęślika w miejscu największej jego wydętości wynosi 3,5 cm. Wysokość przęślika wynosi 1,7 cm. W górnej części przęślika, powyżej załomu, widoczne są pasy równoległych dookołnych linii rytych tworzące ornament. Waga przęślika wynosi ok. 27 g.</p>	Typ 1a	Wś/pś	

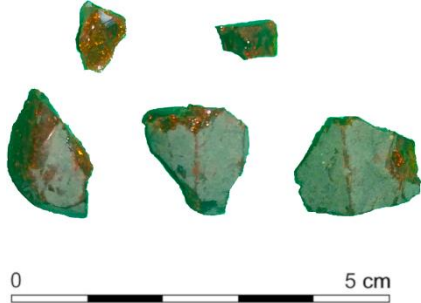

5	208/5 9	1959	odc. L-M	-	III warstwa konstrukcji wału w narożniku (u NW)	<p>Przedmiot zachowany jest niemal w całości. W miejscu największej wydętości ściany bocznej, na odcinku ok. 1,5 cm występuje głęboka na ok. 0,3 cm bruzda o szerokości dochodzącej do 0,5 cm. Ma ona najprawdopodobniej pochodzenie antropogeniczne. Przęślik ma prostą formę o słabo wydętych ścianach bocznych. Bieguny są płaskie, a ich szerokość waha się od 0,4 do 0,5 cm. Otwór jest prosty. Jego średnica wynosi 1,0 cm. Powierzchnia przedmiotu jest gładka. Waga przęślika wynosi 13 g, wysokość 1,6 cm, a średnica w miejscu największej wydętości ścian bocznych 2,5 cm.</p>	Typ 2	XI-XIII w.	
3.2.5.3. Skamieniałości									
1	127/5 9	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot tworzy fragmentu sfosylizowanej gąbki szklistoszkieletowej. Na naturalnej powierzchni skamieniałości występują liczne ślady nacięć oraz ścierania, choć te ostatnie mogą być pochodzenia naturalnego. Na środku przedmiotu wyryte zostały dwie linie - o długości ok. 2,0 cm oraz 1,1 cm, krzyżujące się pod kątem prostym. Wymiary: dł. 9,0 cm; śred. 2,3 cm</p>	-	wś/pś	


3.2.6. Przedmioty wykonane z bursztynu

Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wyko p/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.6.1. Bryłki bursztynu i odpady produkcyjne									
1	322/58	1958	odc. F-G	II	-	Dwa łączące się fragmenty bryłki bursztynu o nieregularnym kształcie bez śladów obróbki o masie ok. 2 g.	-	wś/pś	
2	360/58	1958	odc. F-G	III	-	Nieforemna i nieobrobiona bryłka bursztynu o masie ok. 1 g.	-	wś	
3	19/59	1959	odc. J-K	II	-	Fragment bryłki bursztynu o nieregularnym kształcie. Z jednej strony surowiec ma naturalną korę, z drugiej nosi ślady po toczeniu. Nie można wykluczyć, że bryłka miała wywiercony otwór w celu osadzenia na tokarce. Cięciwa otworu wynosi 1,2 cm. Waga przedmiotu wynosi 2 g.	-	XI-XII w.	



3.2.6.2. Przędliki bursztynowe ⁷									
1	59/58	1958	odc. G-H	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Ma on formę dyskoidalną o wysokości 1,0 cm i maksymalnej średnicy 3,2 cm. Bieguny są bardzo szerokie i płaskie. Ich szerokość wynosi ok. 0,8 cm. Otwór ma ściany proste, a jego średnica wynosi 0,7 cm. Powierzchnia przędlika nosi ślady strugania i wygładzania. Masa przedmiotu wynosi 7 g.</p>	Typ 2	Kon. X – XII w.	 
3.2.6.3. Pierścionki bursztynowe									
1	321/5 8	1958	odc. F-G	II	-	<p>Pierścionek zachowany jest fragmentarycznie. Przekrój poprzeczny pierścionka ma kształt zbliżony do półokręgu o promieniu ok. 0,4 cm. Obwód pierścionka jest zachowany w ok. 2,0 cm długości. Średnica wewnętrzna pierścionka mogła wynosić pierwotnie ok. 1,5-2,0 cm. Na części pierścionka widoczne są ślady przepalenia.</p>	-	XI-XIII w.	 



⁷ Klasyfikacja wg M. Parczewskiego (1988).



3.2.6.4. Paciorki bursztynowe									
1	69/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragmety najprawdopodobniej dwóch różnych paciorków wykonanych z bursztynu. Jeden miał najprawdopodobniej przekrój poprzeczny oktagonalny i bieguny płaskie, drugi zaś miał przekrój wzdłużny zbliżony do owalu, a poprzeczny oktagonalny. Zachowane fragmenty ścian zewnętrznych są wygładzone. Rozmiary fragmentów wahają się od 0,5 cm ² do 2,25 cm ² . Waga wynosi 4 g.	Oktagonalny (?)	XI w. (?)	
2	69b/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment bryłki bursztynu o oktagonalnym kształcie podstawy. Średnica podstawy wynosi ok. 2,0 cm, wysokość zaś 2,8 cm. Przedmiot stanowi pozostałą część bryłek bursztynu spod numeru 69/59.	Oktagonalny (?)	XI-XII w.	



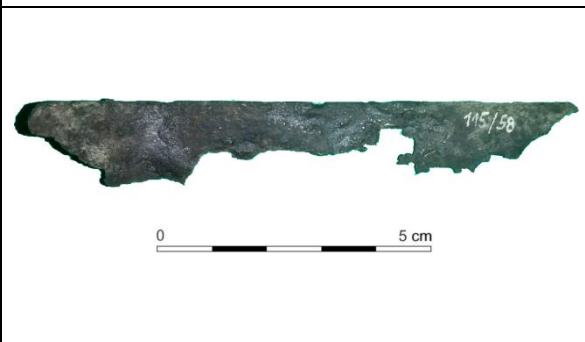
3.2.7. Przedmioty metalowe									
Lp.	Nr inw.	Sezon badań	Ar/wykop/sondaż	Warstwa	Obiekt	Opis przedmiotu	Typ	Datowanie	Fotografia
3.2.7.1. Noże żelazne ⁸									
1	14/58	1958	odc. F-E	II	-	Nóż zachowany jest w całości. Głownia ma ok. 6,0 cm długości. Jej szerokość waha się od 1,3 (przy trzpieniu) do 0,8 cm (wierzchołek). Tylec jest prosty i płaski, o szerokości 0,2 cm. Głownia jest wygięta w połowie długości noża pod kątem 45°. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Ostrze jest w znacznej mierze zachowane.	typ I	wś	




⁸ Klasyfikacja wg. J. Wrzesińskiego (2000).



						Wierzchołek jest tępy i lekko wyoblony. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie. Od strony ostrza odcięcie jest pod kątem prostym, zaś od strony tylca jest ono płynne, łukowate. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny. Zachowany jest w całości i ma długość 3,5 cm. Jego szerokość waha się od 0,6 cm (przy przejściu w główne) do 0,1 cm (na końcu). Grubość trzpienia wynosi od 0,2 do 0,1 cm.			
2	17/58	1958	odc. G-H	II	-	Nóż zachowany jest w całości. Głownia ma ok. 9,5 cm długości. Jej szerokość waha się od 1,3 (przy trzpieniu) do 0,8 cm (wierzchołek). Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,2 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Ostrze jest częściowo uszkodzone. Wierzchołek tworzy ostry wierzchołek, poprzez łukowate zejście ostrza w kierunku tylca. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie. Z obu stron głownia płynnie, łukowato, przechodzi w trzpień. Ma on przekrój poprzeczny prostokątny. Zachowany jest w całości i ma długość 2,6 cm. Jego szerokość waha się od 0,7 cm (przy przejściu w główne) do 0,1 cm (na końcu). Grubość trzpienia wynosi od 0,3 do 0,1 cm.	typ I	wś	
3	19/58	1958	odc. F-E	II	-	Nóż zachowany jest częściowo (brak ostrza i wierzchołka). Zachowana długość głowni ma ok. 6,5 cm długości. Zachowana pierwotna szerokość głowni w 3/4 długości wynosi 0,9 cm. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,3 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Ostrze jest w dużej mierze zniszczone. Wierzchołek nie zachował się, lecz prawdopodobnie powstał	typ I	wś	




						<p>poprzez łukowe zejście ostrza w kierunku tylca. Trzpień wyodrębniony był prawdopodobnie dwustronnie, lecz odcięcie zachowane jest od strony tylca. Trzpień łagodnie i płynnie przechodzi w głównię poprzez jego stopniowe rozszerzenie.</p> <p>Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny. Zachowany jest w całości i ma długość 1,7 cm. Jego szerokość waha się od 0,5cm (przy przejściu w głównię) do 0,3 cm (na końcu). Grubość trzpienia wynosi 0,2 cm. Wymiary: dł. 9,5 cm ; szer. 1,0 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm.</p>			
4	55/58	1958	odc. G-H	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie i ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ma on maksymalne wymiary 0,8 x 0,4 cm. Odcięcie między trzpieniem, a głównią jest delikatne i płynne. Zachowana długość trzpienia to ok. 3,7 cm. Tylec jest płaski i prosty o szerokości 0,4 cm. Głównia ma przekrój poprzeczny trójkątnym. Przewęża się ona wraz z długością, w wyniku czego powstał ostry wierzchołek. Maksymalna szerokość główni wynosi 1,4 cm, a jej długość wynosi 8,6 cm. Ostrze do połowy długości główni biegnie równoległe do tylca, po czym zaczyna lekko łukowato schodzić w jego stronę, by uformować wierzchołek.</p>	typ I	wś	
5	68/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak trzpienia i wierzchołka. Trzpień najprawdopodobniej był wyodrębnione dwustronnie poprzez ostre przejście z główni do prostokątnej w przekroju taśmy żelaznej. Nasada trzpienia ma rozmiar 0,5 x</p>	-	wś	


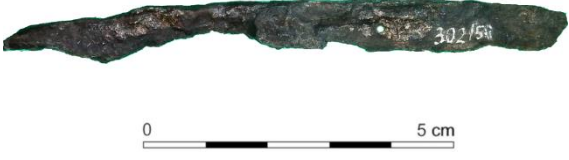
						0,2 cm. Tylec głowni jest prosty i płaski. Ma szerokość ok. 0,3 cm. Ostrze jest zachowane fragmentarycznie w środkowej swojej części. Szerokość głowni w tym miejscu wynosi 1,6 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Wymiary: dł. 8,4 cm; szer. 1,6 cm; grub. 0,3 cm.			
6	90/58	1958	-	-	-	Nóż zachowany jest fragmentarycznie – brak trzpienia. Głownia ma 1,2 cm szerokości i 7,6 cm zachowanej długości. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,3 cm. Ostrze jest w znacznej mierze zniszczone. Wierzchołek wyodrębniony był najprawdopodobniej przez półkolistą wcięcie głowni od strony tylca. Trzpień był wyodrębniony jednostronnie od tylca.	-	wś	
7	102/58	1958	-	-	-	Fragment noża żelaznego z częściowo uszkodzonym ostrzem. Trzpień ma długość ok. 1,4 cm i ma formę taśmy o szerokości ok. 0,6 cm i grubości 0,2 cm. Głownia ma długość 8,6 cm. Zakończona jest prosto, nie posiada ostrego wierzchołka. W końcowej części głowni znajduje się otwór o średnicy ok. 0,4 cm. Głownia ma szerokość maksymalną 1,6 cm i grubość dochodzącą do 0,4 cm. Wymiary: dł. 9,8 cm; szer. 1,6 cm; grub. 0,4 cm.	nóż prosty z otworem i bez wyraźnego wierzchołka	wś	




8	113/5 8	1958	-	-	-	<p>Fragment głowni noża żelaznego o przekroju poprzecznym trójkątnym. Tylec głowni jest prosty i szeroki na 0,3 cm. Wierzchołek głowni noża powstał przez łukowate zejście ostrza w kierunku tylca. Częściowo przedmiot pokryty jest korozją. Zachowana długość głowni wynosi 3,7 cm. Szerokość głowni nie jest możliwa do określenia.</p>	-	wś	
9	114/5 8	1958	odc. B-C	I	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak części trzpienia i głowni. Trzpień wyodrębniony jest ostro dwustronnie i ma przekrój poprzeczny trapezowaty. Zachowana jego długość to ok. 1,0 cm. Tylec jest płaski i prosty o szerokości od 0,5 do 0,3 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątnym. Przewęża się ona wraz z długością, w wyniku czego powstał ostry wierzchołek. Maksymalna szerokość głowni wynosi 2,0 cm. Głownia w końcowej części jest odgięta pod kątem ok. 30°. Długość głowni wynosi 7,5 cm.</p>	typ III	wś	
10	115/5 8	1958	odc. G-H	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Trzpień wyodrębniony jest jednostronnie poprzez przewężenie ostrza. Zachowana jego długość to ok. 0,5 cm. Tylec jest płaski i prosty o szerokości od 0,3 do 0,2 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątnym. Zachowana jest w szczątkowej formie. Maksymalna szerokość głowni wynosi 1,5 cm, a jej długość wynosi 9,0 cm. Wymiary: dł. 9,6 cm ; szer. 1,5 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm.</p>	typ V	wś	



11	117/5 8	1958	odc. G-H	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak wierzchołka. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie i ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ma on maksymalne wymiary 0,7 x 0,3 cm. Zachowana długość trzpienia to ok. 3,5 cm. Tylec jest płaski i prosty o szerokości 0,3 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątnym. Przewęża się ona wraz z długością, w wyniku czego powstał ostry wierzchołek. Maksymalna szerokość głowni wynosi 1,4 cm, a jej długość wynosi 8,0 cm. Ostrze uległo w dużej części zniszczeniu. Wymiary: dł. 11,5 cm ; szer. 1,4 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm.	typ III	wś	
12	196/5 8	1958	odc. F-E	III	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – zniszczeniu uległo ostrze oraz część trzpienia. Głownia zachowana jest na długości ok. 7,0 cm. Pierwotna szerokość głowni zachowana została jedynie fragmentarycznie w części bliższej trzpienia i wynosi 1,1 cm. Na odcinku tym głownia ma przekrój poprzeczny prostokątny. Szerokość tylca w tym miejscu wynosi 0,3 cm. Trzpień był wyodrębniony prawdopodobnie jednostronnie od strony tylca. Ma on formę taśmy żelaznej o zachowanej szerokości 0,3 cm i długości 0,4 cm. Całkowita długość nożyka wynosi 7,9 cm.	Typ I	wś	
13	201/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – wyłącznie w postaci części głowni. Ma ona przekrój poprzeczny trójkątny. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,3 cm. Ostrze zachowane jest fragmentarycznie. Maksymalna szerokość głowni wynosi 2,0	-	wś	

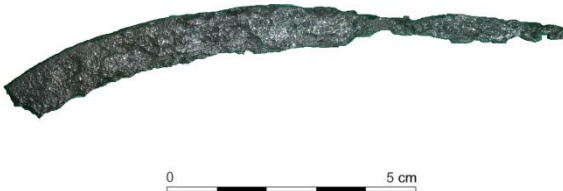


						cm.			
14	207/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie i ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ma on maksymalne wymiary 0,7 x 0,3 cm. Odcięcie między trzpieniem, a głownią jest płynne. Zachowana długość trzpienia to ok. 3,7 cm. Tylec jest płaski i prosty o szerokości 0,3 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątnym. Przewęza się ona wraz z długością. Brak drugiej połowy głowni wraz z wierzchołkiem. Maksymalna szerokość głowni wynosi 1,6 cm, a jej zachowana długość wynosi 6,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 10,1 cm.</p>	Typ I	wś	
15	210/5 8	1958	odc. E-D	II	wkop	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie i ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ma on maksymalne wymiary 0,7 x 0,3 cm. Odcięcie między trzpieniem, a głownią jest wyraźne. Zachowana długość trzpienia to ok. 2,0 cm. Tylec jest płaski i prosty o szerokości 0,3 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątnym. Przewęza się ona wraz z długością, w wyniku czego powstał ostry wierzchołek. Maksymalna szerokość głowni wynosi 2,0 cm, a jej długość wynosi 13,5 cm. Ostrze do 3/4 długości głowni biegnie równoległe do tylca, po czym zaczyna lekko łukowato schodzić w jego stronę, by uformować wierzchołek. Zachowane jest fragmentarycznie.</p>	Typ I	wś	



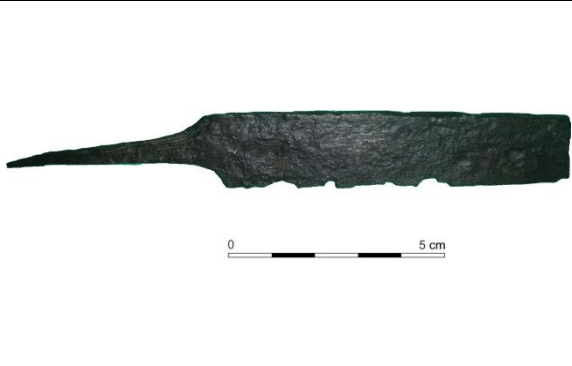
16	257/5 8	1958	-	-	-	Nóż zachowany jest fragmentarycznie w postaci głowni, bez trzpienia i jego nasady. Szerokość maksymalna głowni na zachowanym odcinku wynosi 0,8 cm i zwęża się wraz z długością tworząc spiczasty wierzchołek. Tylec jest prosty i płaski, o szerokości 0,2 cm. Ostrze jest uszkodzone - zachowane w szczątkowej formie. Dochodzi ono półkuliście do tylca tworząc wierzchołek noża. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny i jest lekko odgięta od osi podłużnej. Zachowana długość przedmiotu wynosi 4,8 cm.	typ I	wś	
17	264/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Przedmiot jest w znacznym stopniu skorodowany. Zachowana została tylko końcowa część głowni w wierzchołkiem. Szerokość głowni na zachowanym odcinku wynosi ok. 1,5 cm. Wierzchołek powstał poprzez przewężenie tylca, schodzącego łukowato w kierunku ostrza. Tylec był prawdopodobnie prosty i płaski o szerokości ok. 0,4 cm. Zachowana długość głowni to 5,3 cm.	-	wś	
18	290/5 8	1958	odc. F-E	III	-	Przedmiot zachowany jest niemal w całości. Tylko trzpień noża zachowany jest fragmentarycznie. Jego długość to ok. 2,3 cm. Ma on formę taśmy o szerokości ok. 0,7 cm. Z trzpienia dwustronnie wyodrębnia się głownia. Jej tylec jest prosty i płaski. Ostrze zachowane jest fragmentarycznie. Prawdopodobnie było ono proste, przechodząc w końcowej części półkuliście w kierunku tylca tworząc wierzchołek. Długość głowni wynosi ok. 12,7 cm. Przekrój poprzeczny głowni jest zbliżony do trójkąta. Szerokość tylca wynosi ok. 0,4 cm.	typ I	wś	





19	294/58	1958	odc. G-H	III	w obrębie zaciemnienia nr 1 wśród kamieni, BII	<p>Wymiary: dł. 15,2 cm; szer. 1,7 cm.</p> <p>Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień noża ma długość ok. 3,0 cm. Ma on przekrój poprzeczny prostokątny. Jego szerokość waha się od 0,4 do 0,7 cm, a grubość wynosi ok. 0,2 cm. Głownia noża ma tylec prosty przechodzący płynnie z trzpienia. Ostrze ma kształt półkolisty wypukły. Wierzchołek jest wyodrębniony i wyoblony. Długość głowni wynosi ok 6,0 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Ostrze jest częściowo uszkodzone w części środkowej. Wymiary: dł. 8,9 cm; szer. 1,3 cm.</p>	typ V	wś	
20	302/58	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Zachowana część trzpienia ma długość ok. 1,8 cm. Ma on przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach ok. 0,6 x 0,4 cm. Głownia jest wyodrębniona dwustronnie. Tylec jest płaski i delikatnie łukowato wypukły. Ostrze w większości uległo zniszczeniu. Wierzchołek nie zachował się. Przekrój poprzeczny był prawdopodobnie zbliżony do trójkąta. W środkowej partii głowni występuje niewielki otwór o średnicy ok. 0,1 cm. Zachowana długość głowni wynosi ok. 7,5 cm. Wymiary: dł. 9,1 cm; szer. 0,8 cm.</p>	typ VII	wś	



21	311/5 8	1958	odc. F-G	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie, bez części główki oraz trzpienia. Przekrój poprzeczny główki jest trójkątny. Tylec jest prosty płaski o szerokości ok. 0,4 cm. Zachowana długość główki wynosi ok. 4,0 cm, a szerokość 2,2 cm. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie, lecz od strony tyłka odcina się w sposób łukowaty, zaś od strony ostrza pod kątem prostym. Trzpień ma formę taśmy o szerokości ok. 1,0 cm i grubości 0,4 cm. Zachowana długość trzpienia to 2,5 cm. Wymiary: dł. 6,7 cm; szer. 2,2 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,4 cm.</p>	typ II	wś	
22	351/5 8	1958	odc. D-E	III	jama na obrywie	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w dwóch łączących się kawałkach. Stanowią one część główki noża, o czym świadczyć może przekroju poprzecznym przedmiotu zbliżony do trójkąta. Na zachowanym odcinku główki ma szerokość ok. 2,1 cm. Stopień fragmentaryzacji przedmiotu oraz jego stan zachowania uniemożliwia bardziej precyzyjne opisanie jego pierwotnej formy. Większość przedmiotu pokrywa gruba warstwa korozji. Wymiary: dł. 9,2 cm; szer. 2,8 cm (w najszerszym miejscu).</p>	-	wś	
23	352/5 8	1958	odc. D-E	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest częściowo. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie i ma przekrój poprzeczny prostokątny. Ma on maksymalne wymiary 0,8 x 0,5 cm. Trzpień w końcowej części jest wygięty pod kątem 90°. Odcięcie między trzpieniem, a główką jest płynne. Zachowana długość trzpienia to ok. 4,0 cm. Tylec i ostrze są w znacznej części uszkodzone. Główka ma przekrój wzdłużny zbliżony jest do trójkąta. Tylec i</p>	typ III	wś	





						ostrze jest łukowato wygięte. Maksymalna szerokość główki wynosi 2,0 cm, a jej zachowana długość wynosi 6,1 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 10,9 cm.			
24	357/5 8	1958	odc. G-H	III	jama nr 3	<p>Przedmiot zachowany jest w szczątkowej formie. Trzpień miał prawdopodobnie przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,4 x 0,2 cm. Wyodrębniony był jednostronnie, poprzez przewężenie główki od strony tyłka. Główki miała przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Tylec był prosty i płaski o szerokości ok. 0,4 cm. Kształt wierzchołka, długość główki oraz kształt ostrza są niemożliwe do określenia ze względu na stopień destrukcji przedmiotu. Wymiary: dł. 7,4 cm; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,4 cm.</p>	typ I	wś	
25	362/5 8	1958	odc. C-D	-	jądro wału	<p>Przedmiot zachowany jest niemal w całości, poza partią wierzchołkową. Trzpień jest krótki, długości 1,5 cm, wyodrębniony jednostronnie poprzez przewężenie główki od strony ostrza. Główka ma przekrój poprzeczny trójkątny. Jej szerokość waha się od 1,4 do 2,3 cm. Tylec noża jest płaski o szerokości ok. 0,5 cm i prosty. Ostrze jest lekko łukowato wypukłe. Zachowana długość główki wynosi 11,8 cm. W partii wierzchołkowej prawdopodobnie występowało wcięcie od strony tyłka, lecz stan zachowania zabytku nie pozwala w pełni potwierdzić takiej interpretacji. Wymiary: dł. 13,2 cm; szer. 2,3 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,5 cm.</p>	typ VI	wś	



26	17/59	1959	odc. J-K	II	-	Przedmiot zachowany fragmentarycznie – brak wierzchołka. Trzpień wyodrębnia się łukowato jednostronnie. Trzpień uległ znacznemu uszkodzeniu, stąd jego pierwotna forma jest trudna do ustalenia. Długość trzpienia wynosi 4,0 cm. Głownia jest łukowato wygięta. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,3 cm. Głownia nieznacznie się przewęża w kierunku wierzchołka. Jej maksymalna szerokość wynosi 1,0 cm. Ma przekrój poprzeczny trójkątny. Zachowana długość głowni wynosi 7,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 11,0 cm.	nożyk sierpikowat y	XIII w.	
27	27/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment głowni noża pokrytego znaczną korozją. Przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Tylec noża jest płaski i prosty o szerokości ok. 0,4 cm. Szerokość głowni wynosi 1,6 cm. Długość zachowanego fragmentu głowni wynosi 6,2 cm.	-	wś/pś	
28	31/59	1959	odc. J-K	II	-	Przedmiot jest mocno skorodowany, lecz najprawdopodobniej zachowany w całości. Trzonek wyodrębniony tylko od strony ostrza. Miał on przekrój poprzeczny najprawdopodobniej prostokątny. Obecnie jego maksymalna szerokość wynosi 1,3 cm. Ostrze noża jest wypukłe, a tylec stanowi przedłużenie trzonka. Tylec jest płaski i prosty. Szerokość maksymalna głowni w miejscu największej wypukłości ostrza wynosi 2,2 cm. Długość głowni wynosi ok. 6,1 cm. Cały przedmiot ma długość ok. 10,5 cm.	typ V	wś/pś	



29	40/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany fragmentarycznie i w dużej części pokryty jest korozją wymieszaną z drobnymi kamieniami, piaskiem węglem drzewnym. Przekrój trzonka jest trudny do ustalenia przez korozję. Zachowana część głowni pozwala na określenie jej przekroju poprzecznego. Był on zbliżony do trójkąta, o zaokrąglonej ścianie po stronie grzbietu noża.</p> <p>Najprawdopodobniej trzonek przechodził płynnie w grzbiet i ostrze. Wymiary: dł. 6,2 cm; szer. 1,4 cm; ok. 0,8 cm.</p>	typ I	wś	
30	44/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot zachowany w znacznej swej części (brak wyłącznie końcówki ostrza). Głownia na wysokości jelca jest szeroka i stopniowo zwęża się od strony ostrza w kierunku prostego grzbietu. Trzpień łagodnie odcina się dwustronnie od grzbietu i ostrza. Trzpień w przekroju poprzecznym jest prostokątny. Zwęża się wraz z oddaleniem od jelca. Głownia w przekroju poprzecznym zbliżona do trójkąta.</p>	typ I	wś	
31	53/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot zachowany fragmentarycznie – brak wierzchołka. Trzpień wyodrębnia się łukowato dwustronnie. Ma on przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,6 x 0,4 cm. Jego długość wynosi 4,5 cm. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,4 cm. Głownia nieznacznie się przewęża w kierunku wierzchołka. Jej maksymalna szerokość wynosi 1,7 cm. Ma przekrój poprzeczny trójkątny. Zachowana długość głowni wynosi 8,2 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 12,8 cm.</p>	Typ I	wś	

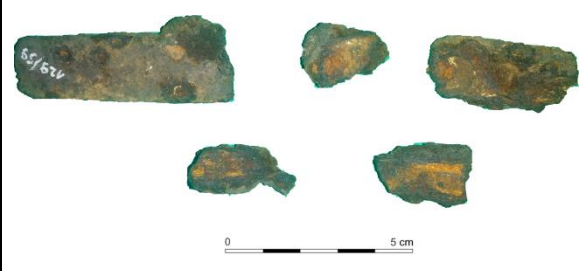


32	54/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment noża żelaznego zachowanego w jednym kawałku. Jego trzpień jest płaski i wąski. Głownia jest w przekroju zbliżona do trójkąta. Trzpień przechodzi prosto w ostrze. Grzbiet odcina się od trzpienia półkolistą wnęką.	typ Ib	wś	
33	56/59	1959	odc. H-I	II	-	Domniemany nóż żelazny, zachowany we dwóch fragmentach. Trzonek i koniec noża nie zachowały się. Wymiary: dł. 6,2 cm; szer. 0,9 cm.	-	wś	
34	59/59	1959	odc. H-I	II	-	Przełożony fragment noża żelaznego pokrytego na powierzchni warstwą korozji z drobnym piaskiem. Przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Grzbiet noża wyoblony, a głownia nieznacznie wygięta. Przełam barwy brązowej i ciemnobrunatnej. Najprawdopodobniej nóż został wykonany z dwóch rodzajów metali: twardego rdzenia, do którego przykuto płytki o większym stopniu nawęglenia. Wymiary: dł. 3,6 cm; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,6 cm.	typ I	wś	
35	72/59	1959	odc. I-J	II	-	Fragmety najprawdopodobniej noża żelaznego, zachowanego w szczątkowej formie w postaci części głowni i przejścia w trzpień. Zabytek pokryty jest na większości swojej powierzchni korozją. Szerokość głowni wynosi ok. 1,6 cm. Trzpień wyodrębnił się prawdopodobnie jednostronnie, choć określenie czy od strony ostrza czy tylca jest utrudnione ze względu na stopień destrukcji głowni. Wymiary: dł. 5,0 cm; szer. 1,8 cm.	-	wś	




36	73/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie oraz jest rozwarstwiony na trzy części, mogące odpowiadać sposobowi produkcji noża. Trzpień wyodrębniony został najprawdopodobniej dwustronnie poprzez przewężenie głowni zarówno od strony tylca, jak i ostrza. Długość trzpienia wynosi 1,7 cm, zaś jego szerokość ok. 0,6 cm.</p> <p>Głownia jest w znacznym stopniu uszkodzona lub pokryta korozją. Zachowana jej szerokość wynosi maksymalnie 1,6 cm</p> <p>Ostrze prawdopodobnie było łukowato wypukłe, tylec zaś prosty. Długość całkowita przedmiotu jest trudna do rekonstrukcji, ze względu na jego stopień zniszczenia.</p>	typ I	wś	
37	79/59	1959	odc. H-I	III	budynki V	<p>Przedmiot zachowany częściowo - brak części ostrza oraz jego wierzchołka. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie. Przejście między trzpieniem a głownią jest łagodne, co wynika z łukowatego przewężenia.</p> <p>Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny o maksymalnym wymiarze 0,6 cm x 0,3 cm. Wielkość przekroju poprzecznego trzpienia maleje wraz ze wzrostem jego długości, tak by ostatecznie tworzyć ostry wierzchołek.</p> <p>Długość trzpienia wynosi ok. 2,5 cm.</p> <p>Głownia noża ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Tylec jest prosty i ma szerokość ok. 0,3 cm. Fragment głowni jest wygięty pod kątem ok. 45° od osi dłuższej przedmiotu. Wymiary: dł. 7,7 cm; szer. 1,1 cm.</p>	typ I	XI w.	



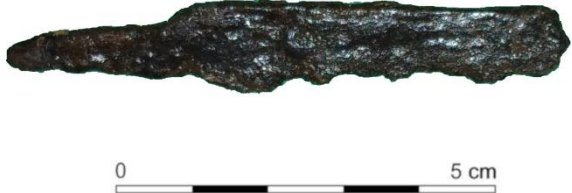

38	88/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany w całości. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie w sposób wyraźny. Przekrój poprzeczny trzpienia jest prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,7 x 0,2 cm. Zachowany jest na długości ok. 4,0 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Ma długość ok. 9,0 cm. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,3 cm. W $\frac{3}{4}$ długości łukowato schodzi w kierunku ostrza tworząc wręb. Ostrze do $\frac{3}{4}$ długości głowni biegnie równoległe do tylca po czym lekko łukowato schodzi w jego stronę tworząc ostry wierzchołek. Całkowita długość przedmiotu wynosi 12,7 cm.	typ II	wś	
39	97/59	1959	odc. H-I	II	-	Nóż żelazny zachowany fragmentarycznie. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny, głownia zaś zbliżony do trójkąta. Trzpień przechodzi w głownie w sposób łagodny, łukowato, zarówno w tylec, jak i w ostrze. Wymiary: dł. 4,6 cm; grub. ok. 1,0 cm (w najgrubszym miejscu)	typ I	wś/pś	
40	101/5 9	1959	odc. F-G	II	-	Zachowany w trzech kawałkach nóż żelazny o trzpieniu zagiętym w kierunku głowni. Trzpień najprawdopodobniej przechodził prosto w grzbiet, zaś łukowato w ostrze. Czubek noża ma kształt półkolisty, bez wyraźnie zaznaczonego wierzchołka. Głownia ma w przekroju poprzecznym kształt zbliżony do prostokąta. Wymiary: dł. 10,3 cm; grub. ok. 1,5 cm.	typ V	wś/pś	
41	107/5 9	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachował się w dwóch nadających się do identyfikacji fragmentach. Pierwszy zawiera fragment trzpienia oraz głowni, drugi zaś stanowi najprawdopodobniej część wierzchołkową noża w której tylec łączy się z półkuliście	typ If	wś/pś	



						wyprowadzonym ostrzem. Trzpień wyraźnie wyodrębni się z dwóch stron i ma długość ok. 2,6 cm. Jego przekrój poprzeczny jest prostokątny. Maksymalna szerokość trzpienia wynosi 1,0 cm, zaś najmniejsza 0,3 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Szerokość tyłca wynosi ok 0,5 cm. Wymiary: dł. I fragm. 4,6 cm; szer. I fragm. 1,5 cm; grub. I fragm. 0,5 cm; dł. II fragm.. 4,6 cm; szer. II fragm. 1,0 cm; grub. II fragm. 0,3 cm.			
42	109/5 9	1959	odc. D-E	-	-	Przedmiot najprawdopodobniej stanowi pozostałość noża żelaznego, zachowanego tylko w postaci trzpienia oraz fragmentu części przejściowej w głowni. Przekrój poprzeczny przedmiotu jest prostokątny. Trzpień prawdopodobnie był wyodrębniony dwustronnie. Jego całkowita długość wynosiła ok. 4,5 cm. Głownia nie zachowała się. Przedmiot jest lekko łukowato wygięty w jednym kierunku. Duża część wyrobu pokryta jest korozją wymieszaną z piaskiem. Wymiary: dł. 5,0 cm; szer. 1,1 cm; grub. 0,6 cm.	-	wś/pś	
43	115/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot ma częściowo zachowany trzpień oraz głownię, Trzpień ma przekrój poprzeczny zbliżony kształtem, do prostokąta którego rozmiary wynoszą maksymalnie 0,8 x 0,4 cm i maleje wraz wydłużaniem się trzpienia. Jego zachowana długość wynosi ok. 1,3 cm. Głownia miała przekrój poprzeczny najprawdopodobniej zbliżony do trójkąta, co pośrednio sugeruje zachowany fragment tyłca o płaskiej powierzchni oraz przewężenie przeciwległej strony na przejściu od trzpienia do ostrza.	typ IV	wś	




						Trzpień płynnie przechodzi w ostrze - wcięcie widoczne jest jedynie od strony tylca. Tylec miał najprawdopodobniej łukowaty kształt. Na przedmiocie są widoczne świeże ogniska korozji. Wymiary: dł. 3,7 cm.; szer. 1,2 cm; grub. 0,4 cm.			
44	122/5 9	1959	odc. I-J	II	-	<p>Fragment noża żelaznego z dobrze zachowaną głownią i przejściem w trzpień. Sam trzpień zachowany został w szczątkowej formie. Płynnie przechodzi on w ostrze, głownia zaś mocno odcina cię od trzonka poprzez wcięcie. Tylec głowni jest prosty, a w końcowej partii łukowato schodzi w kierunku wierzchołka tworząc wcięcie. Ostrze przez 2/3 swojej długości jest proste. W końcowej partii ostrza łukowato schodzi w kierunku wierzchołka tworząc formę wypukłą. Przekrój poprzeczny głowni zbliżony jest do trójkąta. Szerokość trzpienia wynosi ok. 0,9 cm, a zachowana długość 0,5 cm. Wymiary: dł. 10,6 cm; szer. 1,6 cm; 0,6 cm</p>	typ II	wś	
45	124/5 9	1959	odc. I-J	II	-	<p>Fragment mocno uszkodzonego noża żelaznego ze słabo zarysowanym trzpieniem i fragmentem głowni. Trzpień najprawdopodobniej był wyodrębniony dwustronnie. Zachowana długość trzpienia wynosi ok. 1,0 cm. Przedmiot jest zachowany we dwóch fragmentach pokrytych w znacznej części korozją. Wymiary: dł. 6,5 cm; szer. 1,0 cm; grub. 0,6 cm.</p>	-	wś/pś	




46	129/5 9	1959	odc. H-I	II	-	Pod numerem inwentarza znajduje się 5 fragmentów żelaza mogących stanowić pozostałość jednego lub dwóch noży. Stopień destrukcji uniemożliwia określenie cech morfologicznych przedmiotu/ów. Za identyfikacją tych fragmentów jako noży przemawia zbliżony do trójkąta przekrój poprzeczny oraz występowanie części tnącej na części fragmentów.	-	wś/pś	
47	130/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Dobrze zachowany nóż żelazny z dwustronnie wyodrębnionym trzpieniem. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny o maksymalnych rozmiarach 0,5 x 0,9 cm i stopniowo się zwęża tworząc ostry kraniec. Jego długość wynosi ok. 2,2 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Tyliec jest prosty. Ma on szerokość dochodzącą do 0,5 cm i jest najszerszy w pobliżu trzpienia. Wierzchołek noża jest słabo wyodrębniony. Ostrze jest proste i tylko w partii końcowej łukowato łączy się z tylcem tworząc półkolisty wierzchołek. Przedmiot jest pokryty w znacznej części korozją. Długość głowni wynosi ok. 6,6 cm a szerokość 1,3 cm. Wymiary: dł. 9,2 cm.	typ I	wś	
48	131/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - brak części trzpienia. Głownia ma wierzchołek półkolisty, a ostrze łukowato wygięte. Tyliec jest prosty. Długość głowni wynosi ok. 5,5 cm a jej szerokość waha się od 1,1 do 1,5 cm. Trzpień wyodrębniony jest jednostronnie, od strony ostrza oraz zakrzywiony w jego stronę. Jego szerokość wynosi ok. 0,8 cm, a zachowana długość to ok. 1,0 cm. Duża część powierzchni zabytku pokrywa korozja. Wymiary: dł. 6,6 cm;	typ V	wś	

						szer. 1,7 cm.			
49	162/5 9	1959	odc. G-H	III	palenisko nr 17, budynek V	<p>Blżej nieokreślony przedmiot żelazny, mogący być pozostałością po nożu, na co lekko trójkątny przekrój poprzeczny. Znaczna część przedmiotu pokryta jest korozją wymieszaną z piaskiem, węglami drzewnymi, zaprawą i drobnymi kamieniami. Wymiary: dł. 2,8 cm; szer. 2,6 cm; grub. 1,0 cm.</p>	-	wś	
50	171/5 9	1959	odc. K-L	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie. Głównie łagodnie przechodzi w trzpień. Ma on przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,8 x 0,3 cm. Zachowana długość trzpienia wynosi 1,8 cm. Głownia zachowana jest w całości. Jej szerokość maksymalna wynosi 1,7 cm. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,4 cm. Ostrze w 3/4 długości łagodnie łukowato schodzi w kierunku tylca tworząc wierzchołek. Długość głowni wynosi 10,5 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 12,0 cm.</p>	Typ I	wś	
51	193/5 9	1959	odc. K-L	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest częściowo, a znaczna część jego powierzchni pokryta jest korozją. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie poprzez łukowate zwężenie tylca i ostrza. Ma on przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,3 x 0,5 cm, a zachowana długość to 0,7 cm. Tylec jest prosty, a jego szerokość wynosi ok. 0,4 cm. Ostrze jest również proste, a wierzchołek noża ma półkolisty kształt. Szerokość głowni to ok. 1,4 cm. W przekroju poprzecznym jest ona zbliżona do trójkąta. Całkowita długość głowni to ok.</p>	typ I	wś/pś	




52	201/59	1959	odc. L-M	-	V warstwa konstrukcji wału	7,0 cm. Wymiary: dł. 7,7 cm.; szer. 1,4 cm Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie i pokryty jest grubą warstwą korozji, wymieszanej z piaskiem. Trzpień najprawdopodobniej został wyodrębniony jednostronnie, poprzez przewężenie przedmiotu od strony tylca. Jego długość wynosi ok. 2,0 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły, jednakże ze względu na korozję oszacowanie jego średnicy jest niemożliwe. Głownia zachowana jest częściowo. Na zachowanym odcinku jej szerokość wynosi ok. 1,3 cm, a długość 3,6 cm. Wymiary: dł. 5,7 cm; szer. 1,5 cm.	typ I	wś	
53	210/59	1959	odc. L-M	-	VI warstwa konstrukcji wału	Fragment noża żelaznego zachowanego w trzech fragmentach. Trzpień noża w przekroju zbliżony do kwadratu, głownia o przekroju prostokątnym. Trzpień przechodzi prosto w ostrze, łukowato zaś w tylec noża.	typ IV	Wś	
54	211/59	1959	odc. L-M	-	VI warstwa konstrukcji wału	Fragment noża żelaznego z zachowaną częściowo głownią i trzpieniem. Grzbiet płaski, a trzpień wyodrębniony dwustronnie. Przekrój poprzeczny głowni zbliżony jest do trójkąta, a trzpienia do prostokąta. Długość trzpienia wynosi ok. 2,5 cm. Ostrze w znacznej części uległo zniszczeniu w wyniku korozji.	typ I	Wś	
55	212/59	1959	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w znacznej swojej części - uszkodzeniu uległ tylko fragment ostrza. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny i ma długość ok. 2,2 cm. Trzpień zwęża się wraz ze swoją długością. Głownia ma długość ok. 6,0 cm i ma przekrój poprzeczny zbliżony do	typ I	wś	

						trójkąta. Tylec jest najszerszy w pobliżu tylca (0,3 cm), a najwęższy jest przy wierzchołku noża (0,1 cm). Ostrze przez 2/3 długości jest proste, po czym łukowato zwęża w kierunku tylca tworząc wierzchołek noża. Wymiary: dł. 8,3 cm; szer. 0,9 cm.			
56	218/5 9	1959	odc. E-F	II	-	<p>Fragment noża żelaznego z zachowaną w większości głownią oraz trzpieniem. Trzpień ma przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta. Zachowana długość trzpienia wynosi ok. 3,0 cm. Trzpień przechodzi płynnie w tylec bez żadnej formy odcięcia. Łagodne, łukowate odcięcie trzpienia widoczne jest na przeciwległej stronie z ostrzem. Głownia m przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Ostrze zachowane jest fragmentarycznie. Na powierzchni zabytku widoczne są świeże ogniska korozji. Wymiary: dł. 9,8 cm; szer. 1,0 cm.; grub. 0,4 cm.</p>	typ V	Wś	
57	229/5 9	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	<p>Fragment noża żelaznego z zachowaną częściowo głownią i trzpieniem. Przedmiot jest w znacznej mierze pokryty korozją. Tylec jest płaski i prosty o szerokości ok. 0,4 cm. Głownia ma szerokość ok. 1,8 cm i ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Ostrze biegnie równoległe do tylca. Zachowana długość głowni wynosi 6,7 cm. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie. Przekrój poprzeczny trzpienia jest niemożliwy do ustalenia. Długość trzpienia wynosi ok. 3,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 9,7 cm.</p>	Typ I	wś/pś	



58	236/59	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	Przedmiot zachowany jest w znacznej swojej części - uszkodzeniu uległ tylko fragment ostrza. Trzpień wyodrębniony jest dwustronnie i ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,4 x 0,2 cm oraz długość ok. 2,8 cm. Zwęża się wraz ze swoją długością. Głownia ma długość ok. 9,3 cm i ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta. Tylec jest płaski i prosty o szerokości 0,2 cm. W $\frac{3}{4}$ długości tylec schodzi w kierunku ostrza tworząc łukowaty wręb. Ostrze przez $\frac{2}{3}$ długości jest proste, po czym łukowato zwęża w kierunku tyłka tworząc wierzchołek noża. Szerokość głowni wynosi ok. 1,1 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 12,0 cm.	typ II	Wś	
59	1/60	1960	odc. F-G	II	-	Fragment noża zachowany w postaci części głowni. Tylec jest prosty i płaski o szerokości maksymalnej 0,3 cm. Szerokość głowni wynosi 1,1 cm, a zachowana długość 4,0 cm. Głownia jest częściowo skręcona wzdłuż dłuższej osi. Przekrój poprzeczny głowni jest zbliżony do trójkąta.	-	Wś	
60	12/60	1960	odc. F-G	III	-	Fragment noża obejmujący trzpień oraz nasadę głowni. Przedmiot uległ znacznej korozji. Długość trzpienia wynosi ok. 3,0 cm i ma przekrój poprzeczny owalny o maksymalnych przekątnych 0,9 i 0,6 cm. Trzpień najprawdopodobniej wyodrębnił się dwustronnie. Głownia zachowana jest w szczątkowej formie. Ma ona przekrój poprzeczny trójkątny. Tylec był płaski o szerokości 0,4 cm. Zachowana szerokość głowni wynosi 1,5 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 4,1 cm.	-	Wś	
61	24/60	1960	odc. P-R	-	-	Nóż zachowany jest prawie w całości – brak	Typ I	Wś	

						<p>części trzpienia. Trzpień wyodrębniony jest lekko łukowato dwustronnie. Ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,7 x 0,4 cm. Głownia ma długość 13,3 cm. Tylec jest lekko łukowato wypukły o szerokości 0,4 cm. Wierzchołek powstaje przez przewężenie tylca i ostrza. Ostrze ma lekko łukowata formę. Głownia ma przekrój poprzeczny trójkątny. U nasady głowni jest wykonany otwór o średnicy ok. 0,3 cm.</p>			
62	A-706	1932	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Trzpień wyodrębniony jest wyłącznie od strony tylca. Ma on przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach 0,4 x 0,4 cm. Zachowana długość trzpienia wynosi 1,3 cm. Tylec jest prosty i płaski o szerokości 0,3 cm. Głownia zachowana jest na długości ok. 3,0 cm. Szerokość zachowanej części głowni wynosi 1,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 4,3 cm.</p>	Typ I	Wś	
63	A-707	1932	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest we dwóch fragmentach i pokryty jest znaczną warstwą korozji. Trzpień wyodrębniony był dwustronnie. Trzpień ma szerokość 0,7 i długość 1,4 cm. Przejście między głownią, a trzpieniem było delikatne i łagodne. Tylec był płaski oraz prosty. Jego szerokość wynosi 0,3 cm. Szerokość głowni na widocznym przełomie wynosi 1,5 cm. Zachowana długość głowni w dwóch połączonych fragmentach wynosi 10,5 cm. Cały przedmiot ma zaś 12,5 cm długości.</p>	-	Wś	




3.2.7.2. Krzesiwa żelazne




1	326/5 8	1958	odc. F-G	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - brak jednego z kabłąków. Trzon krzesiwa ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,9 x 0,3 cm i długości 6,0 cm. Łukowaty kabłąk zachowany jest częściowo. Jego przekrój poprzeczny jest zbliżony do kwadratu o wymiarach ok. 0,5 x 0,5 cm. Kabłąk zachowany jest w długości ok. 3,0 cm.</p>	dwukabłąk owe	XIII-XIV w.	
2	36/60	1960	odc. E-F	-	-	<p>Przedmiot zachowany w całości. Jest to typ krzesiwa ogniwkowego o wymiarach 9,3 x 2,8 x 0,5 cm. Ściany boczne są węższe (0,8 cm) od części pracującej (1,0 cm). Wewnętrzny otwór na krawędziach jest wyoblony i lekko zaokrąglony.</p>	ogniwkowe	XI-XIII w.	
3	A- 705	1932	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości, lecz pokryty jest grubą warstwą korozji. Reprezentuje on typ krzesiwa dwukabłąkowego. Ze względu na stopień korozji zebranie właściwych parametrów przedmiotu jest niemożliwe. W obecnej formie przedmiot ma 6,7 cm szerokości i 6,3 cm wysokości. Średnica kabłąków i podstawy wynosi ok. 1,0 cm. Kabłąki mają prawdopodobnie esowaty kształt.</p>	Dwukabłąk owe	XII-XIV w.	




3.2.7.3. Sprzączki i ich elementy⁹



1	198/5 8	1958	odc. F-E	I	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Rama sprzączki ma lekko trapezową formę, a jej przekrój poprzeczny w całości jest prostokątny. Oś jest nieco węższa od kabłąka. Przekrój poprzeczny osi wynosi 0,3 x 0,2 cm, a kabłąka w środkowej części 0,5 x 0,2. Długość osi wynosi ok. 2,2 cm. Odległość między osią, a środkiem kabłąka wynosi ok. 1,5 cm. Sprzączka ma zachowany kolec. Ma on przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,4 x 0,2 cm. Długość części bez uch wynosi ok. 1,3 cm, całość zaś 2,3 cm. Ucho wykonane jest z taśmy o szerokości 0,4 cm. Nawiniętej wokół osi sprzączki, dochodzącej do kolca właściwego. Średnica oczka kolca wynosi ok. 0,4 cm.</p>	typ II, odmiana 1	ps	
2	205/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Rama sprzączki ma D-kształtną formę. Kabłąk ramy ma owalny kształt, z czego krawędź zewnętrzna jest lekko ścięta. Grubość kabłąka wynosi 0,7 cm. Oś sprzączki ma przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach 0,4 x 0,4 cm. Jej długość wynosi ok. 3,5 cm. Odległość między osią, a środkiem kabłąka wynosi ok. 3,0 cm. Sprzączka ma zachowany kolec. Ma on przekrój poprzeczny okrągły (spód jest lekko spłaszczony na krótkim odcinku) o średnicy 0,6 cm. Długość części bez uch wynosi ok. 3,0 cm, całość zaś 4,7 cm. Ucho wykonane jest z taśmy o szerokości 0,7 cm. Nawiniętej wokół osi sprzączki, lecz nie</p>	Typ IV	XI-XII w.	



⁹ Klasyfikacja wg. H. Malinowską – Łazarczyk (1979).


						dochodzącej do kolca właściwego. Średnica oczka kolca wynosi ok. 0,9 cm.			
3	256/5 8	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Oś sprzączki ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,5 cm i długość ok. 3,5 cm. Rama sprzączki ma D-kształtną formę. Ma ona przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta. Grubość ramy wynosi 0,4 cm, a jej szerokość wynosi 0,5 cm. Wysokość sprzączki mierzona od osi do żłobka wynosi ok. 3,0 cm. Przez oś przewleczony jest kolec o długości 3,6 cm. Wykonany został on z taśmy żelaznej nawiniętej wokół osi sprzączki. Taśma ma przekrój poprzeczny prostokątny. Oczko kolca ma nieregularny kształt, zbliżony do okręgu o średnicy ok. 1,0 cm. Kolec przewęża się wraz z długością, tworząc spiczasty wierzchołek.</p>	typ IV	XI-XIII w.	
4	313/5 8	1958	odc. F-G	II	-	<p>Fragment przedmiotu żelaznego wykonanego z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym, przewężającej się w jednym kierunku tworząc ostry wierzchołek. Szerszy kraniec posiada ślady rozklepywania i zawijania. Maksymalna szerokość taśmy wynosi 0,8 cm, a jej grubość 0,3 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 4,2 cm.</p>	-	wś/pś	
5	39/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Fragment kutego drutu żelaznego. Cechuje go występowanie dwóch stref: prostej o przekroju kwadratowym oraz zagiętej tordowanej.</p>	typ IV	XI-XII w.	



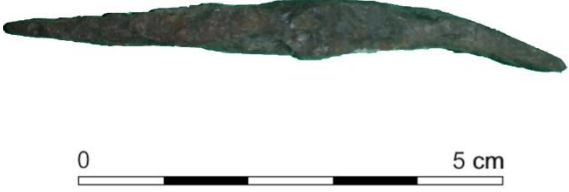
6	108/5 9	1959	odc. H-I	II	-	<p>Fragment ramy sprzączki wykonanej z taśmy żelaznej o formie ramowatej. Szerokość taśmy waha się od 0,5 cm do 0,6 cm a jej grubość wynosi ok. 0,2 cm.</p> <p>W środkowej części zachowanego fragmentu widoczne jest kilka równoległych względem siebie linii, a prostopadłych do dłuższej osi taśmy, mogących być śladem po tarceniu ramy sprzączki przez kolec. Wymiary: dł. fragm. 4,1 cm.</p>	typ III	XI-XII w.	
7	113/5 9	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany fragmentarycznie. Tworzy go taśma żelazna o przekroju poprzecznym owalnym, zwężająca się po jednej stronie tworząc ostry wierzchołek. Taśma ta w $\frac{3}{4}$ swojej długości wygina się łukowato. Tępo zakończona strona przedmiotu jest szersza i nosi ślady po ułamaniu. Nie jest wykluczone, że pierwotnie taśma w tym miejscu się zawijała tworząc tulejkę. Większa część powierzchni przedmiotu pokryta jest korozją. Wymiary: dł. 3,9 cm; szer. 0,9 cm; grub. 0,4 cm.</p>	-	wś/pś	
8	128/5 9	1959	odc. H-I	II	-	<p>Fragment kutego żelaza w formie taśmy o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,7 x 0,4 cm i przekroju wzdłużnym lekko esowatym. Jeden koniec taśmy przewęża się tworząc wierzchołek, drugi zaś jest ułamany - mógł stanowić miejsce zawinięcia kolca o podstawę sprzączki. Przedmiot pokryty jest na powierzchni znaczną korozją wymieszaną z piaskiem. Wymiary: dł. 3,2 cm; szer. 0,7 cm.</p>	-	wś/pś	

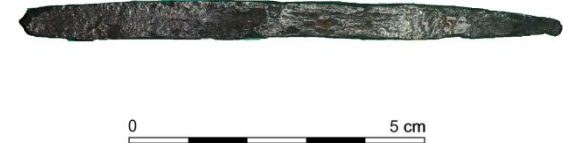



9	132/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w postaci części kabłąka i podstawy sprzączki. Wykonany jest z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym. Półkolisty kabłąk ma przekrój poprzeczny o wymiarach 0,6 x 0,3 cm, a podstawa 0,4 x 0,3 cm. Kabłąk jest lekko łukowato wygięty w części środkowej. Odległość między podstawą a środkiem kabłąka wynosi 4,4 cm. Zachowany fragment podstawy sprzączki ma długość ok. 2,7 cm. Wymiary: dł. 4,4 cm; szer. 4,7 cm; grub. 0,3 cm.	Typ IV	XI-XII w.	
10	26/60	1960	odc. P-R	-	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w postaci części kabłąka i uszkodzonej osi podstawy. Kabłąk ma formę D-kształtną. Wykonany jest z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym okrągłym. Przekrój poprzeczny kabłąka ma średnicę 0,3 cm. Pierwotnie odległość między podstawą, a środkiem kabłąka wynosił 2,6 cm. Szerokość sprzączki wynosi obecnie 3,5 cm.	typ IV (?)	wś/pś	
3.2.7.4. Nożyce żelazne									
1	319/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Przedmiot zachowany jest w postaci jednego całego ramienia nożyc i drugiego zachowanego częściowo. Głównia ramienia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Tylec jest słabo wyodrębniony i nie różni się grubością od główki. Szerokość główki waha się od 1,3 cm do 0,4 cm, z czego szersza część znajduje się bliżej trzpienia. Ostrze główki jest jednostronnie retuszowane na szerokość ok. 0,1 cm. Głównia wyodrębniona jest tylko od strony ostrza. Odcina się od trzpienia półkolistym. Trzpień ma długość	nożyce kabłąkowe	wś/pś	



						6,5 cm i ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,3 cm. Kabłąk nożyc ma średnicę ok. 1,5 cm. Wykonany jest z taśmy żelaznej o szerokości ok. 1,0 cm i grubości 0,1 cm. Drugie ramie nożyc zostało zachowane tylko w postaci części trzpienia o długości 5,5 cm. Całkowita długość nożyc wynosi 15,0 cm.			
2	327/58	1958	odc. D-E	II	-	Przedmiot zachowany jest w postaci części jednego ramienia nożyc. Głównia ramienia ma przekrój poprzeczny trójkątny. Tylec jest płaski i ma szerokość maksymalną 0,4 cm. Szerokość główki waha się od 2,4 cm do 0,8 cm, z czego szersza część znajduje się bliżej trzpienia. Ostrze główki jest jednostronnie retuszowane na szerokość ok. 0,2-0,3 cm. Głównia wyodrębniona jest tylko od strony ostrza. Odcina się od trzpienia półkolistie. Trzpień ma długość 2,5 cm i ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 1,0 x 0,7 cm, przechodzący w połowie długości w formę taśmy o wymiarach 0,7 x 0,4 cm. Wymiary: dł. 16,5 cm; szer. 2,4 cm; grub. 0,8 cm.	nożyce dźwigniowe	wś	
3	81/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - głównie w postaci dolnej i środkowej części główki nożyc. Przedmiot w przekroju poprzecznym ma kształt zbliżony do trójkąta. Tylec ma szerokość wahającą się od 0,3 do 0,5 cm. Szerokość główki to 1,3 - 1,9 cm. Oba krańce przedmiotu mają ślady po ułamaniu. Mniejszy przełam pozwala jednak sądzić, że głównia była połączona z kabłąkiem lub ramieniem pod kątem ostrym. Tylec nie przechodził płynnie łukowato lub prosto w trzpień. Szerokość	-	Wś/pś	




						<p>kabłąka/ramienia wynosiła ok. 0,7 cm. Większość przedmiotu pokryta jest korozją. Wymiary: dł. 6,2 cm.; szer. 1,9 cm.</p>			
4	194/5 9	1959	odc. K-L	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Tworzy go smukła, wąska i spiczasto zakończona główńia oraz fragment ramienia. Ramię wyodrębnia się od główńia jednostronnie, poprzez łukowate jej przewężenie. Główńia ma przekrój poprzeczny zbliżony do trójkąta i jej maksymalna szerokość wynosi ok. 1,2 cm. Zachowana długość główńi to ok. 6,0 cm. Szerokość tyłka waha się od 0,2 do 0,1 cm. Ostrze jest proste i retuszowane poprzez jednostronne ścięcie części pracującej pod kątem ostrym. Szerokość retuszu wynosi od 0,1 do 0,2 cm. Ramię nożyc ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,4 cm. Zachowana długość ramienia wynosi ok. 3,0 cm. Wymiary: dł. 9,6; szer. 1,3 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,4 cm.</p>	-	Wś/pś	
5	A-310	1932	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień wyodrębniony jest jednostronnie i ma przekrój poprzeczny kolisty o średnicy ok. 0,4 cm. Trzpień przechodzi w główńie od strony ostrza łagodnie, łukowato. Na końcu trzpienia znajduje się rozszerzenie mogące być pozostałością kabłąka nożyc. Trzpień u nasady jest odgięty od osi przedmiotu pod kątem ostrym. Jego zachowana długość wynosi ok. 5,3 cm. Główńia zachowanego ramienia nożyc ma długość 5,3 cm, a maksymalną szerokość 1,2 cm. Tylec jest prosty i płaski o szerokości do</p>	nożyce kabłąkowe (?)	wś/pś	



						0,3 cm. Wierzchołek głównie jest spiczasty uformowany poprzez przewężenie głównie wraz z długością od strony ostrza. Całkowita długość przedmiotu wynosi ok. 10,5 cm.			
3.2.7.5. Klucze żelazne									
1	106/5 8	1958	odc. G-H	II	-	<p>Klucz zachowany jest fragmentarycznie – brak pióra. Uchwyt klucza wykonany został poprzez zagięcie i rozklepanie części trzonka. Przekrój poprzeczny taśmy tworzącej otwór zbliżony jest do prostokąta o wymiarach maksymalnych 0,8 x 0,4 cm. Średnica otworu wynosi ok. 2,0 cm. Przez otwór przewleczona jest sprzączka o D-kształtnej formie. Przekrój poprzeczny ramy sprzączki jest owalny a jej oś przekrój okrągły o średnicy 0,3 cm. Szerokość sprzączki wynosi 4,3 cm, a wysokość od osi do najwyższego punktu ramy 3,0 cm. Trzonek klucza ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,8 x 0,5 cm. Zachowana długość trzonka wynosi 8,2 cm. W końcowej części trzonek delikatnie się odgina przechodząc w pióro.</p> <p>Wymiary: dł. 12,5 cm ; szer. 4,3 cm (w najszerszym miejscu); grub. 2,5 cm.</p>	hakowaty	XII-XIV w.	



3.2.7.6. Klódki żelazne									
1	38/60	1960	odc. E-F	-	-	Fragment klódki z mechanizmem blokującym. Tworzy go skobel z zadziorami skierowanymi do wewnątrz o długości ok. 10,0 cm, szerokości 1,6 cm i grubości ok. 0,7 cm. Zadzioiry mają długość 6,8 cm i stykają się ze sobą. Skobel jest w górnej partii ma pozostałość puszeki klódki, która odcinając tą część mechanizmu tworzy uszko o średnicy ok. 0,7 cm. Szerokość uszka wynosi 0,4 cm.	-	pś	
3.2.7.7. Wagi żelazne									
1	32/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Zachowany został na długości 9,4 cm. Jeden kraniec zakończony jest uszkiem o średnicy 0,4 cm i grubości ścianek 0,4 cm. Część ramienia znajdująca się bliżej uszka ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,7 cm, druga zaś część przedmiotu ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 1,1 x 0,2 cm. Taśmowata część ramienia wagi kończy się niewielkim odgięciem pod kątem ok. 90°.	Składana waga szalkowa	XI-XII w.	
3.2.7.8. Dłuta żelazne									
1	96/58	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień dłuta ma przekrój poprzeczny prostokątny o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,4 cm. Jego długość wynosi 1,4 cm i jest odgięty od części pracującej pod kątem kilkunastu stopni. Część pracująca ma kształt ostrosłupowy o podstawie na planie prostokąta o wymiarach 0,7 x 0,5 cm. Zakończona jest ona ostrym wierzchołkiem. Długość części pracującej wynosi ok.	-	2. poł. XII – XIV w.	

						5,0 cm.			
2	314/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Ma formę taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym i lancetowatym kształcie. Przekrój poprzeczny ma maksymalne wymiary 0,6 x 0,3 cm. Wymiary: dł. 8,8 cm; szer. 0,6 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm;	-	2. poł. XII – XIV w.	
3.2.7.9. Ośniki żelazne									
1	71/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie, co utrudnia jego interpretację. Wykonany został z esowato wygiętej taśmy, która w przy jednym z zagięć zwęża się tworząc ostry wierzchołek. Szerokość taśmy wynosi ok. 1,1 cm, a jej grubość ok. 0,4 cm. Morfologia przedmiotu pozwala sądzić, że mógł on służyć do heblowania desek. Wymiary: dł. 12,3 cm.	-	XIII-XIV w. (?)	
3.2.7.10. Świdry żelazne									
1	350/5 8	1958	odc. D-E	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w całości. Ma on formę grubego prętu o średnicy 0,9 cm, który w końcowej części przekuty został w formę szerokiej, tordowanej taśmy. Szerokość taśmy wynosi ok. 1,1 cm, a grubość 0,3 cm. Przedmiot tordowany jest na odcinku 4,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 16,5 cm.	-	XIII-XIV w.	
2	60/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w całości. Ma on formę grubego prętu o przekroju poprzecznym zbliżonym do kwadratu o wymiarach ok. 1,0 x 1,0 cm, który w końcowej części przekuty został w formę szerokiej, tordowanej taśmy. Szerokość taśmy wynosi ok. 1,8 cm,	-	XIII-XIV w.	



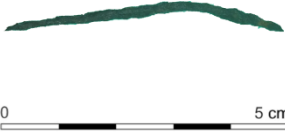

						a grubość 0,4 cm. Przedmiot tordowany jest na odcinku 4,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 18,0 cm. Nie tordowany koniec świda jest spłaszczony w formę dłuta o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 1,1 x 0,4 cm. Długość przewężonej na rzecz dłuta części wynosi ok. 3,7 cm.			
3	173/5 9	1959	odc. L-M	I	humus	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z taśmy żelaznej mogący pełnić rolę świda. Ma on formę tordowanej taśmy żelaznej z wyodrębnionym ostrzem i tylcem. Powierzchnię pokrywa niewielka ilość rdzy. Wymiary: dł. 5,0 cm; szer. 2,0 cm; grub. 0,3 cm.	-	ps	
3.2.7.11. Tłuki żelazne									
1	335/5 8	1958	odc. D-E	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień tłuka jest masywny, a jego przekrój poprzeczny jest okrągły. Średnica przekroju poprzecznego tłuka waha się od 1,4 do 1,1 cm. Główka tłuka nosi ślady intensywnego użytkowania poprzez liczne uderzenia, powodujące odginanie się materiału. Średnica główki wynosi ok. 2,2 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 11,3 cm.	-	poł. XI – poł. XIII w.	

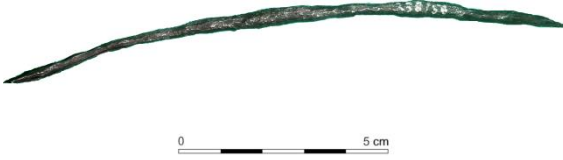


3.2.7.12. Gwoździownice żelazne									
1	15/58	1958	odc. G-H	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Wykonany został z masywnej, prostej, sztabki żelaza z prostokątnym otworem o wymiarach 0,8 x 0,5 cm. Otwór z jednej strony ma lejkowato schodzące krawędzie, z drugiej są one wyraźne. Sztabka ma na zachowanym odcinku 4,9 cm długości, 2,2 cm szerokości oraz 0,8 cm grubości.</p>	-	XIII-XIV w.	
2	88/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Wykonany jest z taśmy żelaznej o szerokości 1,4 cm i grubości 0,3 cm. W taśmie wykonany jest prostokątny otwór o wymiarach 0,5 x 0,3 cm. Przedmiot jest lekko odgięty wzdłuż osi poprzecznej, a jego strona zewnętrzna nosi spękania po uszkodzeniu. Zachowana długość taśmy to 4,5 cm.</p>	-	XIII-XIV w.	
3.2.7.13. Sierpy i półkoski żelazne									
1	10/58	1958	odc. F-E	II	-	<p>Przedmiot ma formę półkolistej główki o trójkątnym przekroju poprzecznym, z wewnętrzną krawędzią łuku tworzącą ostrze. Szerokość główki waha się od 0,7 do 1,0 cm. Główka staje się masywniejsza (grubsza i cięższa) wraz z długością. Wierzchołek główki jest wyoblony. Główka przechodzi w trzpień łagodnie. Trzpień ma przekrój poprzeczny owalny o dłuższej przekątnej 0,5 cm i krótszej 0,3 cm. Długość trzpienia wynosi 1,5 cm.</p>	-	XII w. (?)	





2	A-1185	1960	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak wierzchołka. Wykonany jest z taśmy żelaznej. Trzonek ma długość 3,0 cm, szerokość 1,0 cm i grubość 0,2 cm. Głownia sierpa jest w dużej mierze uszkodzona. Jest ona półkolistnie wygięta. Zachowana szerokość głowni wynosi 1,1 cm i zachowana jest na długości ok. 10,0 cm. Od spodniej strony blaszka jest lekko wygięta. Całkowita długość przedmiotu wynosi ok. 13,0 cm.</p>	-	wś/pś	
3.2.7.14. Zgrzebła żelazne									
1	305/58	1958	odc. E-D	II	-	<p>Dwa fragmenty bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego wykonanego z kutej taśmy żelaznej o trudnej do interpretacji funkcji. Być może jest to pozostałość zgrzebła żelaznego.</p>	-	2. poł. XII –XIII/XIV w.	





3.2.7.15. Haczyki żelazne do wędek ¹⁰									
1	240/5 8	1958	odc. F-E	III	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Wykonany jest z drutu żelaznego o przekroju poprzecznym kwadratowym o wymiarach 0,3 x 0,3 cm u nasady zagięcia haczyka. Brak uszka, zadziuru i znacznej części odgiętego fragmentu haczyka. Zachowana długość wynosi ok. 5,1 cm.	Grupa I	XI-XIII w.	
2	289/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Haczyk nie posiada żądła a jego trzon jest tordowany na odcinku ok. 3,5 cm. Główk haczyka powstała poprzez zawinięcie trzpienia i doklepanie jego końcówki. Średnica otworu wynosi ok. 0,2 cm. Drut z którego wykonano haczyk ma w górnej części przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach 0,2 x 0,2 cm, a w części dolnej okrągły o maksymalnej średnicy 0,2 cm. Długość odgiętej części trzpienia wynosi ok. 1,0 cm. Wymiary: dł. 5,7 cm; szer. 1,2 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm;	Grupa III, typ A	XI-XIII w.	





¹⁰ Klasyfikacja wg. M. Rulewicza (1994).


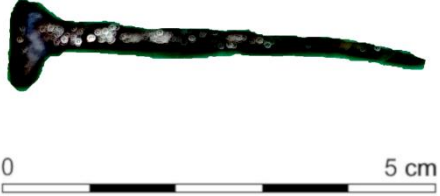


3	83/59	1959	odc. I-J	II	-	Fragment haczyka żelaznego o przekroju okrągłym z jednym końcem odgiętym pod kątem ostrym. Zakrzywiony odcinek cechuje mniejsza średnica drutu (ok. 0,3 cm), niż części prostej przedmiotu. Ustalenie dokładnej średnicy tego fragmentu przedmiotu jest utrudnione przez warstwę korozji wymieszanej z piaskiem i węglami drzewnymi. Średnica tego krańca najprawdopodobniej wynosi ok. 0,6 cm. Wymiary: dł. 4,2 cm; szer. 1,0 cm.	Grupa I, typ A	XI-XIII w.	
4	179/59	1959	odc. K-L	II	-	Fragment haczyka do wędki bez zachowanego uszka. Trzon haczyka ma przekrój kwadratowy, który w części zagiętej zmienia się w okrągły. Haczyk nie zawiera żądła. W górnej części trzonu widoczny jest fragment wąskiej taśmy mogącej być pozostałością po wyprowadzeniu ucha. Wymiary: dł. 4,5 cm; szer. 1,4 cm; grub. 0,3 cm.	Grupa I, typ D	XI-XIII w.	
3.2.7.16. Igły żelazne									
1	85/58	1958	-	-	-	Przedmiot wykonany został z drutu żelaznego o przekroju poprzecznym okrągłym o średnicy ok. 0,2 cm. Zachowana długość igły wynosi 4,9 cm.	-	wś/pś	
2	170/59	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot zachowany jest w znacznej swojej części (brak główki). Pokryty jest w znacznej części korozją. Trzpień igły ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,2 cm. Zachowana długość igły wynosi 4,8 cm.	-	wś/pś	






3.2.7.17. Szydła żelazne									
1	258/5 8	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został z grubego drutu żelaznego o przekroju poprzecznym okrągłym. Maksymalna średnica przedmiotu znajduje się w środkowej części i dochodzi do 0,5 cm. Końcówki drut ulegają znacznemu przewężeniu, tworząc części pracujące. Ich średnica wynosi ok. 0,1 cm. Przedmiot jest esowato wygięty. Długość przedmiotu wynosi ok. 12,7 cm.	esowate	XI- XII/XIII w.	
2	344/5 8	1958	odc. F-G	III	-	Fragment domniemanego szydła żelaznego wykonanego z taśmy o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,3 cm. Taśma przewęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Zachowana długość przedmiotu wynosi 7,5 cm. Przedmiot na jednym końcu jest lekko odgięty.	-	poł. XI – XII/XIII w.	
3.2.7.18. Gwoździe żelazne									
1	66/58	1958	odc. G-H	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,4 x 0,3 cm. Trzpień gwoźdźnia stopniowo zwęża się w zakresie szerokości i grubości tworząc płaski i wąski wierzchołek. Długość trzpienia wynosi 4,5 cm. Główka jest prostokątna o wymiarach 1,1 cm x 0,4 cm. Długość całkowita przedmiotu wynosi 5,1 cm.	gwoźdź z prostokątną płaską główką	wś/pś	




2	93/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Główka ma kształt nieregularny i rozklepana jest płasko we wszystkich kierunkach. Trzpień ma przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach maksymalnych 0,7 x 0,7 cm. Przewęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Długość trzpienia wynosi ok. 3,5 cm.</p>	<p>gwóźdź z główką rozklepaną we wszystkich kierunkach</p>	<p>wś/pś</p>	
3	197/58	1958	odc. F-E	III	-	<p>Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty w znacznej części korozją. Nie można wykluczyć że był to gwóźdź żelazny, o czym może świadczyć rozszerzenie na jednym krańcu mogące być główką gwoźdźcia. Przeciwległy kraniec jest lekko odgięty i przewęża się. Obecna średnica środkowej partii przedmiotu wynosi 0,9 cm. Zachowana długość wynosi 6,0 cm.</p>	-	<p>wś/pś</p>	
4	199/58	1958	odc. F-G	I	-	<p>Zachowany w całości gwóźdź żelazny z główką rozklepaną w każdą stronę o grubości 0,3 cm. Trzpień przedmiotu ma w górnej części przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,6 cm, który od części środkowej w kierunku wierzchołka przybiera przekrój poprzeczny prostokątny, przechodzący w końcowej partii w ostry wierzchołek. Całkowita długość przedmiotu wynosi ok. 5,2 cm.</p>	<p>gwóźdź z główką rozklepaną we wszystkich kierunkach</p>	<p>wś/pś</p>	
5	200/58	1958	odc. F-G	I	-	<p>Przedmiot wykonany jest z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym (maksymalne zachowane wymiary to 0,4 x 0,3 cm). Przedmiot zachowany jest częściowo. Ponadto trzpień uległ częściowemu zniszczeniu oraz wykrzywieniu w formę U-kształtną. Trzpień przewęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Przedmiot zachowany jest</p>	-	<p>wś/pś</p>	




						w długości ok. 7,0 cm.			
6	208/5 8	1958	odc. E-D	II	wkop	Zachowany fragmentarycznie gwóźdź żelazny z główką rozklepaną dwustronnie. Szerokość główki wynosi 1,9 cm, a grubość wynosi 0,3 cm. Trzpień przedmiotu ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,6 x 0,4 cm. Trzpień zachowany jest tylko w górnej części na odcinku 1,8 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 2,1 cm.	gwóźdź z główką rozklepaną dwustronnie	wś/pś	 0 5 cm
7	260/5 8	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – bez główki. Trzpień ma przekrój poprzeczny kwadratowy o maksymalnych wymiarach 0,4 x 0,4 cm. Trzpień jest faliście wygięty i przewęża się wraz z długością tworząc spiczasty wierzchołek. Zachowana długość przedmiotu wynosi 4,0 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
8	288/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Zachowany w znacznej części gwóźdź żelazny z główką rozklepaną dwustronnie. Trzpień przedmiotu ma przekrój poprzeczny w górnej części prostokątny, a w części środkowej i końcowej zbliżony do kwadratu. Wymiary: dł. 3,9 cm; szer. 0,9 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm;	Gwóźdź z rozklepaną na obie strony główką	wś/pś	 0 5 cm
9	308/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - brak główki. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny o maksymalnych wymiarach 0,6 x 0,4 cm. Przewęża się on w jednym kierunku tworząc płaski wierzchołek o szerokości 0,3 cm. Wymiary: dł. 8,2 cm; szer. 0,6 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,4 cm;	-	wś/pś	 0 5 cm




10	310/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - brak główki. Trzpień wykonany jest z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,3 cm. Taśma ta zwęża się w jednym kierunku tworząc ostry wierzchołek.</p> <p>Wymiary: dł. 5,2 cm; szer. 0,5 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,3 cm;</p>	-	wś/pś	
11	318/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień gwoźdźcia ma przekrój poprzeczny prostokątny o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,4 cm. Przewęża się on w kierunku płaskiego wierzchołka. Główna gwoźdźcia jest jednostronnie rozklepana. Ma ona formę prostokątną o wymiarach powierzchni ok. 0,9 x 0,6 cm. Wymiary: dł. 5,8 cm; szer. 0,9 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,6 cm.</p>	gwoźdź z rozklepaną jednostronnie główką.	wś/pś	
12	325/5 8	1958	odc. D-E	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Trzpień ma przekrój poprzeczny kwadratowy o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,5 cm. Stopniowo przewęża się, tworząc ostry wierzchołek. Główna gwoźdźcia jest nieregularna i rozchodzi się we wszystkich kierunkach. Wymiary: dł. 6,1 cm; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu).</p>	gwoźdź z dookoła rozklepaną główką	wś/pś	
13	5/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Zachowany w całości gwoźdź żelazny z rozklepaną płaską i wygiętą do środka główką. Trzon przedmiotu ma przekrój poprzeczny prostokątny. Kraniec trzonka jest płaski - brak ostrego zakończenia.</p> <p>Wymiary: dł. 6,3 cm; szer. 1,2 cm (w najszerszym miejscu).</p>	gwoźdź z rozklepaną główką	wś/pś	




14	7/59	1959	odc. I-J	II	-	Zachowany w całości gwóźdź żelazny z rozklepaną płaską na dwie strony główką o wymiarach 1,5 x 1,0 cm. Trzon przedmiotu ma przekrój poprzeczny prostokątny o maksymalnych wymiarach 0,7 x 0,4 cm. Trzonek zwęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Całkowita długość przedmiotu wynosi 7,2 cm.	gwóźdź z główką rozklepaną dwustronnie	wś/pś	
15	11/59	1959	odc. H-I	II	-	Zabytek zachowany w całości, wykonany techniką kucia. Główka rozklepana o przekroju prostokątnym. Taki sam ma również środkowa część trzpienia. Trzpień zwęża się ku końcowi tworząc ostry czubek. Wymiary: dł. 4,6 cm; szer. 1,0 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,7 cm.	gwoździe z rozklepaną główką	wś/pś	
16	23/59	1959	odc. H-I	II	-	Gwóźdź zachowany jest fragmentarycznie i pokryty jest grubą warstwą korozji. Główka jest lekko wygięta i rozklepana jest dwustronnie. Trzonek ma przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach maksymalnych 0,6 x 0,4 cm. Długość przedmiotu wynosi ok. 4,0 cm.	gwóźdź z główką rozklepaną dwustronnie	wś/pś	
17	28/59	1959	odc. J-K	II	-	Gwóźdź zachowany jest fragmentarycznie – brak główki. Przedmiot jest pokryty w znacznej części korozją. Trzonek ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,9 x 0,5 cm. Przewęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Długość przedmiotu wynosi ok. 5,0 cm.	-	wś/pś	





18	29/59	1959	odc. H-I	II	-	Gwóźdź zachowany jest fragmentarycznie. Główka jest lekko wygięta i rozklepana jest dwustronnie. Trzonek ma przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach maksymalnych 0,5 x 0,5 cm. Przewęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Długość przedmiotu wynosi ok. 4,0 cm.	gwóźdź z główką rozklepaną dwustronnie	wś/pś	
19	30/59	1959	odc. H-I	II	-	Zachowany w dwóch fragmentach gwóźdź żelazny o główce mocno skorodowanej. Trzonek ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,5 x 0,4 cm. Przewęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Długość przedmiotu wynosi ok. 4,5 cm.	-	wś/pś	
20	34/59	1959	odc. H-I	II	-	Gwóźdź zachowany jest fragmentarycznie – brak wierzchołka. Główka jest lekko wygięta i rozklepana jest dwustronnie. Trzonek ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,5 x 0,4 cm. Długość przedmiotu wynosi ok. 3,7 cm.	gwóźdź z główką rozklepaną dwustronnie	wś/pś	
21	35/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany w całości. Główka została rozklepana na wszystkie strony. Trzonek ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,8 x 0,6 cm. i ma długość ok. 5,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 6,1 cm. Znaczna część przedmiotu pokryta jest korozją.	gwóźdź z główką rozklepaną we wszystkich kierunkach	wś/pś	
22	43/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany w całości we dwóch fragmentach. Główka pogrubiona o przekroju wzdłużnym owalnym o średnicy 1,1 cm. Trzonek o przekroju poprzecznym zbliżonym do owalu, zwężający się tworząc ostry kraniec. Przedmiot był lekko wygięty. Średnica trzonu wynosiła ok. 0,7 cm. Wymiary:	gwóźdź z główką graniastą	wś/pś	


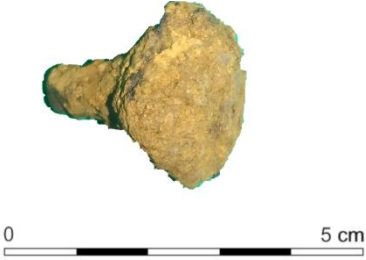


						dł. 5,7 cm; szer.			
23	49/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany w całości. Główka o przekroju wzdłużnym trójkątnym. Trzonek o przekroju prostokątnym, zwężający się tworząc ostry kraniec. Wymiary: dł. 4,2 cm; szer. 1,6 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,7 cm (w najgrubszym miejscu).	typ D	wś/pś	
24	67/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego, mogącego stanowić pozostałość gwoźdźcia. Ma on kształt podłużnego pręta, który na jednym krańcu ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych (1,0 x 0,5 cm), na drugim zaś zbliżony do koła o średnicy ok. 0,5 cm. Kraniec z przekrojem poprzecznym okrągłym zwęża się tworząc wierzchołek, który został zgięty tworząc kąt rozwarty względem reszty przedmiotu. Większa część zabytku pokryta jest korozją. Wymiary: dł. 7,6 cm	-	wś/pś	
25	74/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Główka gwoźdźcia jest rozklepana na dwie strony i w przekroju poprzecznym ma kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach 1,4 cm x 0,5 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny zbliżony do kwadratu o wymiarach 0,5 x 0,5 cm. Końcówka trzpienia jest łukowato wygięta w jednym kierunku. Wierzchołek trzpienia pokryty jest niewielką korozją. Długość trzpienia wynosi ok. 7,0 cm. Wymiary: dł. 7,4 cm; szer. 1,4 cm;	gwoździec z rozklepaną dwustronną główką	wś/pś	





26	75/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości, choć trzpień ma wiele ubytków. Tworzy go fragment drutu o przekroju poprzeczny okrągłym o średnicy ok. 0,7 cm. Jeden kraniec drutu jest wygięty pod kątem ostrym i zwężony. Duża część zabytku pokryta jest korozją. Główka gwoździa jest lekko pogrubiona i ma średnicę ok. 0,8 cm. Wymiary: dł. 4,1 cm.	-	wś/pś	
27	76/59	1959	odc. I-J	II	-	Zachowany w całości gwoździe żelazny z rozklepaną płaską i na dwie strony główką. Główka ma wymiar 1,3 x 1,5 cm. Trzon przedmiotu ma przekrój poprzeczny najprawdopodobniej prostokątny. Trzpień gwoździa w połowie swojej długości załamuje się pod kątem ok. 90°, jednocześnie stale zwężając swoją grubość. Znaczna część przedmiotu pokryta jest korozją wymieszaną z piaskiem. Wymiary: dł. 5,0 cm; szer. 2,4 cm.	gwoździe z rozklepaną dwustronną główką	wś/pś	
28	86/59	1959	odc. J-K	II	-	Fragment drutu żelaznego o przekroju prostokątnym z jednym końcem odgiętym pod kątem rozwartym. Zakrzywiony odcinek cechuje się nieznacznie mniejszą powierzchnią przekroju poprzecznego, niż w części prostej przedmiotu. Druk w zakrzywionej części ma wymiary ok. 0,3 x 0,4 cm, natomiast odcinek prosty ok. 0,5 x 0,6 cm. Przedmiot w dużej części pokryty jest warstwą korozji.	-	wś/pś	

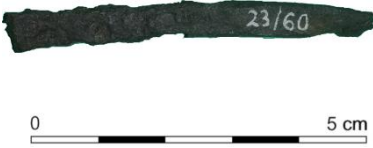


29	94/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot jest zachowany prawie w całości. Destrukcji uległa tylko część główki. Główka gwoździa prawdopodobnie była rozklepana. Trzpień gwoździa o przekroju nieregularnym. W górnej części zbliżony jest kształtem do kwadratu (0,3 x 0,3 cm), bliżej wierzchołka przybiera formę zbliżoną do owalu i koła. W partii środkowej i wierzchołkowej trzpienia widoczne są równoległe linie ryte równoległe do osi długiej przedmiotu. Wymiary: dł. 5,4 cm; szer. 0,6 cm.</p>	gwoźdź z rozklepaną dwustronną główką	wś/pś	
30	98/59	1959	odc. F-G	II	-	<p>Zachowany w całości gwoźdź żelazny z główką rozklepaną dwustronnie. Przekrój poprzeczny główki ma kształt zbliżony do prostokąta, tak samo trzpień. Przedmiot jest miejscami pokryty grubą warstwą korozji wymieszanej z piaskiem. Wymiary: dł. 5,0 cm; grub. ok. 1,3 cm.</p>	gwoźdź z rozklepaną dwustronną główką	wś/pś	
31	116/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany w całości. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny. Przekrój poprzeczny trzpienia przyjmuje wymiary ok. 0,8 x 0,5 cm i zwęża się wraz ze wzrostem długości tworząc tępo zakończony wierzchołek. Główka jest rozklepana we wszystkie strony. Średnica główki wynosi ok. 1,3 cm. Miejscami przedmiot pokryty jest korozją.</p>	gwoźdź z rozklepaną główką we wszystkich kierunkach	wś/pś	




32	119/5 9	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany niemal w całości - brak wierzchołka trzpienia. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny. Przekrój poprzeczny trzpienia w najszerszym miejscu przyjmuje wymiary ok. 0,7 x 0,4 cm i zwęża się wraz ze wzrostem długości. Główka jest rozklepana we wszystkie strony przybierając kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach 1,7 x 1,5 cm. Miejscami przedmiot pokryty jest korozją. Wymiary: dł. 2,9 cm	gwóźdź z rozklepaną główką we wszystkich kierunkach	wś/pś	
33	121/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany jest w całej swojej formie, ale w trzech składających się fragmentach. Główka, jak i duża część trzpienia jest pokryta warstwą korozji wymieszanej z piaskiem, co utrudnia ocenę cech morfologicznych. Główka jest słabo wyodrębniona i ma postać pogrubionego trzpienia. Jej średnica wynosi ok. 1,3 cm. Sam trzpień ma przekrój poprzeczny w części bliższej główce okrągły, zaś część wierzchołkowa kwadratowy. Maksymalna zaobserwowana średnica trzpienia wynosi ok. 0,3 cm. Wymiary: dł. 6,4 cm.	gwóźdź z główką słabo wyodrębnioną w postaci pogrubionego trzpienia	wś/pś	
34	142/5 9	1959	odc. H-I	II	-	Gwóźdź zachowany jest fragmentarycznie - nie posiada główki. Ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,8 x 0,4 cm. Taśma żelazna, z której wykonano przedmiot kończy się ostrym wierzchołkiem. Gwóźdź jest przekrzywiony łukowato w jedną stronę, a jego powierzchnia pokryta jest w większości korozją. Wymiary: dł. 5,9 cm; szer. 1,3 cm (w najszerszym miejscu).	-	wś/pś	


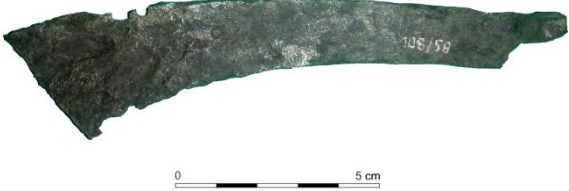

35	151/5 9	1959	odc. K-L	I	humus	Fragment gwoźdźcia żelaznego zachowanego we dwóch fragmentach w postaci trzpienia bez główki. Przedmiot w przekroju poprzecznym jest okrągły. Średnica trzpienia wynosi ok. 0,5 cm. Większa część powierzchni przedmiotu pokryta jest korozją wymieszaną z piaskiem i fragmentami drewna. Wymiary: dł. 3,1 cm;	-	wś/pś	 0 5 cm
36	155/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości, lecz pokryty jest w znacznej części korozją, utrudniającą ocenę podstawowych parametrów. Trzpień ma prawdopodobnie przekrój poprzeczny okrągły. Jego średnica wynosi ok. 1,0 cm, lecz wartość ta może być zawyżona ze względu na warstwę korozji. Główka gwoźdźcia jest rozklepana we wszystkie strony. Średnica główki wynosi ok. 1,7 cm. Wymiary: dł. 4,8 cm;	gwoźdź z rozklepaną główką	wś/pś	 0 5 cm
37	157/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot zachowany fragmentarycznie - bez główki. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny. Maksymalnie przekrój poprzeczny przedmiotu przyjmuje wymiary 1,0 x 0,7 cm i zwęża się wraz ze wzrostem długości tworząc ostro zakończony wierzchołek. Miejscami przedmiot pokryty jest korozją. Wymiary: dł. 4,9 cm	-	wś/pś	 0 5 cm
38	159/5 9	1959	odc. H-I	III	budynki V	Zachowany w całości gwoźdź żelazny z rozklepaną na dwie strony główką. Przekrój poprzeczny trzpienia jest zbliżony do prostokąta, który w partii wierzchołkowej przechodzi w kwadrat. Wymiary przekroju poprzecznego wynoszą od 0,6 x 0,4 cm do 0,4 x 0,4 cm. Przedmiot w dużej części pokryty jest korozją wymieszaną z piaskiem. Wymiary: dł. 5,2 cm; szer. główki 1,3 cm.	gwoźdź z rozklepaną dwustronną główką	wś/pś	 0 5 cm

39	176/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Powierzchnia przedmiotu pokryta jest w znacznej części korozją. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,8 cm i zakończony jest ostrym wierzchołkiem. Główka jest rozklepana we wszystkie strony. Średnica główki wynosi ok. 1,7 cm. Wymiary: dł. 5,9 cm.	gwoździ z rozklepaną we wszystkie strony główka	wś/pś	
40	177/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Fragment gwoźdź żelazny bez wierzchołkowej i środkowej części trzpienia. Główka ma kształt zbliżony do okręgu o średnicy ok. 2,1 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,7 x 0,9 cm. Znaczna część przedmiotu pokryta jest korozją wymieszaną z zaprawą wapienną. Wymiary: dł. 2,8 cm;	gwoździ z rozklepaną we wszystkie strony główka	wś/pś	
41	188/5 9	1959	odc. L-M	-	I warstwa konstrukcji wału	Zachowany fragment przedmiotu stanowi prawdopodobnie końcową część trzpienia gwoźdź. Przekrój poprzeczny trzpienia ma kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach maksymalnych 0,6 x 0,7 cm. Przedmiot przewęża się w kierunku jednego krańca, tworząc ostry wierzchołek. Większa część powierzchni przedmiotu pokrywa korozją wymieszana z piaskiem. Wymiary: dł. 3,4 cm.	-	wś/pś	
42	196/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Większość przedmiotu pokrywa korozją wymieszana z piaskiem i zaprawą. Charakterystyka główki jest trudna do określenia ze względu na grubą warstwę korozji. Trzpień ma średnicę ok. 0,5 cm. Wymiary: dł. 6,0 cm;	-	wś/pś	


43	204/5 9	1959	odc. K-L	-	VI warstw a konstru kcji wału	Gwóźdź zachowany jest w całej swej długości, lecz we dwóch fragmentach. Trzpień w przekroju owalny, zmniejszający swą średnicę ku końcowi. Główka nieregularna, rozklepana po jedną stronę.	gwóźdź z rozklepaną główką w jedną stronę	wś/pś	 0 5 cm
44	225/5 9	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwi e konstru kcji wału	Przedmiot zachowany w całości. Główka została rozklepana na wszystkie strony. Główka ma średnicę ok. 1,5 cm. Trzonek ma przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach 0,5 x 0,5 cm, a jego długość wynosi 10,0 cm. Trzonek przewęża się wraz długością tworząc ostry wierzchołek. Całkowita długość przedmiotu wynosi 10,6 cm. Znaczna część przedmiotu pokryta jest korozją.	gwóźdź z główką rozklepaną we wszystkich kierunkach	wś/pś	 0 5 cm
45	231/5 9	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwi e konstru kcji wału	Przedmiot zachowany w całości. Główka została rozklepana na wszystkie strony. Główka ma średnicę ok. 1,5 cm. Trzonek ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,6 cm, a jego długość wynosi 6,2 cm. Trzonek przewęża się wraz długością tworząc ostry wierzchołek. Całkowita długość przedmiotu wynosi 7,2 cm. Znaczna część przedmiotu pokryta jest korozją.	gwóźdź z główką rozklepaną we wszystkich kierunkach	wś/pś	 0 5 cm
46	232/5 9	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwi e konstru kcji wału	Gwóźdź zachowany jest fragmentarycznie – brak główki. Przedmiot jest pokryty w znacznej części korozją. Trzonek ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,6 cm. Długość przedmiotu wynosi ok. 6,5 cm. Na jednym z krańców zachowały się resztki drewna.	-	wś/pś	 0 5 cm



47	23/60	1960	odc. M2-N	I	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z prostej taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,6 x 0,3 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi ok. 5,5 cm.	-	wś/pś	
3.2.7.19. Okucia żelazne									
1	117/5 9	1959	odc. H-I	II	-	Fragment okucia o formie U-kształtnej wykonanego z taśmy żelaznej. Ramiona okucia mają szerokość ok. 0,7 cm i długość 2,3 cm oraz 1,3 cm. Szerokość rozstawu ramion okucia wynosi ok. 3,5 cm. W środkowej części taśmy występuje rozszerzenie w postaci półkolistych wąsów o szerokości ok. 1,6 cm i wysokości 0,5 cm. Wymiary: dł. fragm. 9,4 cm.	-	wś/pś	
3.2.7.20. Skoble żelazne									
1	204/5 8	1958	odc. F-E	III	-	Przedmiot wykonany jest z taśmy żelaznej uformowanej L-kształtnie. Krótsze ramie skobla ma przekrój poprzeczny owalny, zaś dłuższy prostokątny (płaski). Dłuższy bok zakończony jest uchem o średnicy ok. 0,6 cm. Wykonane zostało ono z nawiniętej na trzon taśmy. Szerokość dłuższego ramienia wynosi 0,9 cm, a długość 3,5 cm. Natomiast krótszego 0,6 cm szerokości i 2,5 cm długości.	-	wś/pś	


2	80/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Tworzy go załamana w połowie pod kątem 90° taśma o przekroju poprzecznym prostokątnym. Szerokość taśmy jest różna na obu ramionach. Waha się ona od 0,6 cm do 1,0 cm. Grubość jest stała i wynosi ok. 0,5 cm. Przedmiot w dużej części jest pokryty korozją, wymieszaną z węglami drzewnymi i piaskiem. Ramię domniemanego skobla stanowi najprawdopodobniej węższa część taśmy, zaś kabłąk część skorodowana o szerszej taśmie. Wymiary: dł. 3,9 cm; szer. 3,1 cm (rozpiętość kabłąka).	-	wś/pś	
3	148/59	1959	odc. K-L	I	humus	Dobrze zachowany skobel żelazny o długości ramion ok. 5,5 cm oraz 4,2 cm szerokości ich rozstawu. Przekrój poprzeczny skobla ma kształt zbliżony do prostokąta. Ramiona są lekko wygięte w jednym kierunku.	-	wś/pś	
4	150/59	1959	odc. K-L	II	-	Przedmiot wykonany jest z metalowej taśmy o przekroju poprzecznym prostokątnym. Wymiary przekroju poprzecznego kabłąka oraz górnej części ramion są zbliżone i wynoszą ok. 0,4 x 0,6 cm. Jedno ramię ma zachowaną całkowitą długość, która wynosi 4,4 cm, drugie zachowane jest fragmentarycznie na długości 2,6 cm. Oba ramiona od połowy długości odgięte są w jednym kierunku pod kątem ok. 10-15 stopni. Szerokość kabłąka wynosi 2,8 cm. Wymiary: dł. całk. 5,0 cm; szer. 2,9 cm.	-	wś/pś	



5	31/60	1960	odc. F-G	-	-	Dobrze zachowany skobel żelazny o długości ramion ok. 5,5 cm oraz 3,3 cm. Szerokości ich rozstawu wynosi 2,3 cm. Przekrój poprzeczny skobla ma kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,6 x 0,4 cm. Jedno ramię jest ułamane, drugie zaś jest lekko wygięte.	-	wś/pś	
3.2.7.21. Podkowy żelazne¹¹									
1	108/5 8	1958	odc. G-H	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w postaci części jednego ramienia. Na zachowanym fragmencie brak otworów mocujących. Szerokość ramienia podkowy waha się od 3,3 cm (bliżej środka łuku) do 1,4 cm (koniec ramienia). Na końcu ramienia znajduje się zakrzywiona pod kątem 90° taśma żelazna o wymiarach 0,7 x 0,7 x 0,9 cm. Grubość ramienia waha się od 0,3 (bliżej środka łuku) do 0,6 cm (koniec ramienia). Ramię jest lekko łukowato wygięte. Jego zachowana długość wynosi ok. 12,2 cm.	typ epsilon	XII/XIII – XIV w.	
2	209/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Fragment stanowi część końcową jednego ramienia podkowy. Sztabka ma przekrój poprzeczny trójkątny. Jej szerokość waha się od 1,7 do 2,4 cm, zaś zachowana długość to 8,1 cm. Krawędź zewnętrzna podkowy ma grubość 0,6 cm, wewnętrzna 0,3 cm. Wzdłuż krawędzi wewnętrznej od wierzchniej strony widoczne jest wyświecenie o szerokości ok. 1,0 cm. Ramię podkowy zakończone jest graniastym	typ gamma	2. poł. XIII – XIV w.	

¹¹ Klasyfikacja wg. B. Gierlach (1972)



						wypustkiem o przekroju poprzecznym kwadratowym (0,6 x 0,6 cm) i wysokości ok. 1,0 cm.			
3	255/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Długość zachowanego ramienia podkowy wynosi ok. 6,7 cm. Szerokość ramiona waha się od 1,0 do 2,5 cm. Ramie zakończone było najprawdopodobniej graniastą główką która uległa uszkodzeniu. W ramieniu wybity jest jeden otwór zbliżony formą do prostokąta o wymiarach 0,9 x 0,5 cm. Grubość ramienia waha się od 0,3 do 0,5 cm, z czego grubsza jest część krańcowa. Otwory wybijane były najprawdopodobniej od strony górnej, o czym świadczą lejkowate krawędzie od tej strony otworu.</p>	typ epsilon	XII/XIII – XIV w.	


4	291/5 8	1958	odc. G-H	III	-	<p>Przedmiot zachowany jest połowicznie. Długość zachowanego ramienia podkowy wynosi ok. 10 cm. Szerokość ramiona waha się od 1,4 do 3,5 cm. Ramie zakończone jest graniastą główką o przekroju prostokątnym (1,2 x 0,8 cm). W ramieniu wybite są trzy otwory, z czego dwa mają formę okrągłą a jeden nieregularną. Średnica tych otworów waha się od 0,4 do 0,6 cm. Grubość ramienia wynosi waha się od 0,2 do 0,4 cm, z czego grubsza jest strona zewnętrzna. Otwory wybijane były najprawdopodobniej od strony górnej, o czym świadczy kierunek odchylenia krawędzi otworów po stronie dolnej podkowy. Pierwotną szerokość podkowy można rekonstruować na ok. 12 cm. Wymiary: dł. 10,2 cm; szer. 7,2 cm.</p>	typ gamma	2. poł. XIII – XIV w.	
5	349/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie w postaci części jednego ramienia. Wybite w nim od strony zewnętrznej zostały dwa dobrze czytelne prostokątne otwory o wymiarach ok. 0,6 x 0,4 cm. Ramię ma kształt półkolistej taśmy o grubości od 0,4 cm wzdłuż krawędzi wewnętrznej podkowy do 0,1 cm wzdłuż dolnej części krawędzi zewnętrznej podkowy. Zachowana długość ramienia wynosi ok 7,5 cm, a jego szerokość waha się od 2,9 cm w partii środkowej do 2,0 cm na jego krańcach.</p>	typ alfa	Kon. XII – XIV w.	

6	10/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Fragment ramienia podkowy żelaznej, łukowato wygiętej po osi pionowej i poziomej. W części środkowej podkowy zachowały się dwa otwory podkowiaka o kształcie zbliżonym do prostokąta o wymiarach 0,5 x 0,7 cm. Na powierzchni wewnętrznej główka zawiera trapezowaty bloczek o wymiarach podstawy ok. 1,5 x 1,0 cm, zważający się w górnej części do 1,0 x 0,8 cm. Na boku podkowy od strony wewnętrznej ramienia widoczne są ślady po formowaniu przedmiotu w postaci podłużnych zwielokrotnionych linii.</p>	typ beta	XIV w.	
---	-------	------	----------	----	---	---	----------	--------	---


7	20/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Fragment ramienia podkowy żelaznej, łukowato wygiętej po osi pionowej i poziomej. W części środkowej podkowy zachowały się trzy otwory podkowiaka o kształcie zbliżonym do prostokąta o wymiarach 0,5 x 0,7 cm, które wypełnione są korozją wymieszaną z pisakiem. Na końcu ramienia występuje trapezowaty guzek o wymiarach podstawy ok. 1,1 x 1,0 cm, zważający się w górnej części do 1,0 x 0,9 cm. Szerokość ramienia podkowy waha się od 1,1 do 2,2 cm. Wysokość całej podkowy liczona od końca ramienia do szczytu łuku wynosi 9,5 cm, zaś szerokość podkowy można rekonstruować na ok. 10,5 cm. Przedmiot jest pokryty w dużej części korozją. Długość ramienia wynosi ok. 10 cm. Drugie ramie zachowało się szczątkowej formie na długości ok. 1,5 cm od kulminacji łuku.</p>	typ epsilon	XIV w. (?)	
3.2.7.22. Wędzidła żelazne¹²									
1	64/58	1958	odc. F-E	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w znacznej części. Ściągierz zachował się w całości i ma formę dwóch połączonych przeplatających się oczkami ramion. Ramiona ściągierza mają przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 1,5 cm. Przeplatające się uszka mają średnice ok. 1,5 cm i mają przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta o wymiarach ok. 0,8 x 0,5 cm. Kółka wędzidła są zachowane</p>	Typ I	XIII-XIV w.	

¹² Klasyfikacja wg A. Nadolskiego (1954)



						<p>fragmentarycznie. Mają one średnice ok. 7,0 cm. Mają przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,5 cm. Kółka ze względu na stopień korozji i zabiegi konserwatorskie są nieruchome. Długość całkowita ścięgierza wynosi 17,0 cm. Długość ramion to 9,0 cm i 9,4 cm.</p>			
2	78/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest częściowo w postaci jednego ramienia wędzidla. Ma on formę masywnego ścięgierza o przekroju poprzecznym kolistym o średnicy ok 1,0 cm. Zachowany ścięgierz połączony był z drugim poprzez uszko, przez które przewleczona była dalsza część przedmiotu. Uszko wykonane zostało z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym, a jej zachowana szerokość to ok. 1,3 cm. Na przeciwległej stronie uszko zachowane jest w całości. Jego średnica wewnętrzna to 1,3 cm a zewnętrzna ok. 2,0 cm. Przekrój poprzeczny uszka ma kształt zbliżony do półkola i jest ono przekręcone o 90° w stosunku do uszka na łączącego oba ścięgierze. Całkowita długość przedmiotu to ok. 7,4 cm.</p>	Typ I	XIII-XIV w. (?)	
3	99/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest częściowo w postaci jednego ramienia ścięgierza. Ma on masywną formę o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 1,3 x 1,3 cm, który w pobliżu ucha łączącego oba ścięgierze przechodzi w przekrój kolisty o średnicy 1,5 cm. Uszko łączące oba ścięgierze zostało uszkodzone,</p>	Typ I	XIII-XIV w.	





						<p>a wykonane było z taśmy o przekroju półkolistym ułożonej równoległe do osi wzdłużnej ścięgierza. Na przeciwległej stronie uszko zachowane jest w znacznej części co pozwala oszacowanie jego pierwotnego rozmiaru. Jego średnica wewnętrzna to 1,5 cm a zewnętrzna ok. 2,2 cm. Przekrój poprzeczny uszka ma kształt zbliżony do prostokąta (0,9 x 0,4 cm) i jest ono przekręcone o 90° w stosunku do uszka na łączącego oba ścięgierze. Całkowita długość przedmiotu to ok. 6,7 cm.</p>			
4	114/5 9	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Wykonany został z drutu żelaznego profilowanego na kształt zbliżony do okręgu. Średnica drutu nie jest jednorodna. Jej wartości wahają się od 0,5 do 0,2 cm. W miejscu, gdzie uzda łączyła się z kółkiem drut uległ lekkiemu odgięciu i spłaszczeniu. Wymiary: śred. 4,8 cm.</p>	-	pś	

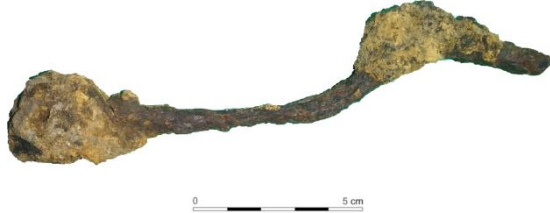

3.2.7.23. Ostrogi żelazne¹³

1	43/58	1958	odc. C-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak jednego z ramion ostrogi. Bodziec ma formę obracającej się pierwotnie gwiazdy żelaznej osadzonej pomiędzy dwoma wspornikami. Połączona jest ona ze wspornikami za pomocą drutu żelaznego przechodzącego przez otwory mocujące i zaklepanego do ścianek wsporników. Wysokość wsporników wynosi 2,0 cm. Średnica całkowita gwiazdki (wraz z kolcami) wynosi ok. 3,0 cm, zaś części bez kolców 1,2 cm. Wysokość kolców wynosi ok. 1,0 cm. Pałak ostrogi zachowany jest z jednej strony w szczątkowej formie na długości ok. 1,2 cm, na drugim zaś zachowany jest w znacznej części (brak sprzączki) na długości ok. 11,5 cm. Zachowany pałak w końcowej części łukowato odgina się ku dołowi. Przekrój poprzeczny pałaka jest owalny. W środkowej części pałaka przekrój poprzeczny ma wymiary 0,5 x 0,4 cm.</p>	technotyp III	XIII/XIV w.	
---	-------	------	----------	----	---	---	---------------	-------------	--



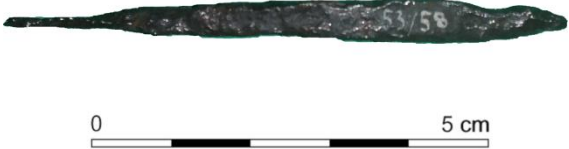
¹³ Klasyfikacja wg J. Żaka i L. Maćkowiak-Kotlewskiej (1988)

2	103/5 8	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest niemal w całości – brak jednej sprzączki. Wierzchołek bodźca jest w formie graniastej o formie ostrosłupa o wysokości 3,1 cm i podstawie okrągłej o średnicy ok. 1,3 cm. Osadzony jest on na szyjce długości 1,4 cm i średnicy 0,7 cm. Cały bodziec ma długość 4,5 cm. Pałak ostrogi zachowany jest w całości. Długość ramion wynosi ok. 10,5 cm. W końcowej części są one odgięte pod kątem prostym ku dołowi. Przekrój poprzeczny pałaka jest zbliżony do trójkąta. W środkowej części pałaka przekrój poprzeczny ma wymiary 0,9 x 0,7 x 0,5 cm. Pałak zakończony jest sprzączką ramową o wymiarach 1,5 x 1,5 cm, przedzielonej sztywną belką w połowie długości. Szerokość ścianek sprzączki to 0,4 cm.</p>	technotyp III	XII w.	
3	254/5 8	1958	odc. F-E	III	na calcu	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak części ramion ostrogi. Wierzchołek bodźca jest w formie graniastego ostrosłupa o podstawie trójkątnej i wymiarach 1,1 x 0,9 x 0,9 i wysokości 2,0 cm. Osadzony jest on na szyjce długości 1,3 cm i średnicy 0,5 cm. Cały bodziec ma długość 3,3 cm. Pałak ostrogi zachowany jest z jednej strony w szczątkowej formie na długości ok. 2,5 cm, na drugim zaś na długości ok. 6,5 cm. W części środkowej pałak ma przekrój poprzeczny trójkątny ramion o wymiarach 0,5 x 0,6 x 0,5 cm. Wraz z długością ramiona stawały się cieńsze, a ich przekrój poprzeczny przybierał przekrój owalny. Brak główek ramion.</p>	technotyp III, odmiana E (?)	XIII-XIV w.	



4	337/5 8	1958	odc. F-G	III	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak ramion ostrogi. Bodziec jest w formie graniastej o formie zbliżonej kształtem do dwóch połączonych przy kwadratowej (2,0 x 2,0 cm) podstawie ostrosłupów. Graniasty bodziec połączony jest z pałąkiem ostrogi szyją o przekroju okrągłym i średnicy 0,7 cm. Długość bodźca wynosi ok. 3,8 cm. Pałąk ostrogi zachowany jest w szczątkowej formie. Prawdopodobnie miał on przekrój poprzeczny owalny o przekątnych 0,6 i 0,4 cm.</p>	ostroga z graniastym bodźcem	XIII-XIV w.	 
5	347/5 8	1958	odc. F-G	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak jednego z ramion ostrogi. Wierzchołek bodźca jest w formie graniastej o formie ostrosłupa o wysokości 2,6 cm i podstawie ośmiobocznej o średnicy ok. 1,3 cm. Osadzony jest on na szyjce długości 1,3 cm i średnicy 0,6 cm. Cały bodziec ma długość 4,0 cm. Pałąk ostrogi zachowany jest z jednej strony w szczątkowej formie na długości ok. 1,0 cm, na drugim zaś zachowany jest w całości na długości ok. 12,0 cm. Przekrój poprzeczny pałąka jest zbliżony do trójkąta. W środkowej części pałąka przekrój poprzeczny ma wymiary 0,7 x 0,7 x 0,4 cm. Pałąk zakończony jest sprzączką ramową o wymiarach 1,2 x 1,5 cm, przedzielonej sztywną belką w połowie długości. Szerokość ścianek sprzączki to 0,4 cm.</p>	technotyp III	XIII-XIV w.	 



6	156/5 9	1959	odc. K-L	II	-	<p>Przedmiot zachowany w dwóch, łączących się częściach. Tworzą go jeden kabłąk z mocno skorodowaną główką, baza oraz bodziec. Ze względu na grubą warstwę korozji wymieszanej z piaskiem, kamieniami i węglami drzewnymi ustalenie kształtu główki kabłąka oraz bazy jest niemożliwe. Kabłąk ma długość ok. 10,5 cm. Jego przekrój poprzeczny jest zbliżony do owalu i ma średnicę od 0,9 do 0,6 cm, z czego zwiększona grubość znajduje się bliżej bazy ostrogi. Bodziec ma długość ok. 3,8 cm. Jest on w przekroju poprzecznym okrągły. Średnica bodźca waha się od 1,1 do 0,6 cm, z czego ta większa wartość dotyczy odcinka położonego bliżej bazy ostrogi. Odległość między główkami kabłąków można rekonstruować na ok. 10,0 cm. Wymiary: dł. całk. 15,0 cm;</p>	technotyp II	XII w.	
7	A-705	1932	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Kabłąk jest łukowato wygięty i ma przekrój poprzeczny owalny o przekątnych 0,5 i 0,4 cm. Jego długość wynosi ok. 10,0 cm. Zakończony jest okrągłym uszkiem o średnicy otworu 0,7 cm i szerokości ścianek ok. 0,5 cm. Przez uszko to przewleczona jest sprzączka mocowana na Y-kształtną blaszkę żelazną której końce nawinięte są na drugą stronę tworząc uszka. Sprzączka ma kształt prostokątny o wymiarach 1,7 x 1,9 cm, a grubość ramy sprzączki wynosi 0,3 cm. Rama ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 0,4 x 0,3 cm.</p>	-	now	




3.2.7.24. Groty strzał i beltów z żelaza¹⁴



1	8/58	1958	odc. G-H	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,6 cm x 1,4 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania w ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Ma on przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,7 cm. Całkowita długość liścia grotu wynosi 3,7 cm.	typ IIA	wś/pś	
2	49/58	1958	odc. G-H	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,6 cm x 1,5 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień zachowany jest w całości i ma długość ok. 2,6 cm. Ma on przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,5 cm. Całkowita długość grotu wynosi 6,5 cm, a maksymalna szerokość 1,6 cm.	typ IIA	wś/pś	
3	53/58	1958	odc. G-H	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o wąskiej i podłużnej formie. Długość liścia wynosi 5,3 cm. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny o maksymalnej długości przekątnych 0,6 x 0,7 cm, umieszczonej w 3/4 wysokości. Liść płynnie przechodzi w trzpień w formie taśmy żelaznej o szerokości 0,4 cm, grubości 0,2-0,1 cm i długości 1,5 cm. Cały grot ma długość ok. 6,8 cm.	typ III	wś	



¹⁴ Klasyfikacja wg A. Nadolskiego (1954) z uzupełnieniami autora.


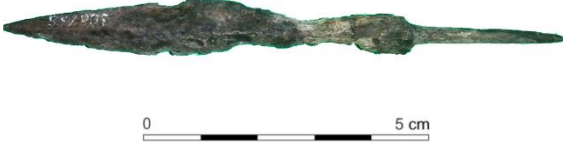
4	58/58	1958	odc. G-H	II	w pobliżu paleniska nr 2	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,3 cm x 0,9 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetową. Największa szerokość liścia przypada na $\frac{3}{4}$ wysokości liścia. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania w ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Całkowita długość liścia grotu wynosi 5,6 cm.	typ IIB	XII-XIII w.	
5	69/58	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Graniasty liść osadzony jest na rozszerzającej się w kierunku wylotu tulejki. Długość liścia wynosi ok. 5,0 cm. Ma on przekrój wzdłużny lancetowaty, a poprzeczny romboidalny. Przekątne graniastego liścia osiągają maksymalnie 1,8 x 1,4 cm. Tulejka ma długość ok. 3,0 cm. Grubość jej ścianek wynosi ok. 0,2 cm. Średnica przy wylocie wynosi ok. 1,1 cm i zmniejsza się w kierunku liścia grotu. Tulejka została wykonana z blachy żelaznej zawiniętej i połączonej poprzez sklepanie dwóch ścianek. Długość grotu wynosi 8,2 cm a szerokość 1,8 cm.	typ I	wś/pś	
6	70/58	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą i osadzony jest na trzpieniu. Liść ma formę wydłużoną z największą szerokością w okolicy wierzchołka, który jest słabo wyodrębniony. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny w części szerszej o przekątnych maksymalnie 1,1 x 0,9 cm) oraz kolisty o średnicy 0,6 cm, w części bliżej trzpienia. Trzpień wyraźnie się wyodrębnia od liścia.	typ IIB	wś/pś	




						Ma on 2,4 cm długości i przekrój poprzeczny okrągły o średnicy maksymalnej 0,3 cm. Wymiary: dł. 8,1 cm ; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,9 cm.			
7	71/58	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą i osadzony jest na trzpieniu. Liść ma formę wydłużoną z największą szerokością w okolicy wierzchołka, który jest słabo wyodrębniony. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny w części szerszej o przekątnych maksymalnie 1,2 x 1,0 cm) oraz przekrój okrągły o średnicy 0,7 cm w części bliżej trzpienia. Trzpień wyraźnie się wyodrębnia od liścia. Ma on 2,1 cm długości i przekrój poprzeczny okrągły o średnicy maksymalnej 0,4 cm.	typ IIB	wś/pś	
8	73/58	1958	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w znacznej części, uszkodzeniu uległa tylko część trzpienia. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,4 cm x 1,7 cm. U podstawy (bliżej trzpienia) liść przybiera przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 1,1 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień zachowany jest fragmentarycznie na długości ok. 0,9 cm. Ma on przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,5 cm. Całkowita długość grotu wynosi 5,5 cm, a maksymalna szerokość 1,7 cm.	typ IIA	wś/pś	




9	77/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest niemal w całości. Graniasty liść osadzony jest na rozszerzającej się w kierunku wylotu tulejki. Długość liścia wynosi ok. 4,5 cm. Ma on przekrój wzdłużny lancetowaty, a poprzeczny romboidalny. Przekątne graniastego liścia osiągają maksymalnie 1,3 x 1,2 cm. Tulejka ma długość ok. 3,1 cm. Grubość jej ścianek wynosi ok. 0,2 cm. Średnica przy wylocie wynosi ok. 1,3 cm i zmniejsza się w kierunku liścia grotu. Tulejka została wykonana z blachy żelaznej zawiniętej i połączonej poprzez sklepanie dwóch ścianek.</p>	typ I	wś/pś	
10	97/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w znacznej części (brak fragmentu trzpienia). Liść ma formę graniastą i osadzony jest na trzpieniu. Liść ma formę wydłużoną z największą szerokością w okolicy wierzchołka, który jest słabo wyodrębniony. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny w części szerszej o przekątnych maksymalnie 1,1 x 0,8 cm) oraz 0,6 x 0,5 cm w części bliżej trzpienia. Trzpień wyraźnie się wyodrębnia od liścia. Ma on 0,8 cm zachowanej długości i przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,3 cm. Wymiary: dł. 6,1 cm ; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,8 cm</p>	typ IIB	wś/pś	
11	98/58	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest niemal w całości – brak jedynie trzpienia. Liść ma formę graniastą i osadzony był pierwotnie najprawdopodobniej na trzpieniu. Liść ma formę wydłużoną z największą szerokością w okolicy wierzchołka. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny w części szerszej o przekątnych maksymalnie 1,4 x 1,0 cm)</p>	typ IIB	wś/pś	




						oraz kolisty o średnicy 0,7-1,0 cm w części bliżej trzpienia. Wymiary: dł. 6,9 cm ; szer. 1,4 cm (w najszerszym miejscu); grub. 1,0 cm			
12	101/5 8	1958	-	-	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości.</p> <p>Graniasty liść osadzony jest na rozszerzającej się delikatnie w kierunku wylotu tulejki. Długość liścia wynosi ok. 4,2 cm. Ma on przekrój wzdłużny w formie „kropelki”, a poprzeczny romboidalny. Przekątne graniastego liścia osiągają maksymalnie 1,6 x 1,5 cm. Tulejka ma długość ok. 3,5 cm. Grubość jej ścianek wynosi ok. 0,1 cm. Średnica przy wylocie wynosi ok. 1,2 cm i nieznacznie zmniejsza się w kierunku liścia grotu. Tulejka została wykonana z blachy żelaznej zawiniętej i połączonej poprzez sklepanie dwóch ścianek. Długość grotu wynosi 8,2 cm, a szerokość 1,6 cm.</p>	typ I	wś/pś	
13	109/5 8	1958	odc. B-C	I	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,5 cm x 1,3 cm. U podstawy (bliżej trzpienia) liść przybiera przekrój poprzeczny okrągły, o średnicy 1,1 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień zachowany jest w całości i ma długość ok. 2,2 cm. Ma on przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,4 cm. Całkowita długość grotu wynosi 7,4 cm, a maksymalna szerokość 1,5 cm.</p>	typ IIA	wś/pś	




14	116/5 8	1958	odc. F-E	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść miał prawdopodobnie formę graniasta, wąską i podłużną, lecz uległ zniszczeniu. Długość liścia wynosi 3,6 cm. Obecnie ma on przekrój poprzeczny nieregularny. Zachowała się tylko fragmentarycznie jedna krawędź liścia. Prawdopodobnie miał on przekrój romboidalny. Liść płynnie przechodzi w tulejkę. Jej długość wynosi 3,3 cm, a średnica w najszerszym miejscu wynosi 1,3 cm. Podkreślić jedna należy, że tulejka jest popękana, stąd wartość średnicy może być zawyżona w stosunku do stanu pierwotnego. Wlot do tulejki jest zniekształcony. Tulejka przewęża się w kierunku liścia. Powstała ona poprzez nałożenie szerokiej taśmy żelaznej i sklepanie jej dwóch końców. Cały grot ma długość ok. 7,3 cm.	typ II	wś/pś	
15	179/5 8	1958	odc. A-B	I	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,1 cm x 1,0 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania w ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Całkowita długość liścia grotu wynosi 5,7 cm.	typ IIB	wś/pś	
16	212/5 8	1958	odc. G-H	III	-	Przedmiot zachowany jest niemal w całości. Liść ma formę graniastą, wąską i podłużną – brak wierzchołka. Długość liścia wynosi 4,0 cm. Ma on przekrój poprzeczny kwadratowy o wymiarach maksymalnych 0,4 x 0,4 cm. Liść płynnie przechodzi w tulejkę. Jej długość wynosi ok. 2,0 cm, a średnica w najszerszym miejscu wynosi 0,7 cm.	typ II	wś/pś	

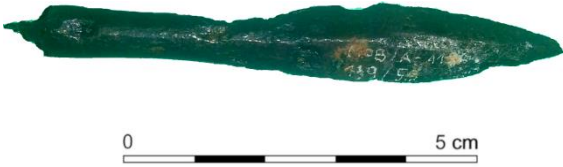


						Podkreślić jedna należy, że tulejka jest w znacznej części zniszczona, stąd wartość ta jest tylko orientacyjna. Tulejka przewęża się w kierunku liścia. Powstała ona poprzez nałożenie szerokiej taśmy żelaznej i sklepanie jej dwóch końców. Cały grot ma długość ok. 6,0 cm.			
17	262/5 8	1958	odc. G-H	III	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości.</p> <p>Graniasty liść osadzony jest na rozszerzającej się w kierunku wylotu tulejki. Długość liścia wynosi ok. 3,4 cm. Ma on przekrój wzdłużny dwustożkowaty, a poprzeczny romboidalny. Przekątne graniastego liścia osiągają maksymalnie 1,0 x 0,9 cm. Tulejka ma długość ok. 1,9 cm. Grubość jej ścianek wynosi ok. 0,2 cm. Średnica przy wylocie wynosi ok. 0,9 cm i zmniejsza się w kierunku liścia grotu. Tulejka została wykonana z blachy żelaznej zawiniętej i połączonej poprzez sklepanie dwóch ścianek. Powierzchnia grotu jest mocno zdeformowana.</p>	typ I	wś/pś	
18	306/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Liść grotu ma kształt lancetowaty o długości ok. 5,4 cm. Przekrój poprzeczny liścia ma kształt romboidalny i w najszerszym miejscu ma wymiary 0,8 x 0,9 cm. Trzpień ma długość ok. 4,0 cm i wyodrębniony jest dwustopniowo. W części bliższej liścia ma on przekrój poprzeczny kwadratowy (0,5 x 0,5 cm) na odcinku ok. 1,5 cm. W pozostałej części trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły i tworzy ostry szpikulec o długości ok. 2,5 cm. Wymiary: dł. 9,5 cm; szer. 1,0 cm.</p>	typ IIB	wś/pś	




19	328/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Przedmiot zachowany jest niemal w całości – brak jedynie trzpienia. Liść ma formę graniastą i osadzony był pierwotnie najprawdopodobniej na trzpieniu. Liść ma formę wydłużoną z największą szerokością w $\frac{3}{4}$ wysokości. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny o maksymalnej długości przekątnych 1,4 x 1,2 cm. Dolna część liścia bliżej trzpienia zmienia się do przekroju kulistego o średnicy 0,9 - 1,1 cm. Całkowita długość grotu wynosi 8,4 cm.	typ IIB	wś/pś	
20	330/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Przedmiot zachowany jest całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,0 cm x 0,9 cm. U podstawy (bliżej trzpienia) liść przybiera przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,9 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień zachowany jest w całości na długości ok. 2,7 cm. Ma on przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,3 cm. Całkowita długość grotu wynosi 6,0 cm, a maksymalna szerokość 1,0 cm.	typ IIA	wś/pś	
21	343/5 8	1958	odc. F-G	III	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniasta o wąskiej i podłużnej formie. Długość liścia wynosi 3,4 cm. Ma on przekrój poprzeczny romboidalny o maksymalnej długości przekątnych 0,4 x 0,4 cm, umieszczonej w $\frac{3}{4}$ wysokości. Liść płynnie przechodzi w tulejkę. Jej długość wynosi 2,8 cm, a średnia w najszerszym miejscu (w połowie długości) wynosi 0,7 cm. Wlot do tulejki jest zniekształcony. Tulejka przewęża się w kierunku liścia. Powstała ona poprzez nałożenie szerokiej taśmy żelaznej i sklepanie jej dwóch	typ IIB	wś/pś	

						końców. Cały grot ma długość ok. 6,5 cm.			
22	354/5 8	1958	odc. G-H	III	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Grot ma formę graniastą bez zadziorów. Liść ma w przekroju poprzecznym kształt romboidalny o maksymalnej długości przekątnych 1,7 i 1,3 cm. Długość liścia wynosi ok 4,6 cm. Największa szerokość liścia znajduje się w $\frac{3}{4}$ jego wysokości. W partii przejściowej liścia w trzpień przekrój staje się okrągły o średnicy ok. 1,1 cm. Trzpień ma długość 3,2 cm i przekrój okrągły o średnicy od 0,2 cm do 0,5 cm. Wymiary: dł. 7,8 cm; szer. 1,7 cm (w najszerszym miejscu); grub. 1,3 cm;	typ IIA	wś/pś	
23	12/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,4 cm x 0,8 cm. W dolnej partii liścia przekrój staje się kolisty o średnicy 1,0 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania na ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Całkowita długość liścia grotu wynosi 5,1 cm.	typ IIA	wś/pś	
24	33/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot jest zachowany w całości. Liść grotu jest wąski z lekko lancetowato zarysowaną formą. Do połowy długości ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,4–0,7 cm, w pozostałej części romboidalny o maksymalnych przekątnych 0,8 i 0,5 cm. Liść ma długość ok. 10,0 cm. Wierzchołek liścia jest lekko odgięty. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o maksymalnej średnicy 0,4 cm. Całkowita długość trzpienia wynosi 2,4 cm. Całkowita długość	typ IIB	wś/pś	




						przedmiotu wynosi 12,3 cm.			
25	62/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest niemalże w całości, choć pokryty jest w dużej części korozją. Liść ma przekrój poprzeczny romboidalny, którego przekątna krótsza ma maksymalnie 0,8 cm, a dłuższa 1,1 cm długości. Grot ma liść w przekroju podłużny formę lancetowata. Jego długość wynosi ok. 3,8 cm. Grot posiada w dolnej części tulejkę, o średnicy ok 1,2 cm w najszerszym miejscu przy otworze. Tulejka jest w całości wypełniona korozją wymieszaną z piaskiem i zaprawą (?). Długość tulejki wynosi ok. 2,3 cm. Wymiary: dł. 6,4 cm; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu);	Typ IIA	wś/pś	
26	64/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie - brak trzpienia. Przekrój poprzeczny grotu jest zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,9 x 1,1 cm (w najszerszym miejscu). Długość graniastego liścia wynosi ok. 4,0 cm. Trzpień zachowany jest w szczątkowej formie. Duża część przedmiotu pokryta jest korozją. Wymiary: dł. 4,5 cm; szer. 1,1 cm.	typ IIA	wś/pś	
27	66/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot został częściowo uszkodzony. Destrukcji uległa jedna strona graniastego liścia oraz wierzchołek grotu. Liść u podstawy ma przekrój poprzeczny okrągły o maksymalnej średnicy ok. 1,2 cm, natomiast w części środkowej i wierzchołkowej przekrój ma formę zbliżoną do kwadratu o maksymalnych wymiarach 1,3 cm x 1,3 cm. Trzpień ma długość ok 1,7 cm. Jego przekrój poprzeczny jest okrągły. Średnia trzpienia maksymalnie osiąga 0,6 cm i zwęża się wraz ze swoją długością do 0,4 cm. Wymiary:	typ IIA	wś/pś	





						dł. 5,3 cm; szer. 1,3 cm.			
28	68/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym zbliżonym do kwadratu, którego ściany maksymalnie mają długość 1,4 cm. Całkowita długość liścia wynosi ok. 4,0 cm. Został on osadzony na masywnym trzpieniu o średnicy ok. 1,0 cm i długości ok. 2,5 cm. Przedmiot pokryty jest w dużej części korozją. Wymiary: dł. 6,8 cm; szer. 1,5 cm.	typ IIB	wś/pś	
29	85/59	1959	odc. I-J	II	-	Zachowany niemal w całości grot żelazny z tulejką. Grot o formie graniastej liścia, której przekrój poprzeczny zbliżony jest do kwadratu. Przekrój poprzeczny liścia ma wymiary ok. 1 x 1 cm (maksymalna powierzchnia). Liść płynnie przechodzi w wierzchołek oraz w tulejkę, która ma formie ostrosłupa o średnicy podstawy ok. 0,9 cm. Duża część przedmiotu jest pokryta korozją. Wymiary: dł. 7,5 cm; szer. 1,1 cm.	typ I	wś/pś	
30	112/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Jest to typ grotu o graniastym liściu oraz wyodrębnionym trzpieniu. Trzpień ma długość 2,3 cm, a jego przekrój poprzeczny jest okrągły. Średnica trzpienia maksymalnie przyjmuje wartość 0,5 cm i zwęża się wraz z długością do wartości 0,2 cm. Liść w 3/4 długości ma przekrój poprzeczny zbliżony do rombu o maksymalnych długościach przekątnych 1,4 cm i 1,6 cm. Wymiary: dł. całk. 6,4 cm.	typ IIA	wś/pś	

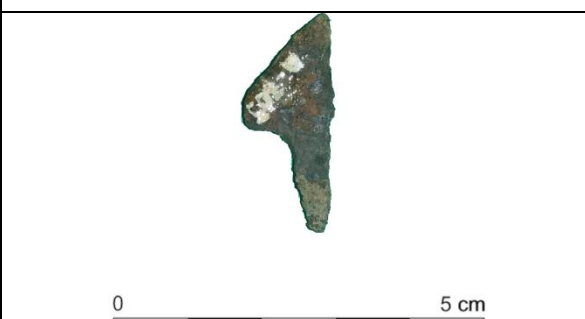


31	139/5 9	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot jest zachowany niemalże w całości - brakuje wyłącznie fragmentu trzpienia. Liść grotu ma formę lancetowatą, o przekroju poprzecznym romboidalnym. Maksymalna długość przekątnych romboidalnego przekroju wynosi 1,1 cm i 0,9 cm. Liść ma długość ok. 4,8 cm. Trzpień składa się z dwóch części o przekroju poprzecznym okrągłym: szerszej o średnicy 0,6 cm oraz węższej o średnicy 0,2 cm. Węższa część trzpienia zachowana jest tylko w szczątkowej formie. Całkowita długość trzpienia wynosi 3,1 cm. Wymiary: dł. 7,8; szer. 1,1 cm; grub. 0,9 cm.</p>	typ IIB	wś/pś	
32	184/5 9	1959	odc. L-M	-	I warstwa konstrukcji wału	<p>Przedmiot jest zachowany niemal w całości. Liść grotu powstał poprzez nieznaczne rozszerzenie trzpienia poprzez rozklepanie taśmy. Szerokość liścia wynosi ok. 1,5 cm, a długość ok. 2,7 cm. Po jednej stronie liścia znajduje się zadziór odchodzący od osi dłuższej przedmiotu pod kątem ok. 45°. Długość zadzióra wynosi ok. 1,5 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach ok. 1,0 x 0,7 cm. Jego długość wynosi ok. 2,2 cm. Większa część powierzchni przedmiotu pokryta jest korozją. Wymiary: dł. 5,0 cm; szer. 1,8 cm.</p>	typ I	XI-XII w.	
33	186/5 9	1959	odc. L-M	-	I warstwa konstrukcji wału	<p>Przedmiot zachowany jest w całości. Liść grotu ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym. Przekątne romboidalnego przekroju poprzecznego w najszerszym miejscu wynoszą kolejno 1,7 cm i 1,4 cm. Długość liścia wynosi 4,6 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy maksymalnej 0,4 cm zwęża się tworząc ostry wierzchołek.</p>	typ IIA	wś/pś	






						Długość trzpienia wynosi 2,4 cm. Wymiary: dł. 7,1 cm; szer. 1,7 cm; grub. 1,4 cm			
34	192/5 9	1959	odc. L-M	-	IV warstw a konstrukcji wału	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść grotu jest smukły i powstał przez lekkie rozklepanie taśmy żelaznej. Liść opatrzony jest w zadziór po jednej stronie. Jego długość wynosi ok. 1,5 cm i odchodzi od osi dłuższej grotu pod kątem ok. 45°. Zarówno liść, jak i trzpień mają przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta, którego maksymalne rozmiary przypadają w środkowej części liścia (0,6 x 0,2 cm). Liść ma długość ok. 2,7 cm, a trzpień ok. 3,0 cm. Wymiary: dł. 6,0 cm.; szer. 1,3 cm	typ IA	XI-XII w.	
35	198/5 9	1959	odc. L-M	-	IV warstw a konstrukcji wału	Fragment domniemanego grotu strzały z nieznacznie zachowanym liściem. Zabytek mocno skorodowany, pokryty miejscami piaskiem wtopionym w korozję. Wymiary: dł. 7,2 cm; szer. 1,1 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,6 cm .	typ II	wś/pś	
36	216/5 9	1959	odc. L-M	-	V/V warstw a konstrukcji wału	Przedmiot zachowany jest niemal w całości. Liść grotu jest smukły i powstał przez lekkie rozklepanie taśmy żelaznej. Ma on przekrój wzdłużny zbliżony do trójkąta. Liść opatrzony jest w zadziory po obu stronach, z czego zachował się tylko jeden. Jego długość wynosi 0,3 cm. Długość liścia wynosi ok. 3,3 cm. Liść osadzony jest na tulejce o długości ok. 3,0 cm i średnicy wylotu 0,8 cm. Średnica tulejki zmniejsza się w kierunku liścia. Całkowita długość przedmiotu wynosi 6,6 cm.	typ I	XII w.	






37	226/5 9	1959	odc. E-F	-	w dolne konstrukcji wału	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie – brak trzpienia/tulejki. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych długościach przekątnych 1,7 i 1,3 cm. Liść ma formę lancetową. Całkowita długość liścia wynosi ok. 7,0 cm. Przedmiot pokryty jest w dużej części korozją.	typ IIB	wś/pś	
38	230/5 9	1959	odc. C-D	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść grotu ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym. Przekątne romboidalnego przekroju poprzecznego w najszerszym miejscu wynoszą kolejno 1,5 cm i 1,2 cm. Długość liścia wynosi 3,2 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy maksymalnej 0,4 cm. Zwęża się wraz z długością tworząc ostry wierzchołek. Długość trzpienia wynosi 2,0 cm, zaś całkowity rozmiar przedmiotu wynosi 5,3 cm.	typ IIA.	wś/pś	
39	6/60	1960	odc. A-B	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,1 cm x 0,7 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetową. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania w ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Całkowita długość liścia grotu wynosi 7,3 cm.	typ IIB	wś/pś	
40	18/60	1960	odc. M2-N	I	humus	Przedmiot jest zachowany w całości. Liść grotu ma formę lancetową, o przekroju poprzecznym romboidalnym. Maksymalna długość przekątnych romboidalnego przekroju wynosi 1,2 cm i 1,0 cm. Liść ma długość ok. 6,9 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,4 cm.	typ IIB	wś/pś	

						Jego długość to 3,0 cm. Całkowita długość grotu to 9,9 cm.			
41	19/60	1960	odc. M2-N	I	humus	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,3 cm x 1,1 cm. W dolnej partii liścia przekrój staje się kolisty o średnicy 0,9 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetową. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania w ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Całkowita długość liścia grotu wynosi 4,3 cm.	typ IIA	wś/pś	
42	20/60	1960	odc. P-R	I	humus	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę wąską i graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 0,7 cm x 0,6 cm. Długość liścia wynosi ok. 3,5 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetową. Liść osadzony jest na tulejce o średnicy wylotu 1,0 cm. Średnica tulejki zmniejsza się w kierunku liścia. Długość tulejki to ok. 4,0 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi ok. 7,8 cm.	typ I	wś/pś	
43	27/60	1960	odc. M2-N	-	fosa	Przedmiot jest zachowany niemalże w całości - brakuje wyłącznie trzpienia. Liść grotu ma formę lancetową, o przekroju poprzecznym romboidalnym. Maksymalna długość przekątnych romboidalnego przekroju wynosi 1,3 cm i 0,8 cm. Liść ma długość ok. 7,7 cm. Trzpień zachował się w szczątkowej formie. Miał przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,3 cm. Całkowita długość grotu to 7,9 cm.	typ IIB	wś/pś	





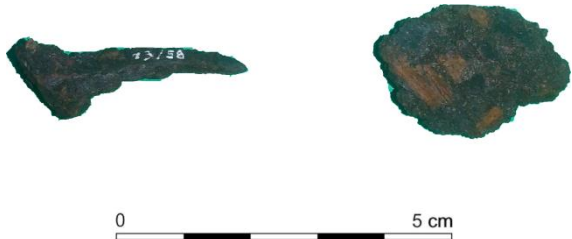
44	30/60	1960	odc. M2-N	-	fosa	Przedmiot jest zachowany w całości. Liść grotu ma formę lancetowata, o przekroju poprzecznym romboidalnym. Maksymalna długość przekątnych romboidalnego przekroju wynosi 1,4 cm i 1,1 cm. Liść ma długość ok. 3,8 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,4 cm. Jego długość to 1,0 cm. Całkowita długość grotu to 4,8 cm.	typ IIA	wś/pś	
45	33/60	1960	odc. C-D	-	-	Przedmiot jest zachowany w całości. Liść grotu ma formę lancetowata, o przekroju poprzecznym romboidalnym. Maksymalna długość przekątnych romboidalnego przekroju wynosi 1,1 cm i 0,9 cm. Liść ma długość ok. 4,1 cm. Trzpień ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 0,5 cm. Jego długość to 1,2 cm. Całkowita długość grotu to 5,3 cm.	typ IIA	wś/pś	
46	34/60	1960	odc. C-D	-	-	Przedmiot jest zachowany niemalże w całości - brakuje wyłącznie trzpienia. Liść grotu ma formę lancetowata, o przekroju poprzecznym romboidalnym. Maksymalna długość przekątnych romboidalnego przekroju wynosi 1,3 cm i 1,1 cm. Liść ma długość ok. 7,0 cm. Trzpień zachował się w szczątkowej formie. Całkowita długość grotu to 7,3 cm.	typ IIB	wś/pś	
47	35/60	1960	odc. C-D	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Liść ma formę graniastą o przekroju poprzecznym romboidalnym o maksymalnych przekątnych 1,0 cm x 0,7 cm. W przekroju wzdłużnym liść ma formę lancetowatą. Trzpień jest zachowany, lecz ze względu na sposób mocowania na ekspozycji nie jest możliwy do zmierzenia. Całkowita długość liścia grotu wynosi 4,6	typ IIB	wś/pś	

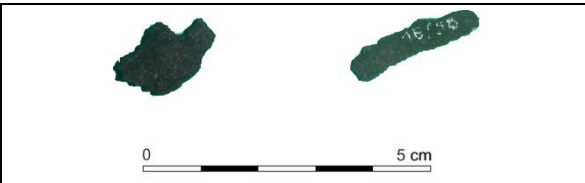



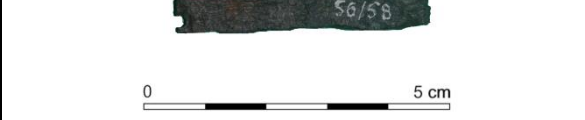

						cm.			
48	A-705	1932	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Jest to grot ze słabo wyodrębnionym zadziorem z liściem o przekroju wzdłużnym trójkątnym. Szerokość liścia wynosi 1,2 cm, wysokość 1,7 cm, a grubość 0,2 cm. Trzpień jest również płaski. Jego szerokość wynosi maksymalnie 0,5 cm i przewęża się wraz z długością tworząc spiczasty wierzchołek. Jego długość wynosi 1,4 cm. Cały grot ma 3,0 cm długości.	typ IA	XI-XII w.	
49	A-706	1932	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w znacznej części. Przedmiot uległ częściowej deformacji ze względu na stopień korozji. Liść ma formę graniastą o pierwotnie przekroju poprzecznym romboidalnym. Długość liścia wynosi 4,2 cm. Liść miał formę lancetowatą – maksymalna szerokość przypada na 1/3 wysokości. Maksymalna szerokość przekątnych wynosi 1,1 x 1,2 cm. Liść przechodzi płynnie w tulejkę. Uległa ona w dużej mierze zniszczeniu. Zachowana długość tulejki to ok. 1,0 cm. U wylotu średnica tulejki wynosi ok. 0,9 cm. Grubość ścianek tulejki wynosi 0,2 cm. Całkowita długość grotu wynosi 6,1 cm.	typ IIA	wś/pś	
50	A-706	1932	-	-	-	Przedmiot zachowany jest w całości. Jest to typ grotu o graniastym liściu oraz wyodrębnionym trzpieniu. Trzpień ma długość 2,4 cm, a jego przekrój poprzeczny jest okrągły. Średnica trzpienia maksymalnie przyjmuje wartość 0,5 cm i zwęża się wraz z długością do wartości 0,2 cm. Liść w 3/4 długości ma przekrój poprzeczny zbliżony do rombu, o maksymalnych rozmiarach przekątnych 2,0 cm i 1,9 cm.	typ IIB	wś/pś	





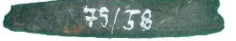

						W dalszej części liść przyjmuje przekrój okrągły o średnicy 1,3 cm. Całkowita długość przedmiotu wynosi 6,6 cm.			
51	A-707	1932	-	-	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie (brak trzpienia). Liść ma formę graniastą z największą szerokością w ¾ wysokości. Ma przekrój poprzeczny kwadratowy o maksymalnych przekątnych 1,2 x 1,2 cm. Długość liścia wynosi 5,8 cm. Trzpień miał najprawdopodobniej przekrój poprzeczny okrągły.	typ IIB	wś	
3.2.7.25. Żelazne elementy uzbrojenia ochronnego									
1	206/59	1959	odc. K-L	-	VI warstwa konstrukcji wału	Kółko wykonane jest z taśmy żelaznej o długości ok. 3,5 cm i szerokości ok. 0,2 cm. Średnica zewnętrzna kółka wynosi 1,2 cm. Końce taśmy były pierwotnie zaklepane na siebie, bez stosowania nitu.	-	poł. XI – XIV w.	
3.2.7.26. Bryły korozji									
1	300/58	1958	odc. G-H	III	rozzrut kamien i nr 10	Pięć nieforemnych bryłek korozji o łącznej masie ok. 139 g.	-	wś/pś	
2	304/58	1958	odc. F-G	II	-	Nieforemna bryłka korozji od bliżej nieokreślonego przedmiotu metalowego o wadze ok. 65 g.	-	wś/pś	
3	143/59	1959	odc. I-J	III	-	Bryła korozji z bliżej nieokreślony przedmiotu żelaznego wymieszana z piaskiem i drobnymi kamieniami. Ma formę nieregularną.	-	-	







4	195/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Bryła korozji z bliżej nieokreślony przedmiotu żelaznego wymieszana z piaskiem i drobnymi kamieniami. Ma formę nieregularną. Wymiary: dł. 2,8 cm; szer. 2,2 cm; grub. 1,1 cm.	-	-		
3.2.7.27. Blaszki żelazne										
1	316/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Dwa fragmenty nieforemnej bryłki korozji o masie całkowitej ok.7 g.	-	wś/pś		
3.2.7.28. Spiek żelazny										
1	345/5 8	1958	odc. F-G	III	-	Fragment spieku żelaznego o nieforemnym kształcie i wadze 26 g.	-	wś/pś		
2	5/60	1960	odc. A-B	-	-	Fragment spieku żelaznego o nieregularnej formie. Masa przedmiotu wynosi 72 g.	-	wś/pś		
3	14/60	1960	odc. P-R	I	humus	Dwa fragmenty spieku (mosiądzu?) o nieregularnej formie. Łączna masa wynosi 21 g.	-	pś		

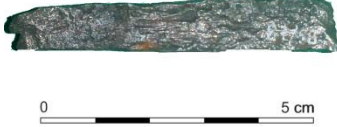




3.2.7.29. Nieokreślone przedmioty żelazne




1	2/58	1958	odc. F-E	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z płaskiej taśmy żelaznej o szerokości 0,5 cm i długości 5,5 cm. Taśma jest lekko skorodowana	-	wś/pś	
2	4/58	1958	odc. G-H	I	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Tworzy go masywna taśma żelazna uformowana U-kształtnie o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,8 x 0,6 cm. Zachowana długość drutu użytego do produkcji skobla to ok. 11,5 cm.	-	XI-XIII w.	
3	6/58	1958	odc. F-E	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie (brak główki). Trzpień wykonany jest z taśmy żelaznej o maksymalnych wymiarach prostokątnego przekroju poprzecznego 0,7 x 0,4 cm. Trzpień przewęża się wraz z długością tworząc płaski wierzchołek.	-	wś/pś	
4	9/58	1958	odc. F-E	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z mocno skorodowanego drutu żelaznego o długości 4,6 cm.	-	wś/pś	
5	13/58	1958	odc. F-E	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany we dwóch fragmentach (jeden to bryłka korozji), mocno skorodowanych. Zachowany fragment taśmy żelaznej ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach maksymalnych 0,6 x 0,3 cm. Taśma ta przewęża się wraz z długością tworząc spiczasty koniec. Zachowana długość taśmy wynosi 3,2 cm.	-	wś/pś	



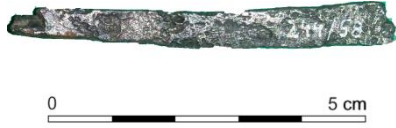

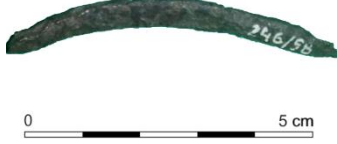
6	16/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany we dwóch fragmentach łączących się. Są to części mocno skorodowanego drutu o przekroju okrągłym, o średnicy ok. 0,6 cm. Zachowany jest na długości 3,7 cm.	-	wś/pś	
7	50/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z drutu żelaznego o średnicy ok. 0,5 cm i zachowanej długości 3,3 cm.	-	wś/pś	
8	51/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,5 x 0,3 cm. Taśma wraz z długością przewęża się tworząc spiczasty wierzchołek. Przedmiot zachowany jest na długości 7,5 cm.	-	wś/pś	
9	52/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z przewężającej się w jedną stronę taśmy żelaznej o maksymalnych wymiarach przekroju poprzecznego 0,5 x 0,2 cm i zachowanej długości 3,7 cm.	-	wś/pś	
10	56/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym 0,6 x 0,2 cm i zachowanej długości 4,1 cm. Przedmiot jest lekko łukowato wygięty.	-	wś/pś	
11	57/58	1958	odc. F-E	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,6 x 0,4 cm. Taśmowaty trzpień przedmiotu w końcowej części ulega spłaszczeniu i rozszerzeniu do postaci wachlarza o szerokości 1,3 cm. Trzpień ma długość ok. 2,5 cm, a cały przedmiot 3,7 cm.	-	wś/pś	

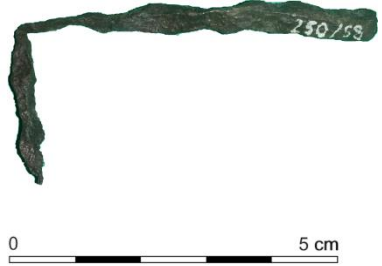
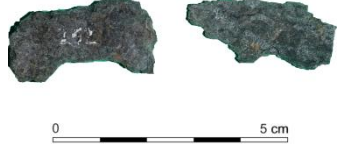



12	60/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z przewężającej się w jedną stronę taśmy żelaznego o maksymalnych wymiarach przekroju poprzecznego 0,6 x 0,4 cm i zachowanej długości 4,3 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
13	61/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty grubą warstwą korozji. Zachowany jest we dwóch łączących się fragmentach. Wymiary: dł. 6,0 cm, szer. 1,7 cm, grub. 1,2 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
14	65/58	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z drutu żelaznego o średnicy ok. 0,5 cm. Przedmiot jest mocno skorodowany i zachowany fragmentarycznie. Długość przedmiotu wynosi 4,3 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
15	74/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z cienkiej taśmy żelaznej o szerokości 0,7 cm, grubości 0,1 cm oraz długości ok 4,7 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
16	75/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z cienkiej taśmy żelaznej o szerokości 0,6 cm, grubości 0,4 cm oraz długości ok 3,1 cm. Fragment jest lekko łukowato wygięty, a jego jedna końcówka delikatnie się przewęża.	-	wś/pś	 0 5 cm
17	76/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślone fragmenty przedmiotu wykonanego z taśm żelaznych. Jedna jest w przekroju poprzecznym prostokątna o wymiarach 0,7 x 0,2 cm. Druga również ma przekrój poprzeczny prostokątny, lecz o wymiarach 0,5 x 0,2 cm. Zachowana długość fragmentów to kolejno 3,8 i 3,7 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm



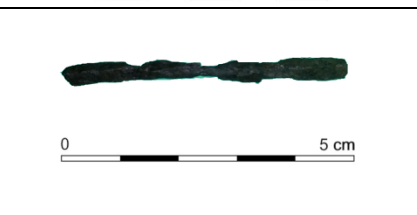


18	80/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,7 x 0,3 cm. Zachowana długość przedmiotu to 2,9 cm.	-	wś/pś	
19	81/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny o przekroju nieregularnym i zniszczonej powierzchni zewnętrznej. Wymiary: długość ok. 4,8 cm, szerokość 0,7 cm, i grubość 0,6 cm.	-	wś/pś	
20	82/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z taśmy żelaznej o szerokości 0,7 cm, grubości 0,4 cm oraz długości ok 4,2 cm. Taśma przewęża się w kierunku jednej krawędzi.	-	wś/pś	
21	83/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z prostokątnej w przekroju taśmy żelaznej o szerokości maksymalnej 0,7 cm, grubości 0,4 cm oraz długości ok 4,9 cm. Taśma przewęża się w kierunku jednego końca, osiągając szerokość 0,4 cm i grubość 0,3 cm.	-	wś/pś	
22	84/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,4 x 0,3 cm. Zachowana długość przedmiotu to 2,9 cm.	-	wś/pś	
23	86/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z taśmy żelaznej o maksymalnej szerokości 0,7 cm, grubości 0,4 cm oraz długości ok 3,6 cm. Taśma przewęża się tworząc płaski wierzchołek o szerokości 0,6 cm.	-	wś/pś	



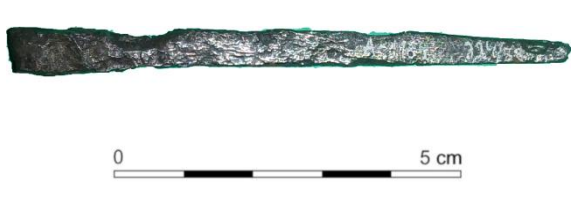

24	87/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 1,0 x 0,5 cm. Zachowana długość przedmiotu to 6,0 cm.	-	wś/pś	
25	89/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny. Pierwotnie miał on najprawdopodobniej formę graniasta lub przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach około 0,9 x 0,7 cm. Z przedmiotu wyodrębniony był trzpień o przekroju poprzecznym zbliżonym do prostokąta o wymiarach 0,5 x 0,3 cm i długości 2,3 cm. Wymiary: dł. 4,8 cm; szer. 1,0 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,8 cm	-	wś/pś	
26	91/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,7 x 0,5 cm. Zachowana długość przedmiotu to 4,4 cm. Przedmiot jest pokryty znaczną korozją.	-	wś/pś	
27	92/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokrytą grubą warstwą korozji, która częściowo odpadła od głównej bryły. Masa przedmiotu wynosi ok. 32 g	-	wś/pś	
28	94/58	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z półkolistie wygiętej taśmy żelaznej o szerokości 1,7 cm, grubości 0,3 cm oraz długości ok 8,5 cm.	-	wś/pś	



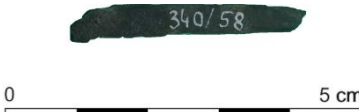


29	104/5 8	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z taśmy żelaznej o przekroju prostokątnym (1,3 x 0,7 cm), pokryty warstwą korozji. Zachowana długość przedmiotu wynosi 5,4 cm.	-	wś/pś	
30	105/5 8	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z drutu żelaznego o przekroju prostokątnym (0,5 x 0,6 cm), pokryty w dużej części warstwą korozji. Zachowana długość przedmiotu wynosi 6,2 cm.	-	wś/pś	
31	110/5 8	1958	odc. G-H	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny o nieforemnym kształcie, pokryty w dużej części warstwą korozji. Masa przedmiotu wynosi 38 g. Wymiary: dł. 4,8 cm ; szer. 2,8 cm (w najszerszym miejscu); grub. 2,0 cm	-	wś/pś	
32	202/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany w trzech fragmentach pokrytych korozją, o łącznej masie 7 g.	-	wś/pś	
33	206/5 8	1958	odc. F-E	III	w obrębie konstrukcji drewnianej	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty grubą warstwą korozji. Wymiary: dł. 5,7, szer. 1,5 cm, grub. 1,2 cm.	-	wś/pś	
34	211/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej przekroju poprzecznym kwadratowym (0,5 x 0,4 cm) w połowie długości, i o przekroju poprzecznym prostokątnym (0,4 x 0,2 cm) w dalszej części. Przejście między przekrojami jest płynne, łagodne. Przedmiot zachowany jest na długości 7,4 cm.	-	wś/pś	






35	242/5 8	1958	odc. C-D	IV	-	Dwa fragmenty mocno skorodowanej taśmy żelaznej. Łączna masa przedmiotu to 5 g.	-	wś/pś	
36	243/5 8	1958	odc. F-E	III	na calcu	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny, wykonany najprawdopodobniej z taśmy żelaznej. Przedmiot pokryty jest częściowo korozją. Zachowany jest fragmentarycznie. Wymiary: długość 2,9 cm; szerokość 0,8 cm; grubość 0,5 cm.	-	wś/pś	
37	244/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,7 x 0,3 cm. Taśma się w jednym kierunku. Przedmiot jest zachowany na długości 6,0 cm.	-	wś/pś	
38	245/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny, pokryty grubą warstwą korozji. Wykonany został najprawdopodobniej z grubego drutu żelaznego o przekroju okrągłym, haczykowato wygiętym w jedną stronę. Waga przedmiotu wynosi 23 g.	-	wś/pś	
39	246/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie. Wykonany został z półkuliście wygiętej taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym półkolistym. Zachowana długość przedmiotu wynosi ok. 5,6 cm.	-	wś/pś	








40	250/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z kwadratowej w przekroju taśmy żelaznej o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,5 cm. Taśma przewęża się wraz z długością tworząc spiczasty wierzchołek. W $\frac{3}{4}$ długości taśma jest załamana pod kątem ok. 90°. Przedmiot uległ zniekształceniu w wyniku działania korozji. Całkowita długość wynosi ok. 7,0 cm.	-	wś/pś	
41	252/5 8	1958	odc. F-E	III	-	Dwa nieforemne fragmenty mocno skorodowanego przedmiotu/ów żelaznych. Całkowita masa bryłek wynosi ok. 10 g.	-	wś/pś	
42	259/5 8	1958	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,8 x 0,6 cm. Taśma w połowie jest tordowana. Przedmiot jest zachowany na długości 3,1 cm.	-	wś/pś	
43	263/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Fragment odpadu korozji po przedmiocie żelaznym wymieszany z piaskiem i drobnymi kamieniami. Masa fragmentu 7 g.	-	wś/pś	
44	297/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony fragment przedmiotu żelaznego wykonanego z kutej taśmy zwężającej się jednostronnie tworząc szeroki i płaski kraniec zbliżony kształtem do dłuta. Przekrój poprzeczny przedmiotu ma kształt zbliżony do prostokąta.	-	wś/pś	





45	299/5 8	1958	odc. G-H	III	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu wykonanego z taśmy żelaznej. Przekrój poprzeczny przedmiotu ma kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,7 x 0,2 cm. Wymiary: dł. 4,2 cm; szer. 0,8 cm (w najszerszym miejscu)	-	wś/pś	
46	303/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Dwa nieforemne fragmenty mocno skorodowanego przedmiotu/ów żelaznych. Całkowita masa bryłek wynosi ok. 15 g.	-	wś/pś	
47	307/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z kwadratowego w przekroju drutu żelaznego o wymiarach 0,3 x 0,3 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi 4,8 cm. Przedmiot uległ znacznemu uszkodzeniu. Nie jest wykluczone, że mógł być tordowany.	-	wś/pś	
48	309/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,7 x 0,4 cm. Przedmiot jest zachowany na długości 2,9 cm.	-	wś/pś	
49	312/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z blachy żelaznej wygiętej w sposób U-kształtny. Przedmiot pokryty jest grubą warstwą korozji utrudniająca obserwację jego wymiarów. Wymiary: dł. 4,1 cm; szer. 1,8 cm (w najszerszym miejscu); grub. 1,7 cm;	-	wś/pś	


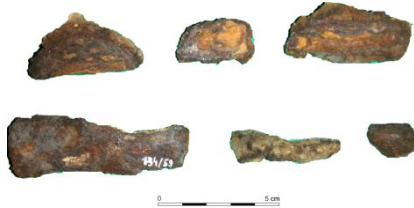



50	315/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany w trzech fragmentach. Tylko na jednym z fragmentów zachowana jest pierwotna forma przedmiotu w postaci taśmy żelaznej. Pozostałe fragmenty mają formę destruktywów korozji. Taśma żelazna ma przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 1,0 x 0,6 cm, a długość zachowanego fragmentu taśmy wynosi ok. 7,8 cm. Masa całkowita pozostałych dwóch brył wynosi ok. 25 g.	-	wś/pś	
51	323/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślone dwa fragmenty przedmiotu/ów żelaznego/znych. Przedmiot/y wykonane zostały najprawdopodobniej z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym. Ze względu na stopień destrukcji wytworów nie jest możliwe bardziej precyzyjne ich opisanie. Fragmenty te mają długość kolejno 3,6 cm oraz 2,6 cm i grubości 0,5 i 0,3 cm.	-	wś/pś	
52	324/5 8	1958	odc. D-E	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,7 x 0,4 cm. Taśma ta przewęża się w jednym kierunku tworząc zaostrowany wierzchołek. Wymiary: dł. 8,1 cm; szer. 0,7 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,4 cm;	-	wś/pś	
53	329/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach maksymalnych 0,8 x 0,2 cm. Taśma w połowie odgina się pod kątem ok 90 stopni. Odgięta koczówka rozszerza się tworząc pseudozadziór. Zachowana długość przedmiotu wynosi 4,2 cm.	-	wś/pś	





54	331/5 8	1958	odc. G-H	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany w dwóch fragmentach. Wykonany został z taśmy żelaznej. Gruba warstwa korozji uniemożliwia szczegółowy opis przedmiotu. Wymiary: 1) 3,0 x 1,2 x 0,5 cm; 2) 2,6 x 1,8 x 1,3 cm.	-	wś/pś	
55	336/5 8	1958	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty dużą warstwą korozji. Wykonany został prawdopodobnie z taśmy żelaznej. Stopień destrukcji nie pozwala na dokładny opis przedmiotu. Wymiary: dł. 4,2 cm; szer. 1,67cm; grub. 1,1 cm.	-	wś/pś	
56	340/5 8	1958	odc. G-H	III	zaciemnienie nr 1, BII	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny o przekroju poprzecznym prostokątnym o maksymalnych wymiarach 0,5 x 0,3 cm. Przedmiot zwęża się wraz z długością tworząc spiczasty wierzchołek. Zachowana długość wynosi 3,3 cm.	-	XI-XII w.	
57	341/5 8	1958	odc. F-G	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach maksymalnych 0,7 x 0,2 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi 6,6 cm.	-	wś/pś	
58	353/5 8	1958	odc. E-D	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany we dwóch fragmentach taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach ok. 0,7 x 0,5 cm. Jeden z fragmentów ma jeden kraniec wygięty i nieznacznie skręcony względem dłuższej osi. Fragment ten ma długość ok. 4,4 cm, drugi zaś ma długość 4,2 cm.	-	wś/pś	





59	356/5 8	1958	odc. F-G	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 1,0 x 0,6 cm. Przedmiot zachowany został w dwóch fragmentach pokrytych znaczną korozją wymieszaną z piaskiem i kamieniami. Kraniec taśmy żelaznej ulega przewężeniu oraz wygięciu. Długość zachowanej taśmy wynosi ok. 3,5 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
60	363/5 8	1958	odc. C-D	-	między kamieniami konstrukcji wału	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z drutu żelaznego o długości ok. 7,1 cm. Przekrój poprzeczny jest kwadratowy o wymiarach 0,2 x 0,2 cm. Jeden kraniec ma ostro zakończony wierzchołek.	-	wś/pś	 0 5 cm
61	18/59	1959	odc. J-K	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z łukowato wygiętej taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym i wymiarach 1,8 x 0,6 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi ok. 4,7 cm. Przedmiot pokryty jest grubą warstwą korozji.	-	wś/pś	 0 5 cm
62	21/59	1959	odc. H-I	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z drutu o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,6 x 0,3 cm, pokryty w znacznej części korozją. Długość przedmiotu wynosi 3,4 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
63	22/59	1959	odc. H-I	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z drutu o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,6 x 0,4 cm, pokryty w znacznej części korozją. Długość przedmiotu wynosi ok. 5,0 cm. Drut w połowie jest wygięty.	-	wś/pś	 0 5 cm

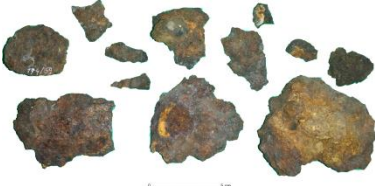


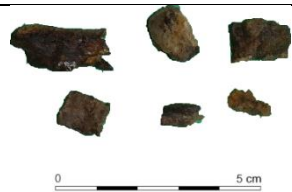

64	36/59	1959	odc. H-I	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z drutu o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,7 x 0,4 cm, pokryty w znacznej części korozją. Długość przedmiotu wynosi 7,3 cm.	-	wś/pś	
65	37/59	1959	odc. H-I	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z drutu o przekroju poprzecznym kwadratowym o wymiarach 0,5 x 0,4 cm, pokryty w znacznej części korozją. Długość przedmiotu wynosi 5,4 cm.	-	wś/pś	
66	48/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot podłużny o przekroju poprzecznym prostokątnym (ok. 0,7 x 0,5 cm). Na jednym z końców widoczne są ślady po tordowaniu. Wymiary: dł. 7,8 cm;	-	wś/pś	
67	50/59	1959	odc. H-I	II	-	Przedmiot o nieokreślonej funkcji. Jego przekrój jest na całej długości zbliżony do prostokąta (ok. 0,6 x 0,5 cm). Wymiary: dł. 8,8 cm;	-	wś/pś	
68	65/59	1959	odc. I-J	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny znacznym stopniu fragmentaryzacji. Przedmiot pokryty jest w znacznej części korozją. Brak możliwości rekonstrukcji jego kształtu i rozmiaru.	-	wś/pś	
69	84/59	1959	odc. I-J	II	-	Przedmiot zachowany fragmentarycznie. Jest to fragment grubego drutu o średnicy dochodzącej do 0,8 cm. Na jednym krańcu zmienia on przekrój poprzeczny z kolistego na owalny, tworząc rodzaj taśmy. Przedmiot pokryty jest w dużej części korozją.	-	wś/pś	
70	89/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment zachowanego częściowo przedmiotu żelaznego o nieokreślonej funkcji. Przekrój poprzeczny przedmiotu ma kształt zbliżony do prostokąta. Przedmiot przewęża się w jednym kierunku tworząc	-	wś/pś	







						wąski i spiczasty wierzchołek. Znaczna część powierzchni zewnętrznej pokryta jest korozją.			
71	96/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment żelaznego przedmiotu o nieokreślonej funkcji. Przedmiot w przekroju poprzecznym ma kształt zbliżony do kwadratu. Najprawdopodobniej był tordowany. Jeden kraniec ma przekrój o większej powierzchni, która zmniejsza się wraz z przechodzeniem w przeciwną stronę. Wymiary: dł. 4,7 cm; szer. (w najszerszym miejscu) 1,1 cm.	-	wś/pś	
72	103/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego wykonanego z taśmy o nieregularnej formie. Duża część przedmiotu pokryta jest korozją wymieszaną z piaskiem i drobnymi kamieniami. Wymiary: dł. 11,4 cm; szer. 3,8 cm; grub. 0,4 cm.	-	wś/pś	
73	106/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego, wykonanego z kutej taśmy. Przekrój poprzeczny przedmiotu zbliżony jest do prostokąta o wymiarach 1,1 x 0,4 cm. Przedmiot pokryty jest grubą warstwą korozji wymieszanej z piaskiem. Wymiary: dł. 4,1 cm; szer 1,8 cm; grub 1,3 cm/	-	wś/pś	
74	118/59	1959	odc. H-I	II	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego, wykonanego z kutej sztabki. Przekrój poprzeczny przedmiotu zbliżony jest do prostokąta o wymiarach 1,9 x 0,8 cm. Przedmiot pokryty jest grubą warstwą korozji. Wymiary: dł. 8,6 cm.	-	wś/pś	





75	126/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty grubą warstwą korozji. Sposób produkcji oraz pierwotna funkcja jest niemożliwa do określenia, ze względu na znaczne zniszczenie. Wymiary: dł. 5,2 cm; szer. 1,8 cm.	-	wś/pś	
76	134/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany w 6 fragmentach niemożliwiających pełną jego rekonstrukcję oraz określenie jego funkcji. Większa część powierzchni fragmentów pokryta jest korozją. Całość materiału waży ok. 99 g.	-	wś/pś	
77	135/5 9	1959	odc. H-I	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny o przekroju poprzecznym kwadratowym o wymiarach maksymalnych 0,5 x 0,5 cm. Jeden kraniec cechuje przejście od przekroju kwadratowego do prostokątnego oraz częściowe skręcenie przedmiotu wzdłuż osi dłuższej. Wymiary: dł. 6,2 cm; szer. 0,8 cm.	-	wś/pś	
78	136/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pierwotnie mający najprawdopodobniej formę tulei/rurki. Grubość jej ścianek wynosi ok. 0,2 - 0,3 cm, a średnica zewnętrzna od 1,6 do 2,1 cm. Przedmiot na jednym z krańców pokryty jest grubą warstwą korozji oraz cieńszą na pozostałej części. Wymiary: dł. 11,3 cm; szer. 3,0 cm.	-	wś/pś	
79	137/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot z żelaza o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 0,9 x 2,1 cm. Powierzchnia przedmiotu pokryta jest w znacznej części korozją. Wymiary: dł. 14,4 cm.	-	wś/pś	




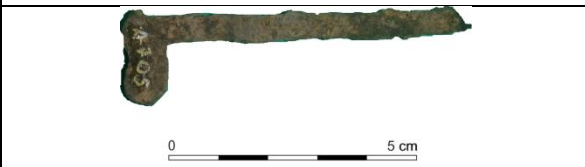


80	138/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny w postaci dużej bryły, pokryty grubą warstwą korozji. Waga to 56 g.	-	wś/pś	 0 5 cm
81	144/5 9	1959	odc. I-J	III	-	Bryła bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego pokrytego grubą warstwą korozji wymieszanej z piaskiem i fragmentami drewna. Fragment ten ma nieregularny kształt zbliżony do dysku o promieniu ok. 3 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
82	147/5 9	1959	odc. H-I	III	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego w formie nieregularnej bryły. Wystający przełam metalowego przedmiotu pozwala sądzić, że został on wykonany techniką kucia. Przekrój poprzeczny metalu jest zbliżony do prostokąta o wymiarach 1,4 x 0,8 cm. Większość przedmiotu jest pokryta grubą warstwą korozji wymieszanej z zaprawą, węglami drzewnymi oraz piaskiem. Jej wymiary w przybliżeniu to 6,2 x 2,8 x 1,6 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
83	149/5 9	1959	odc. K-L	I	humus	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z dwóch złączonych pod kątem rozwartym taśm żelaznych. Jedna z nich zachowana jest fragmentarycznie, druga zaś zwięża się w końcowej części tworząc wierzchołek. Przedmiot w przekroju poprzecznym ma kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach 0,9 x 0,4 cm. Na powierzchni widoczne są ślady korozji wymieszanej z piaskiem. Wymiary: dł. 7,5 cm	-	wś/pś	 0 5 cm





84	160/5 9	1959	odc. H-I	III	budyne k V	Bliżej nieokreślony fragment żelaza ze znaczną warstwą korozji wymieszanej z piaskiem. Przedmiot nieforemny, w formie bryły o wymiarach ok. 4,6 x 2,6 x 1,9 cm	-	XI w.	
85	161/5 9	1959	odc. H-I	III	budyne k V	Dwa fragmenty bliżej nieokreślonego przedmiotu(ów). Wykonany(e) zostały z kutego pręta o przekroju poprzecznym zbliżonym do kwadratu. Długość lepiej zachowanego fragmentu wynosi 3,4 cm, a jego przekrój ma wymiary 0,8 x 0,8 cm. Drugi fragment ma formę nieregularnej bryły o średnicy ok. 1,7 cm. Nieregularny kształt drugiego fragmentu wynika z pokrycia go grubą warstwą korozji wymieszanej z piaskiem i fragmentami drewna.	-	wś/pś	
86	163/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z prostej sztabki żelaznej. Ma on przekrój poprzeczny zbliżony do prostokąta o wymiarach 1,3 x 0,9 cm. Większa część powierzchni przedmiotu pokryta jest korozją wymieszaną z zaprawą wapienną, węglem drzewnym i piaskiem. Wymiary: dł. 8,6 cm.	-	wś/pś	
87	172/5 9	1959	odc. K-L	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny mający prawdopodobnie formę T-kształtną. Przedmiot pokryty jest w znacznej części swojej powierzchni korozją wymieszaną z zaprawą, węglem drzewnym, materiałem organicznym i piaskiem. Przedmiot ma lekko łukowaty kształt o krawędzie przewężającej się w jednym kierunku. Od części pracującej przedmiotu odchodził trzpień mający prawdopodobnie przekrój poprzeczny prostokątny o wymiarach 4,1 x 1,1 cm. Wymiary: dł. 13,4 cm; 4,1 cm; grub. 1,8 cm.	-	wś/pś	

88	174/5 9	1959	odc. L-M	II	-	Przedmiot tworzy 12 fragmentów płytek żelaznych o różnym stopniu skorodowania. Stopień destrukcji przedmiotu uniemożliwia określenie jego funkcji. Łączna waga tego materiału to 142 g.	-	wś/pś	
89	178/5 9	1959	odc. K-L	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z żelaza. Bryły te pokrywa duża warstwa korozji, wymieszana z piaskiem, drobnymi kamieniami oraz materiałem organicznym. Fragmenty te mają nieregularny kształt i ważą łącznie 78 g.	-	wś/pś	
90	182/5 9	1959	odc. L-M	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny zachowany w formie destruktu. Pierwotna forma i funkcja są nie możliwe do rozpoznania ze względu na znaczny stopień skorodowania przedmiotu. Korozja wymieszana jest z piaskiem, zaprawą i węglami drzewnymi.	-	wś/pś	
91	187/5 9	1959	odc. L-M	-	I warstwa konstrukcji wału	Destrukt przedmiotu żelaznego zachowany w sześciu większych fragmentach o różnej wielkości nieprzekraczającej z reguły 2 cm długości. Brak możliwości doprecyzowania funkcji.	-	wś/pś	
92	202/5 9	1959	odc. L-M	-	V warstwa konstrukcji wału	Fragment nieokreślonego przedmiotu wykonanego z żelaza. Przedmiot zachowany jest w dwóch kawałkach. Większa część powierzchni przedmiotu pokrywa korozja wymieszana z zaprawą i materiałem organicznym. Przedmiot pokrywają białe plamki. Sam zabytek ma przekrój	-	wś/pś	




						poprzeczny prostokątny o wymiarach ok. 1,8 x 0,5 cm. Wymiary: dł. 2,3 cm.; szer. 2,0 cm			
93	205/5 9	1959	odc. K-L	-	VI warstw a konstrukcji wału	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z prostego drutu o przekroju poprzecznym kwadratowym (0,4 x 0,4 cm) i długości ok. 5,4 cm. Duża część powierzchni przedmiotu pokrywa korozja.	-	wś/pś	 0 5 cm
94	207/5 9	1959	odc. L-M	-	VI warstw a konstrukcji wału	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny wykonany z lekko wygiętej taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym (0,9 x 0,6 cm) i długości ok. 6,9 cm. Duża część powierzchni przedmiotu pokrywa korozja.	-	wś/pś	 0 5 cm
95	209/5 9	1959	odc. L-M	-	VI warstw a konstrukcji wału	Przedmiot wykonany jest z taśmy żelaznej o długości ok. 4,0 cm, zagiętej w połowie pod kątem prostym. Krańce przedmiotu są mocno skorodowane. Wymiary: dł. 4,0; szer. 1,0 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
96	214/5 9	1959	odc. L-M	-	V/V warstw a konstrukcji wału	Trzy fragment nieokreślonego przedmiotu żelaznego. Przekrój poprzeczny zabytków nieregularny, zbliżony do owalnego (dwa fragmenty) i prostokątnego (jeden fragment). Długość fragmentów nie przekracza 2,5 cm, a średnica 0,8 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
97	217/5 9	1959	odc. L-M	III	wał	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego o nieregularnym przekroju poprzecznym, miejscami zbliżonego do prostokąta. Długość przedmiotu jest większa od jego szerokości. Wymiary: dł. 2,8 cm; szer. 0,4 cm.	-	wś/pś	 0 5 cm
98	221/5 9	1959	odc. K-L	-	VI warstw a konstrukcji	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z kutego drutu o kwadratowym przekroju (0,4 x 0,4 cm) i zachowanej długości 5,7 cm. Większa część powierzchni przedmiotu	-	wś/pś	 0 5 cm

					kcji wału	pokryta jest korozją.			
99	224/59	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiotu wykonanego z żelaza. Przekrój poprzeczny tego przedmiotu ma kształt zbliżony do kwadratu.	-	wś/pś	
100	228/59	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z łukowato wygiętej taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 2,1 x 0,9 cm. Taśma ta przewęża się wraz z długością by osiągnąć na drugim krańcu przekrój 1,3 x 0,9 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi ok. 11,5 cm. Przedmiot pokryty jest grubą warstwą korozji.	-	wś/pś	
101	233/59	1959	odc. K-L	-	w 5 (VI) warstwie konstrukcji wału	Przedmiot zachowany fragmentarycznie. Przedmiot jest pokryty w znacznej części korozją. Wykonany został z drutu o średnicy ok. o średnicy ok. 0,6 cm. Długość przedmiotu wynosi ok. 4,0 cm.	-	wś/pś	
102	240/59	1959	odc. E-F	-	w dolnej konstrukcji wału	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z łukowato wygiętej taśmy żelaznej o przekroju poprzecznym prostokątnym o wymiarach 1,1 x 0,5 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi ok. 6,2 cm. Przedmiot pokryty jest grubą warstwą korozji.	-	wś/pś	

103	3/60	1960	odc. F-G	II	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany najprawdopodobniej z drutu żelaznego, pokryty w całości korozją. Drut ma średnicę ok. 0,8 cm i długość 2,8 cm.	-	wś/pś	
104	9/60	1960	odc. F-G	III	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny o kształcie nieforemnym, pokryty w całości korozją. Przedmiot zachowany jest we dwóch fragmentach o łącznej masie ok. 12 g.	-	wś/pś	
105	17/60	1960	odc. O-P	I	humus	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z drutu żelaznego. Drut ma średnicę ok. 0,4 cm i długość 9,6 cm. Drut jest częściowo wygięty w sposób esowaty.	-	wś/pś	
106	A-705	1932	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z drutu żelaznego o średnicy 0,5 cm i długości 6,8 cm.	-	-	
107	A-705	1932	-	-	-	Pięć fragmentów bliżej nieokreślonych przedmiotów żelaznych. Trzy z nich mają przekrój poprzeczny prostokątny. Mają one szerokość ok. 1,0 cm i długość od 3,0 do 7,1 cm. Jeden fragment ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy ok. 1,0 cm, ostatni zaś ma stanowi destruktu trudny do interpretacji.	-	-	
108	A-705	1932	-	-	-				
109	A-705	1932	-	-	-				
110	A-705	1932	-	-	-				
111	A-705	1932	-	-	-				
112	A-706	1932	-	-	-	Trzy fragmenty różnych przedmiotów żelaznych o długościach: 3,7 cm, 6,1 cm i 6,4 cm. Przedmioty pokryte są grubą warstwą korozji	-	-	
113	A-706	1932	-	-	-				

114	A-706	1932	-	-	-				
115	A-706	1932	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty w znacznej mierze korozją. Zachowana długość przedmiotu wynosi 8,5 cm. Zachowany przełam pozwala sądzić, że przedmiot miał przekrój poprzeczny owalny. Szerokość maksymalna przedmiotu wynosi 1,4 cm.	-	-	
116	A-706	1932	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot żelazny pokryty w znacznej mierze korozją. Zachowana długość przedmiotu wynosi 3,2 cm. Zachowany przełam pozwala sądzić, że przedmiot miał przekrój poprzeczny kwadratowy o maksymalnych rozmiarach 0,4 x 0,4 cm. Przedmiot przewęża się wraz z długością tworząc spiczasty wierzchołek.	-	-	
117	A-706	1932	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z taśmy żelaznej. Przedmiot pokryty jest w dużej części korozją. Wymiary: dł. 4,4 cm, szer. maksymalna 1,1 cm.	-	-	
118	A-707	1932	-	-	-	Bliżej nieokreślony przedmiot wykonany z rozszerzającej się wraz z długością taśmy żelaznej. Przekrój poprzeczny przedmiotu ma kształt prostokątny o maksymalnych wymiarach 1,2 x 0,5 cm. Zachowana długość przedmiotu wynosi 8,5 cm.	-	wś	



3.2.7.30. Brązowe kabłączki skroniowe¹⁵

1	112/5 8	1958	-	-	-	<p>Fragment przedmiotu brązowego mogącego stanowić część kabłączka skroniowego.</p> <p>Wykonany jest z drutu brązowego o przekroju okrągłym o średnicy ok. 0,5 cm.</p> <p>Wygięty jest on w sposób łukowaty.</p> <p>Zachowany kraniec drutu przewęża się i tworzy spiczasta końcówkę. Wymiary: dł. 2,5 cm ; szer. 1,5 cm (w najszerszym miejscu); grub. 0,5 cm</p>	-	XI-XIII w.	
2	334/5 8	1958	odc. E-D	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest w całości.</p> <p>Wykonany został z drutu brązowego.</p> <p>Kabłąk ma przekrój poprzeczny okrągły o średnicy 0,2 cm. Wygięty jest on do formy zbliżonej do koła o średnicy ok. 5,4 cm.</p> <p>Główka kabłączka jest esowata, wykonana z rozklepanego drutu. Do uszka doczepiony jest łańcuszek wykonany z 23 kóelek wykonanych ze spiralnie nawiniętych drucików. Długość łańcuszka wynosi ok. 7,5 cm.</p>	Typ III	XIII w.	
3.2.7.31. Zawieszki brązowe									
1	70/59	1959	odc. H-I	II	-	<p>Przedmiot zachowany jest fragmentarycznie we dwóch fragmentach. Jest to puncowana na znacznej powierzchni podłużna blaszka o lancetowatym kształcie. Zachowany kraniec jest nawinięty na długości 1,2 cm.</p> <p>Szerokość blaszki waha się od 1,3 do 0,6 cm. Powierzchnia od strony nawinięcia jest bogato zdobiona ornamentem rytym.</p> <p>Wzdłuż krawędzi blaszki biegnie ornament w postaci długiej linii w postaci zygzaków.</p> <p>Przy zachowanym końcu blaszki występują dodatkowo dwie prostopadłe do osi dłuższej</p>	taśmowata	XI-XII w.	



¹⁵ Klasyfikacja zabytków wg K. Musianowicz (1949).

przedmiotu linie z ornamentem
zygzakowym. Zachowana długość
przedmiotu to ok. 7,2 cm.

3.2.7.32. Brązowe blaszki i okucia¹⁶

1	77/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Przedmiot wykonany jest z niewielkiej i cienkiej blaszki brązowej o wymiarach całkowitych 5,4 cm x 1,2 cm. Przedmiot był prawdopodobnie wykorzystany jako okucie, o czym świadczy złożenie taśmy w taki sposób by możliwe było złączenie obu jej końców za pomocą nitu. Sam nit zachował się w szczątkowej formie na jednym z krańców taśmy. Drugi kraniec w miejscu, gdzie był rozklepany nit ma otwór o średnicy ok. 0,3 cm. Narożniki taśmy zostały ścięte, tworząc półkoliste zakończenie. Wymiary: dł. 2,7 cm; szer. 1,2 cm (w najszerszym miejscu);</p>	typ VII	XII w.	
2	92/59	1959	odc. I-J	II	-	<p>Fragment nieregularnej i niezdobionej blaszki brązowej pokrytej patyną. Część blaszki jest lekko wygięta do wewnątrz. Powierzchnia fragmentu wynosi ok 2 cm².</p>	-	wś/pś	

¹⁶ Klasyfikacja zabytków wg H. Malinowskiej-Łazarczyk (1979).

3	123/5 9	1959	odc. I-J	II	-	Fragment bliżej nieokreślonego przedmiot brązowego zachowanego w postaci blaszki o trapezowatym kształcie. Powierzchnia blaszki wynosi ok. 7,5 cm ² . Na krawędziach blaszki widoczne są ślady korozji wymieszanej z piaskiem. Przedmiot jest powyginany w różnych kierunkach. Grubość blaszki wynosi ok. 0,1 cm.	-	wś/pś	
3.2.7.33. Wagi brązowe¹⁷									
1	58/59	1959	odc. H-I	II	-	Dobrze zachowany podłużny przedmiot o okrągłym przekroju poprzecznym. Średnica przedmiotu maleje w jednym kierunku. Koniec węższej części przedmiotu jest spłaszczony oraz przekuty, tworząc niewielki otwór. Przeciwległy kraniec jest masywniejszy i zakończony jest niewielkim guzkiem. Długość tego fragmentu wynosi 4,8 cm, a średnica maksymalna 0,6 cm.	typ Ia	XI-XII w.	

Wykaz stosowanych skrótów:

- odc. – odcinek
- wś – wczesne średniowiecze
- pś – późne średniowiecze
- now – czasy nowożytnie

¹⁷ Klasyfikacja zabytków wg K. Wachowskiego (1974)

**4. Katalog stanowisk
archeologicznych z rejestru AZP
z terenu powiatu bydgoskiego
w granicach dawnej kasztelani
wyszogrodzkiej**

4.1. Wstęp

Ostatni katalog tworzący tom drugi prezentuje rejestr stanowisk archeologicznych z okresu wczesnego- i późnego średniowiecza z terenu powiatu bydgoskiego. Ze względu na podejmowaną problematykę badawczą obszar wykonywanej kwerendy ten dodatkowo zawężono do obszaru dawnej kasztelani wyszogrodzkiej, której granice zostały szczegółowo opisane w tomie I (w rozdziale 1.3).

Rejestr sporządzono w oparciu o dokumentację z Krajowego Rejestru Stanowisk Archeologicznych, znajdującą się w archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Toruniu – delegatura w Bydgoszczy. Dokumentację tą sporządzono w ramach ogólnopolskiego programu badawczego Archeologicznego Zdjęcia Polski (AZP). Dane pochodzące z kart poszczególnych stanowisk archeologicznych, głównie w zakresie chronologii, zostały uzupełnione o wyniki kwerendy bibliotecznej.

Katalog został przygotowany w formie tabelarycznej, na którą składa się czternaście kolumn z danymi. Pierwsza i druga to kolejno „liczba porządkowa” i „liczba katalogowa”, która to ostatnia odnosi się bezpośrednio do materiału graficznego w tomie I prezentującego lokalizacje wybranych stanowisk archeologicznych (rozd. 9, ryc. 160). Kolumna trzecia, czwarta i piąta określają kolejno przynależność administracyjną stanowiska archeologicznego w obrębie miejscowości, gminy i powiatu. Kolejne trzy kolumny precyzują numerację stanowiska w rejestrze AZP. W szóstej rubryce jest to „Numer stanowiska w miejscowości”, siódmej „Numer stanowiska na obszarze AZP”, a w ósmej lokalizacja opisywanego stanowiska archeologicznego w ramach „Obszaru AZP”. Kolejna kolumna (dziewiąta) prezentuje kategorię stanowiska, która widnieje w rejestrze AZP. Są to następujące rodzaje stanowisk: ślady osadnicze, punkty osadnicze, osady, grodziska, cmentarzyska, skarby. Dziesiąta sekcja określa aktualną chronologię stanowiska, zawężoną w możliwie największym stopniu. Następne dwie kolumny określają ilość pozyskanego materiału źródłowego w ramach badań AZP: materiału ceramicznego (jedenasta) oraz pozostałego (dwunasta). Zestawienie kończy rubryka poświęcona dokładnej lokalizacji geodezyjnej

stanowiska archeologicznego w ramach konkretnej działki (kolumna trzynasta) oraz wykaz podstawowej literatury do stanowiska (kolumna czternasta).

Stanowiska zostały zaprezentowane w kolejności alfabetycznej, a podstawą do jej określenia była nazwa miejscowości w której stanowisko zostało zarejestrowane.

4.2. Katalog stanowisk archeologicznych z rejestru AZP z terenu powiatu bydgoskiego w granicach dawnej kasztelani wyszogrodzkiej

Lp.	Numer katalogowy stanowiska	Miejscowość	Gmina	Powiat	Numer stanowiska w miejscowości	Numer na obszarze AZP	Obszar AZP	Rodzaj stanowiska	Chronologia	Zadokumentowany materiał ceramiczny	Pozostały materiał źródłowy	Nr działki geodezyjnej	Literatura
1	175	Borówno	Dobrcz	bydgoski	5	130	35-39	punkt osadniczy	wś	5	-	24/97, 24/98	Stoczkowski 1982, s. 5-79.
2	176	Borówno	Dobrcz	bydgoski	8	133	35-39	punkt osadniczy	wś	21	-	34/59, 34/60, 34/70, 34/71	-
3	177	Borówno	Dobrcz	bydgoski	22	147	35-39	punkt osadniczy	wś	30	-	94/4	-
4	178	Borówno	Dobrcz	bydgoski	26	151	35-39	osada	wś	64	-	97/180	-
5	179	Borówno	Dobrcz	bydgoski	29	154	35-39	śląd osadniczy	wś	2	-	97/180	-
6	181	Borówno	Dobrcz	bydgoski	31	156	35-39	śląd osadniczy	wś	2	-	97/180	-
7	182	Borówno	Dobrcz	bydgoski	32	157	35-39	śląd osadniczy	wś	2	-	97/180	-
8	183	Borówno	Dobrcz	bydgoski	35	160	35-39	śląd osadniczy	wś	3	-	97/180	-
9	180	Borówno-Kusowo	Dobrcz	bydgoski	30	155	35-39	osada	wś	67	-	97/180	-
10	16	Bożenkowo	Osielsko	bydgoski	5	5	35-37	punkt osadniczy	XIII-XIV w.	4	-	102LP	-
11	305	Bożenkowo	Osielsko	bydgoski	42	47	36-37	punkt osadniczy	wś	4	-	137/1LP	-
12	97	Brzeźno	Pruszcz	świecki	3	103	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	187/2	-

13	98	Brzeźno	Pruszcz	świecki	7	107	33-39	punkt osadniczy	wś	7	-	54/4	-
14	99	Brzeźno	Pruszcz	świecki	8	108	33-39	punkt osadniczy	XI-XIV w.	7	-	44/2	-
15	100	Brzeźno	Pruszcz	świecki	15	115	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	44/2, 206/4	-
16	101	Brzeźno	Pruszcz	świecki	17	117	33-39	śląd osadniczy	XIII-XIV w.	1	-	152, 183/1	-
17	102	Brzeźno	Pruszcz	świecki	26	126	33-39	Osad (?)	XII-XIII w.	5	-	106/2	Chudziak 1996, s. 226.
18	103	Brzeźno	Pruszcz	świecki	27	127	33-39	śląd osadniczy	XI-XIV w.	2	-	41, 67	-
19	104	Brzeźno	Pruszcz	świecki	29	129	33-39	śląd osadniczy	XI-XIII w.	1	-	139	-
20	105	Brzeźno	Pruszcz	świecki	30	130	33-39	osada (?)	XII-XIII w.	4	-	106/2, 107/1	Chudziak 1996, s. 226.
21	310	Brzoza	Nowa Wieś Wielka	bydgoski	2	2	39-38	śląd osadniczy	wś	3	-	-	Wilke, Potemski 1985
22	211	Bydgoszcz	loco	-	44	21	37-38	śląd osadniczy	XII	0	żelazny miecz obosieczny	znalezisko z dna Brdy	Wilke, Potemski 1970, s. 22
23	212	Bydgoszcz	loco	-	45	22	37-38	skarb	IX/X w.	0	875 monet	-	Wilke, Potemski 1970, s. 23-24; Frühmittelalterliche Münzfunde 2017, s. 69-70.
24	223	Bydgoszcz	loco	-	83	116	37-38	cmentarzysko	wś	3	nóż żelazny	6/2	Wilke, Potemski 1970, s. 13-14
25	217	Bydgoszcz-Czarnówek	loco	-	274	66	37-38	osada (?)	XII-XIII w.	9	-	14	Chudziak 1996, s. 226.
26	191	Bydgoszcz-Czarnówko	loco	-	362	5	37-39	śląd osadniczy	XI-XII w.	1	-	14/1, 15/2	-
27	220	Bydgoszcz-Czarnówko	loco	-	278	78	37-38	osada (?)	XI-XII w.	9	-	336/7	Chudziak 1996, s. 226.
28	221	Bydgoszcz-	loco	-	119	81	37-38	osada (?)	XI-XII w.	7	-	6, 7, 8, 9	Chudziak 1996,

		Czarnówko											s. 226.
29	222	Bydgoszcz-Czarnówko	loco	-	287	82	37-38	śląd osadniczy	wś	1	-	26/6	-
30	187	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	164	2	38-39	grodzisko (domniemane)	wś/pś	0	materiał budowlany	53/1	Kowalenko 1938, s. 192-193; Hensel 1950, s. 102-103; Banasiak 2020
31	188	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	166	4	38-39	cmentarzysko	XI-XIII w.	8	2 kabłączki skroniowe	29	Wilke, Potemski 1970, s. 19-20.
32	189	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	409	10	38-39	punkt osadniczy	wś	6	-	1/2	Wilke, Potemski 1970, s. 18-19.
33	256	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	204	25	38-38	śląd osadniczy	XI w.	0	miecz żelazny	29	Wilke, Potemski 1970, s. 24-25
34	257	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	206	27	38-38	skarb	wś.	0	naszyjnik srebrny	1/2	Hensel 1950, s. 102-103; Frühmittelalterliche Münzfunde 2017, s. 69.
35	258	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	207	28	38-38	śląd osadniczy	X-XI w.	0	żelazny grot oszczepu	-	Wilke, Potemski 1970, s. 25-26
36	259	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	208	29	38-38	osada	wś	11	bryła bursztynu, 2 fragm. przedmiotów żelaznych	-	Wilke, Potemski 1970, s. 26-27
37	260	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	216	37	38-38	śląd osadniczy	wś	1	-	-	-
38	260	Bydgoszcz-Czersko Polskie	loco	-	216	37	38-38	śląd osadniczy	wś	1	-	-	-
39	325	Bydgoszcz-Czyżkówko	loco	-	259	29	37-37	cmentarzysko	XI-XIII w.	0	4 kabłączki skroniowe	-	Wilke Potemski 1985

40	323	Bydgoszcz-Flisy	loco	-	483	27	37-37	wał	IX-XI w.	0	szer. 4-6m ; dług. 1,5 km; wys. 1-1,5 m	463/6	Kowalczyk 1987
41	196	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	131	31	37-39	śląd osadniczy	XI/XII w.	0	2 monety "Otto i Adelajda"	-	-
42	197	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	134	34	37-39	śląd osadniczy	XI-XIII w.	32	łyżwy kościane	-	-
43	198	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	135	35	37-39	cmentarzysko	wś	0	kości ludzkie, fragment belki drewnianej	-	-
44	199	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	136	36	37-39	osada	XII-XIII w.	212	-	-	-
45	200	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	137	37	37-39	punkt osadniczy	XIII w.	4	-	-	-
46	201	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	138	38	37-39	osada	XII-XIII w.	17	2 fragmenty przedmiotu żelaznego, 1 fragment okucia	-	-
47	202	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	139	39	37-39	osada	XII-XIII w.	54	kości zwierzęce	-	-
48	203	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	140	40	37-39	punkt osadniczy	XII-XIII w.	11	-	-	-
49	204	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	141	41	37-39	punkt osadniczy	XII-XIII w.	22	kości zwierzęce, grot bełtu, fragment przedmiotu żelaznego	-	-
50	205	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	142	42	37-39	punkt osadniczy	wś	12	-	-	-
51	206	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	359	53	37-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	-	-
52	207	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	150	54	37-39	grodzisko	XI-XIV w.	8594	(literatura)	279	Rauhut, Rauhutowa, Potemski 1959;

													Rauhut, Rauhutowa, Potemski 1962ab; Bojarski 2019
53	208	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	151	55	37-39	osada	XII-XIII w.	1000	(literatura)	185	Rauhut, Rauhutowa, Potemski 1959; Rauhut, Rauhutowa, Potemski 1962ab; Bojarski 2019
54	209	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	151	55	37-39	cmentarzysko	XII-XIII w.	0	(literatura)	185	Bojarski, Weinkauff 2015; Bojarski 2019
55	210	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	152	56	37-39	śląd osadniczy	wś	0	miecz żelazny	266/4	Rauhutowie, Potemski 1959; Potemski, Wilke 1970, s. 34
56	298	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	381	76	36-39	osada	X-XIII w.	38	-	3	-
57	299	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	382	77	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	8	-
58	300	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	383	78	36-39	punkt osadniczy	wś	8	-	6	-
59	301	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	384	79	36-39	osada	wś	14	-	3/2	-
60	302	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	123	95	36-39	śląd osadniczy	wś	3	-	3, 4/4	-
61	303	Bydgoszcz-Fordon	loco	-	398	97	36-39	śląd osadniczy	wś	2	-	1	-
62	218	Bydgoszcz- Grochol	loco	-	118	69	37-38	punkt osadniczy	wś	2	-	336/2	-
63	219	Bydgoszcz- Grochol	loco	-	284	71	37-38	śląd osadniczy	wś	2	-	23	-
64	309	Bydgoszcz-	loco	-	237	53	37-37	punkt osadniczy	wś	3	-	9/4	-

Jachcice													
65	304	Bydgoszcz-Janowo	loco	-	528	27	36-37	punkt osadniczy	wś	4	-	-	-
66	213	Bydgoszcz-Mysłęcinek	loco	-	110	47	37-38	osada	wś	1	-	-	Zielonka 1958, s. 112
67	214	Bydgoszcz-Mysłęcinek	loco	-	111	48	37-38	śląd osadniczy	XII-XIII w.	2	-	-	Wilke, Potemski 1985, s. 4-5
68	274	Bydgoszcz-Mysłęcinek	loco	-	444	101	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	2/3	-
69	194	Bydgoszcz-Niecponie	loco	-	354	29	37-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	2	-	2/3, 2/4	-
70	195	Bydgoszcz-Niecponie	loco	-	355	30	37-39	śląd osadniczy	VII-VIII w.	2	-	2/4	-
71	192	Bydgoszcz-Pałcz	loco	-	350	25	37-39	śląd osadniczy	XI-XIII w. (?)	1	1 polepa	5, 6	Chudziak 1996, s. 226.
72	193	Bydgoszcz-Pałcz	loco	-	351	26	37-39	śląd osadniczy	wś	1	-	13	-
73	306	Bydgoszcz-Piaski	loco	-	476	39	37-37	punkt osadniczy	wś	5	-	22, 23	-
74	307	Bydgoszcz-Piaski	loco	-	240	45	37-37	punkt osadniczy	XI-XIII w.	7	-	30/2	-
75	308	Bydgoszcz-Piaski	loco	-	238	46	37-37	osada	wś	30	-	29/6	-
76	321	Bydgoszcz-Prądy	loco	-	462	16	37-37	cmentarzysko	wś	0	kabłączki skroniowe	-	Kóčka-Krenz 1971
77	322	Bydgoszcz-Prądy	loco	-	463	17	37-37	skarb	2 poł X – XI w.	0	54 denary, 11 fr. Denarów	-	Hensel 1950
78	215	Bydgoszcz-Zamczysko	loco	-	70	54	37-38	grodzisko	2. poł. VII – poł. IX w.	0	(literatura)	49/2	Potemski, Wilke 1967, s. 5-59; Potemski Wilke 1985, s. 25; Bojarski, Banasiak 2019, s. 127.
79	216	Bydgoszcz-	loco	-	267	55	37-38	punkt osadniczy	wś	4	-	1	-

Zamczysko													
80	190	Bydgoszcz-Żółtwin	loco	-	175	76	38-39	śląd osadniczy	wś	1	-	-	Wilke, Potemski 1985, s. 25-26.
81	242	Czarże	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	38	142	35-40	osada (?)	IX-X/XI, XII-XIII w.	22	-	98	Chudziak 1996, s. 227.
82	243	Czarże	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	41	145	35-40	punkt osadniczy	wś	17	-	89, 90, 91	-
83	245	Czarże	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	8	41	36-40	śląd osadniczy	wś	1	-	349/7, 349/8	-
84	64	Dobrcz	loco	bydgoski	42	209	34-39	punkt osadniczy	wś	4	-	154/1	-
85	74	Dobrcz	loco	bydgoski	31	196	34-39	śląd osadniczy	wś	1	-	242, 245	-
86	151	Dobrcz	loco	bydgoski	5	9	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	396, 397	-
87	152	Dobrcz	loco	bydgoski	6	10	35-39	punkt osadniczy	wś	5	-	165/15	-
88	154	Dobrcz	loco	bydgoski	9	14	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	160/2	-
89	155	Dobrcz	loco	bydgoski	15	20	35-39	punkt osadniczy	X-XIII w.	34	-	136/1	-
90	156	Dobrcz	loco	bydgoski	17	22	35-39	osada	XI-XII w.	24	-	140	-
91	157	Dobrcz	loco	bydgoski	18	23	35-39	śląd osadniczy	wś	3	-	95/2	-
92	153	Dobrcz-Pauliny	Dobrcz	bydgoski	1	11	35-39	osada	XI-XIII w.	124	-	165/37, 165/38, 165/39	-
93	170	Gądecz	Dobrcz	bydgoski	2	96	35-39	śląd osadniczy	X-XI w.	0	żelazny grot włóczni	-	Wilke G., Potemski Cz. 1970, s. 34
94	171	Gądecz	Dobrcz	bydgoski	7	101	35-39	punkt osadniczy	X-XIII w.	35	-	-	-
95	172	Gądecz	Dobrcz	bydgoski	9	103	35-39	śląd osadniczy	wś	2	-	51/2	-
96	173	Gądecz	Dobrcz	bydgoski	11	105	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	51/2	-
97	174	Gądecz	Dobrcz	bydgoski	16	110	35-39	śląd osadniczy	wś	3	-	41/2	-
98	293	Jaruzyn	Osielsko	bydgoskie	15	64	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII	2	-	47	Chudziak 1996,

									(?)				s. 227.
99	294	Jarużyn	Osielsko	bydgoskie	17	66	36-39	śląd osadniczy	wś (?)	1	-	36/17	Chudziak 1996, s. 227.
100	295	Jarużyn	Osielsko	bydgoskie	18	67	36-39	śląd osadniczy	wś	3	-	72/36	-
101	296	Jarużyn	Osielsko	bydgoskie	20	70	36-39	punkt osadniczy	XI-XII w.	4	-	72/36	Chudziak 1996, s. 227.
102	297	Jarużyn	Osielsko	bydgoskie	23	72	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	2	-	77/4	Chudziak 1996, s. 227.
103	150	Klonowo	Lubiewo	tucholski	23	54	30-37	śląd osadniczy	wś	1	-	129, 130/1	-
104	30	Koronowo	loco	bydgoski	77	191	34-37	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	200/13, 200/14	-
105	19	Kotomierz	Dobrcz	bydgoski	1	4	34-38	śląd osadniczy	wś	2	-	27	Wilke G., Potemski Cz., 1970, s. 36.
106	73	Kotomierz	Dobrcz	bydgoski	2	31	34-39	punkt osadniczy	XI-XIII w.	11	-	47/6	Wilke G., Potemski Cz., 1970, s. 36-37.; Chudziak 1996, s. 227.
107	113	Kotomierz	Dobrcz	bydgoski	43	195	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	201/1	-
108	224	Kozielec	Dobrcz	bydgoski	27	53	35-40	śląd osadniczy	XI-XII w.	1	-	183/2	Chudziak 1996, s. 227.
109	225	Kozielec	Dobrcz	bydgoski	41	67	35-40	śląd osadniczy	wś	1	-	167/3, 167/4	-
110	85	Łowin	Pruszcz	świecki	2	34	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	4/2	-
111	86	Łowin	Pruszcz	świecki	23	54	33-39	śląd osadniczy	XIII-XIV w.	1	-	8	-
112	87	Łowin	Pruszcz	świecki	25	57	33-39	śląd osadniczy	XIII-XIV w.	1	-	12	-
113	80	Łowinek	Pruszcz	świecki	16	17	33-39	punkt osadniczy	wś	6	-	18	-
114	81	Łowinek	Pruszcz	świecki	17	18	33-39	punkt osadniczy	X-XIII w.	11	-	18	-

115	82	Łowinek	Pruszcz	świecki	23	24	33-39	śląd osadniczy	XI-XIII w.	1	-	67/4	-
116	83	Łowinek	Pruszcz	świecki	27	28	33-39	punkt osadniczy	XI-XIII w.	4	-	56/2, 59/2	-
117	84	Łowinek	Pruszcz	świecki	30	31	33-39	punkt osadniczy	wś	4	-	39/3	-
118	49	Magdalenka	Dobrcz	bydgoski	6	164	34-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	2	-	111	-
119	76	Magdalenka	Dobrcz	bydgoski	23	181	34-39	punkt osadniczy	X-XII w.	8	-	102/2	-
120	78	Magdalenka	Dobrcz	bydgoski	17	175	34-39	śląd osadniczy	wś	1	-	229/5	-
121	79	Magdalenka	Dobrcz	bydgoski	16	174	34-39	śląd osadniczy	wś	1	-	108/3	-
122	28	Magdalenka- Marcelewo	Dobrcz	bydgoski	62	76	34-38	śląd osadniczy	wś	2	-	21/8	-
123	26	Magdalenka- Puszczyn	Dobrcz	bydgoski	43	57	34-38	śląd osadniczy	wś	2	-	181/3	-
124	27	Magdalenka- Puszczyn	Dobrcz	bydgoski	46	60	34-38	śląd osadniczy	wś	1	-	174/1	-
125	75	Magdalenka- Puszczyn	Dobrcz	bydgoski	22	180	34-39	osada (?)	XII-XIII w.	20	-	140/16	Chudziak 1996, s. 228.
126	77	Magdalenka- Puszczyn	Dobrcz	bydgoski	20	178	34-39	punkt osadniczy	X-XII w.	10	-	179	-
127	185	Makowiska	Solec Kujawski	bydgoski	10	23	39-39	punkt osadniczy	wś	4	-	14/2	-
128	261	Maksymilianowo	Osielsko	bydgoski	5	1	36-38	śląd osadniczy	wś	3	-	174	-
129	71	Mirowice	Pruszcz	świecki	8	63	34-39	śląd osadniczy	wś	1	-	181/2	-
130	72	Mirowice	Pruszcz	świecki	1	56	34-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	2	-	20, 21	-
131	114	Mirowice	Pruszcz	świecki	13	207	33-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	2	-	78, 91/3	-
132	115	Mirowice	Pruszcz	świecki	19	213	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	107, 108	-
133	116	Mirowice	Pruszcz	świecki	23	217	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	101	-
134	117	Mirowice	Pruszcz	świecki	25	219	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	143	-
135	118	Mirowice	Pruszcz	świecki	26	220	33-39	śląd osadniczy	XIII-XIV	2	-	138/2	-

									w.				
136	1	Nekla	Dobrcz	bydgoski	10	6	35-38	śląd osadniczy	wś	3	-	17/31	-
137	2	Nekla	Dobrcz	bydgoski	14	10	35-38	śląd osadniczy	wś	1	-	119/2	-
138	3	Nekla	Dobrcz	bydgoski	15	11	35-38	śląd osadniczy	wś	2	-	109	-
139	4	Nekla	Dobrcz	bydgoski	16	12	35-38	punkt osadniczy	XII-XIII	5	-	109	Chudziak 1996, s. 228.
140	5	Nekla	Dobrcz	bydgoski	17	13	35-38	punkt osadniczy	IX-XIII	35	-	119/2	Chudziak 1996, s. 228.
141	6	Nekla	Dobrcz	bydgoski	18	14	35-38	punkt osadniczy	X-XIII	49	-	119/2	Chudziak 1996, s. 228.
142	7	Nekla	Dobrcz	bydgoski	24	20	35-38	punkt osadniczy	wś	4	-	159/4	-
143	8	Nekla	Dobrcz	bydgoski	36	32	35-38	punkt osadniczy	wś	6	-	208	-
145	9	Nekla	Dobrcz	bydgoski	37	33	35-38	śląd osadniczy	wś	3	-	209/4	-
146	106	Nieciszewo	Pruszcz	świecki	1	133	33-39	skarb	XI	0	30 monet	59/28	Wilke G., Potemski Cz. 1985, s. 5. Frühmittelalterliche Münzfunde 2016, s. 388
147	107	Nieciszewo	Pruszcz	świecki	11	143	33-39	śląd osadniczy	wś	3	-	14/7, 59/28	-
148	108	Nieciszewo	Pruszcz	świecki	13	145	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	14/7	-
149	109	Nieciszewo	Pruszcz	świecki	18	150	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	4	-
150	110	Nieciszewo	Pruszcz	świecki	21	153	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	7	-
151	111	Nieciszewo	Pruszcz	świecki	28	160	33-39	śląd osadniczy	XIII-XIV (faza F)	1	-	4	-
152	267	Niemcz	Osielsko	bydgoski	4	35	36-38	śląd osadniczy	XIII-XIV	2	-	41/2	-
153	268	Niemcz	Osielsko	bydgoski	8	39	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	31/56, 31/57	-

154	269	Niemcz	Osielsko	bydgoski	9	40	36-38	śląd osadniczy	XIII-XIV	1	-	52/1, 56/6	-
155	37	Niewieścín	Pruszcz	świecki	20	13	34-40	śląd osadniczy	wś	1	-	54/4	-
156	38	Niewieścín	Pruszcz	świecki	21	14	34-40	śląd osadniczy	wś	1	-	54/2, 54/3	-
157	39	Niewieścín	Pruszcz	świecki	23	16	34-40	śląd osadniczy	wś	3	-	29	-
158	40	Niewieścín	Pruszcz	świecki	25	18	34-40	punkt osadniczy	XII-XIII	6	-	1/10, 2/2	-
159	41	Niewieścín	Pruszcz	świecki	26	19	34-40	punkt osadniczy	X-XII	21	-	1/10, 1/12	-
160	42	Niewieścín	Pruszcz	świecki	28	21	34-40	śląd osadniczy	wś	2	-	8/2	-
161	43	Niewieścín	Pruszcz	świecki	30	23	34-40	śląd osadniczy	wś	2	-	20	-
162	44	Niewieścín	Pruszcz	świecki	33	26	34-40	śląd osadniczy	wś	1	-	10/6, 10/7	-
163	45	Niewieścín	Pruszcz	świecki	34	27	34-40	Osada (?)	IX- 1. poł. X w. (?)	77	-	10/4, 10/8, 10/9	Chudziak 1996, s. 228.
164	46	Niewieścín	Pruszcz	świecki	41	34	34-40	śląd osadniczy	wś	1	-	25/11	-
165	47	Niewieścín	Pruszcz	świecki	43	36	34-40	śląd osadniczy	wś	1	-	24, 25/4	-
166	48	Niewieścín	Pruszcz	świecki	49	42	34-40	śląd osadniczy	wś	2	-	15/11, 22/2	-
167	56	Niewieścín	Pruszcz	świecki	7	89	34-39	osada	XI-XIII	26	-	23/2	-
168	57	Niewieścín	Pruszcz	świecki	5	86	34-39	punkt osadniczy	X-XIII	8	-	7/2, 8/34	-
169	58	Niewieścín	Pruszcz	świecki	4	87	34-39	punkt osadniczy	X-XIII	10	-	4/3, 4/4	-
170	59	Niewieścín	Pruszcz	świecki	1	83	34-39	śląd osadniczy	wś	2	-	1/1	-
171	265	Niwy Nowe	Osielsko	bydgoski	23	20	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	71/49, 71/50, 71/51, 71/52, 71/ 72, 71/73	-
172	266	Niwy Nowe	Osielsko	bydgoski	24	21	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	78	-
173	119	Nowy Jasiniec	Koronowo	bydgoski	8	20	33-38	punkt osadniczy	wś	3	-	167	-
173	120	Nowy Jasiniec	Koronowo	bydgoski	11	23	33-38	punkt osadniczy	wś	4	-	157/1	-

174	121	Nowy Jasiniec	Koronowo	bydgoski	12	24	33-38	punkt osadniczy	XII-XIII	6	-	157/2	Chudziak 1996, s. 228.
175	122	Nowy Jasiniec	Koronowo	bydgoski	14	26	33-38	punkt osadniczy	wś	2	-	5/2	-
176	123	Nowy Jasiniec	Koronowo	bydgoski	30	42	33-38	punkt osadniczy	wś	1	-	138/2	-
177	146	Nowy Jasiniec	Koronowo	bydgoski	31	115	33-38	grodzisko (domniemane)	wś	0	-	113	-
178	270	Osielsko	loco	bydgoski	4	55	36-38	śląd osadniczy	wś	2	-	54, 55	-
179	271	Osielsko	loco	bydgoski	23	74	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	803/3, 803/4	-
180	272	Osielsko	loco	bydgoski	28	79	36-38	osada	XII-XIV	38	-	194/14, 194/15, 240/4	-
181	273	Osielsko	loco	bydgoski	42	93	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	206/6	-
182	324	Osówiec	Sicienko	bydgoski	17	84	37-37	wał	IX-XI	0	szer. 6m; dług. 1 km; wys. 1,5 m	437, 436	Kowalczyk 1987
183	247	Ostromecko	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	15	109	36-40	punkt osadniczy	wś	15	-	317/12	-
184	248	Ostromecko	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	17	111	36-40	śląd osadniczy	wś	2	-	301/3	Chudziak 1996, s. 228.
185	251	Ostromecko	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	30	10	37-40	śląd osadniczy	wś	3	-	146/10LP	Chudziak 1996, s. 228.
186	252	Ostromecko	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	25	17	37-40	śląd osadniczy	wś	2	-	287/6	-
187	253	Ostromecko	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	32	20	37-40	śląd osadniczy	wś	1	-	272	Chudziak 1996, s. 228.
188	254	Ostromecko	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	43	29	37-40	śląd osadniczy	wś	2	-	368/3	-
189	255	Ostromecko	Dąbrowa	bydgoski	37	41	37-40	punkt osadniczy	wś (?)	18	-	271/62	-

			Chełmińska										
190	246	Ostromecko-Reptowo	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	12	106	36-40	śląd osadniczy	wś	2	-	320, 55/1LP	-
191	314	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	11	80	37-37	grodzisko	XI- XII w.	75	polepa, przęśliki, żelazny grot oszczepu	75/8	Wilke, Potemski 1985; Błędowski, Chudziak 2019
192	315	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	72	79	37-37	osada	XII-XIII w.	27	-	75/8	Wilke, Potemski 1985
193	316	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	72	79	37-37	cmentarzysko	XII-XIII w.	0	kości ludzkie	75/8	Wilke, Potemski 1985
194	317	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	13	83	37-37	śląd osadniczy	wś	3	-	67/12	-
195	318	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	14	81	37-37	punkt osadniczy	XI-XII w.	14	-	75/8	Wilke, Potemski 1985; Błędowski, Chudziak 2019
196	319	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	15	78	37-37	śląd osadniczy	wś	1	-	73/6	-
197	320	Pawłówek	Sicienko	bydgoski	16	82	37-37	punkt osadniczy	XI-XII w.	4	-	67/15	Kowalczyk 1987, Łbik 1996
198	244	Pień	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	1	131	36-40	grodzisko (?)	X-XII w.	0	literatura	36/1, 36/2	Kola 1991, s.185-187; Poliški 2019
199	249	Pień	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	4	115	36-40	punkt osadniczy	wś	6	-	14	-
200	250	Pień	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	5	121	36-40	osada	wś	12	-	29, 30/2	-
201	311	Prądociń	Nowa Wieś Wielka	bydgoski	6	25	40-38	śląd osadniczy	wś	3	-	95/5	-
202	312	Prądociń	Nowa Wieś Wielka	bydgoski	10	28	40-38	punkt osadniczy	wś	7	-	122/89, 122/90	-
203	112	Pruszcz	loco	świecki	27	194	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	115	-

204	313	Przyłęki	Białe Błota	bydgoski	5	45	39-37	śląd osadniczy	wś	1	-	112/2	-
205	240	Rafa	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	8	111	35-40	punkt osadniczy	XIII-XIV w.	8	-	21	-
206	36	Samociążek	Koronowo	bydgoski	35	227	34-37	punkt osadniczy	XII-XIII w.	8	-	262/8, 287/5, 287/7	-
207	17	Samociążek	Koronowo	bydgoski	6	27	35-37	punkt osadniczy	wś	3	-	293	-
208	31	Samociążek	Koronowo	bydgoski	10	202	34-37	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	99, 101	-
209	32	Samociążek	Koronowo	bydgoski	15	207	34-37	śląd osadniczy	VII-VIII w.	1	-	119, 120	-
210	33	Samociążek	Koronowo	bydgoski	17	209	34-37	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	120	-
211	34	Samociążek	Koronowo	bydgoski	30	222	34-37	punkt osadniczy	XII-XIII w.	4	-	256, 269	-
212	35	Samociążek	Koronowo	bydgoski	35	227	34-37	śląd osadniczy	VII-VIII w.	1	-	262/8, 287/5, 287/7	-
213	125	Serock	Pruszcz	świecki	5	47	33-38	śląd osadniczy	wś	1	-	334	-
214	126	Serock	Pruszcz	świecki	8	50	33-38	punkt osadniczy	XII-XIII w.	2	-	350/11	-
215	127	Serock	Pruszcz	świecki	10	52	33-38	punkt osadniczy	wś	4	-	594/1	-
216	128	Serock	Pruszcz	świecki	12	54	33-38	punkt osadniczy	wś	6	-	594/1	-
217	129	Serock	Pruszcz	świecki	15	57	33-38	punkt osadniczy	XII-XIII w.	1	-	480	Chudziak 1996, s. 228.
218	130	Serock	Pruszcz	świecki	16	58	33-38	punkt osadniczy	XIII-XIV w.	4	-	503/2	-
219	131	Serock	Pruszcz	świecki	18	60	33-38	punkt osadniczy	wś	2	-	516, 517	-
220	132	Serock	Pruszcz	świecki	19	61	33-38	punkt osadniczy	wś	2	-	520	-
221	133	Serock	Pruszcz	świecki	20	62	33-38	punkt osadniczy	wś	3	-	504/2	-
222	147	Serock	Pruszcz	świecki	57	88	32-38	punkt osadniczy	wś	3	-	141	-
223	148	Serock	Pruszcz	świecki	49	96	32-38	śląd osadniczy	wś	1	-	126	-

224	149	Serock	Pruszcz	świecki	48	99	32-38	punkt osadniczy	wś	5	-	86, 88	-
225	124	Serock-Kurpiszewo	Pruszcz	świecki	4	46	33-38	punkt osadniczy	X-XII w.	15	-	328/7	-
226	51	Sienno	Dobrcz	bydgoski	58	147	34-39	śląd osadniczy	X-XII w.	1	-	137/1	-
227	52	Sienno	Dobrcz	bydgoski	20	109	34-39	punkt osadniczy	wś	4	-	67/2, 80/11	-
228	53	Sienno	Dobrcz	bydgoski	18	107	34-39	osada (?)	XII-XIII w.	18	-	65/49	Chudziak 1996, s. 228.
229	54	Sienno	Dobrcz	bydgoski	17	106	34-39	osada (?)	XII-XIII w.	12	-	65/49	Chudziak 1996, s. 228.
230	55	Sienno	Dobrcz	bydgoski	16	105	34-39	osada (?)	XII-XIII w.	6	-	65/49	Chudziak 1996, s. 228.
231	241	Słończ	Dąbrowa Chełmińska	bydgoski	19	127	35-40	śląd osadniczy	IX-X w.	2	-	7/5, 7/6	Chudziak 1996, s. 229.
232	186	Solec Kujawski	loco	bydgoski	4	35	38-40	punkt osadniczy	XIII-XIV w.	5	-	-	-
233	29	Stary Jasiniec	Koronowo	bydgoski	5	84	34-38	osada	XI-XIII w.	26	-	89LP, 90 LP	-
234	20	Stronno	Dobrcz	bydgoski	8	14	34-38	śląd osadniczy	XII-XIII w.	3	-	89/2	Chudziak 1996, s. 229.
235	21	Stronno	Dobrcz	bydgoski	12	18	34-48	śląd osadniczy	wś	1	-	292	-
236	22	Stronno	Dobrcz	bydgoski	22	28	34-38	śląd osadniczy	wś	3	-	214/7	-
237	23	Stronno	Dobrcz	bydgoski	23	29	34-38	osada (?)	XII-XIII w.	4	-	236/49	Chudziak 1996, s. 229.
238	24	Stronno	Dobrcz	bydgoski	31	37	34-48	punkt osadniczy	XI-XIII w.	4	-	56	-
239	25	Stronno	Dobrcz	bydgoski	35	41	34-38	punkt osadniczy	IX-X w. (?)	3	-	260/3	Chudziak 1996, s. 229.
240	168	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoski	7	88	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	57/5	-
241	169	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoski	12	93	35-39	śląd osadniczy	IX-X w.	3	-	51/3	Chudziak 1996,

													s. 229.
242	276	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	10	23	36-39	punkt osadniczy	XII-XIII w.	2	-	64	-
243	277	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	11	24	36-39	śląd osadniczy	VII-X w.	2	-	64	Chudziak 1996, s. 229.
244	278	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	2	25	36-39	osada	VIII-X	11	-	64	Wilke, Potemski 1985, s. 18
245	279	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	2	25	36-39	punkt osadniczy	XIII w.	5	1 fr. Polepy	64	Wilke, Potemski 1985, s. 18
246	280	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	14	29	36-39	osada	XII-XIII w.	16	1 fr. Polepy	65/2	Chudziak 1996, s. 229.
247	283	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	14	42	36-39	śląd osadniczy	XI-XII w.	3	-	43	Chudziak 1996, s. 229.
248	284	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	1	43	36-39	skarb	X w.	0	1 dirhem, 1/2 monety i 21 fragmentów oraz 7 fragmentów ozdób srebrnych	40/2	Wilke, Potemski 1985, s. 17-18; Dygaszewicz 1990, s. 92-93; Frühmittelalterliche Münzfunde 2016, s. 511-512.
249	285	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	1	43	36-39	grodzisko	poł. X – 1 poł. XII w.	0	literatura	40/2	Kowalenko 1938, s. 303; Potemski 1966; Leda- Pawlewska 1972; Potemski 1975; 1978; Wilke 1979, s. 97-98, 100-101; Wilke, Potemski 1985, s. 17-18; Dygaszewicz 1990, s. 92; Wilke 1991, s. 56-57; Łosiowie

													1999, s. 108-109; Bojarski, Banasiak 2019
250	286	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	3	44	36-39	Osada (?)	IX-X w.	9	1 przęslik gliniany	37/6	Wilke, Potemski 1985, s. 19; Chudziak 1996, s. 229.
251	287	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	2	45	36-39	osada (?)	IX-XII w.	8	1 fr. prąznicy	37/8	Chudziak 1996, s. 229.
252	288	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	4	46	36-39	osada	XI-XII w.	12	-	32/1	Wilke, Potemski 1985, s. 19-20; Chudziak 1996, s. 229.
253	289	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	20	47	36-39	cmentarzysko	wś	3	-	32/1	Wilke, Potemski 1985, s. 20
254	290	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	15	48	36-39	śląd osadniczy	XI-XII w.	3	-	29/7	-
255	291	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	18	51	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	1/6	Chudziak 1996, s. 229.
256	292	Strzelce Dolne	Dobrcz	bydgoskie	19	52	36-39	osada	X-XII/XIII w.	28	-	9	Chudziak 1996, s. 229.
257	275	Strzelce Górne	Dobrcz	bydgoskie	9	22	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	obszar miejscowości Strzelce Górne	-
258	281	Strzelce Górne	Dobrcz	bydgoskie	19	34	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	150/2	-
259	282	Strzelce Górne	Dobrcz	bydgoskie	20	35	36-39	śląd osadniczy	XII-XIII w.	1	-	210/8	Chudziak 1996, s. 229.
260	60	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	22	234	34-39	punkt osadniczy	XI-XIII w.	5	-	52	-
261	61	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	23	235	34-39	śląd osadniczy	XI-XII w.	3	-	54	-

262	62	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	24	236	34-39	śląd osadniczy	XI-XIII w.	1	-	33/21	Chudziak 1996, s. 230.
263	63	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	20	232	34-39	punkt osadniczy	XII-XIII w.	7	-	19/4	Chudziak 1996, s. 230.
264	65	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	31	243	34-39	śląd osadniczy	wś	3	-	133/4	-
265	66	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	33	245	34-39	punkt osadniczy	IX-XI w.	22	-	102/1	-
266	67	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	35	247	34-39	śląd osadniczy	X-XIII w.	2	-	102/1	-
267	68	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	36	248	34-39	osada	XII-XIII w.	34	-	102/1	Chudziak 1996, s. 230.
268	158	Trzeciewiec	Dobrcz	bydgoski	4	32	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	151	-
269	167	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	3	83	35-39	osada	XI-XIII w.	27	-	24/5	-
270	226	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	6	70	35-40	śląd osadniczy	wś	3	-	14/2, 15	-
271	227	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	12	76	35-40	śląd osadniczy	wś	1	-	43/6	-
272	228	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	16	80	35-40	śląd osadniczy	wś (?)	2	-	7/1, 37/3	-
273	229	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	20	84	35-40	śląd osadniczy	wś (?)	2	-	3/30	-
274	230	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	28	92	35-40	punkt osadniczy	wś	12	-	126/3, 126/4	-
275	231	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	29	93	35-40	osada	IX-X w.	29	-	130/2, 131/2	Chudziak 1996, s. 230.
276	232	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	33	97	35-40	śląd osadniczy	wś	1	-	86/9	-
277	233	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	34	98	35-40	osada	IX-X w.	18	-	93/2, 94/2	Chudziak 1996, s. 230.
278	234	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	36	100	35-40	punkt osadniczy	wś	5	-	29/1, 29/2	-
279	235	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	38	102	35-40	punkt osadniczy	IX-X w.	5	-	86/6	Chudziak 1996, s. 230.
280	236	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	39	103	35-40	osada	IX-XIII w.	40	-	96/2	Chudziak 1996, s. 230.

281	237	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	40	104	35-40	osada	VII-VIII, XII w.	31	-	31	Chudziak 1996, s. 230.
282	238	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	43	107	35-40	śląd osadniczy	wś	2	-	86/6	-
283	239	Trzęsacz	Dobrcz	bydgoski	44	108	35-40	śląd osadniczy	wś	1	-	92/2	-
284	159	Włóki	Dobrcz	bydgoski	1	38	35-39	punkt osadniczy	wś	4	-	26/2	-
285	160	Włóki	Dobrcz	bydgoski	5	42	35-39	śląd osadniczy	wś	3	-	119/1, 120,121/2	-
286	161	Włóki	Dobrcz	bydgoski	13	50	35-39	osada (?)	2. poł. X – X/XI w.(?)	5	-	42/9	Chudziak 1996, s. 230.
287	162	Włóki	Dobrcz	bydgoski	15	52	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	59/16, 59/17, 59/18	-
288	163	Włóki	Dobrcz	bydgoski	16	53	35-39	śląd osadniczy	wś	2	-	1, 2/11	-
289	164	Włóki	Dobrcz	bydgoski	17	54	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	7/2	-
290	165	Włóki	Dobrcz	bydgoski	24	61	35-39	śląd osadniczy	wś	3	-	202/8	-
291	166	Włóki	Dobrcz	bydgoski	36	73	35-39	śląd osadniczy	wś	1	-	155	-
292	134	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	3	74	33-38	punkt osadniczy	X-XII w.	8	-	278/8, 278/10, 230/1	Wilke G., Potemski Cz., 1985, s. 24.
293	135	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	7	77	33-38	punkt osadniczy	wś	1	-	230/22	-
294	136	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	16	86	33-34	punkt osadniczy	wś	2	-	50/2	-
295	137	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	28	98	33-38	punkt osadniczy	XII-XIII w.	1	-	240/4	-
296	138	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	32	102	33-38	punkt osadniczy	XIII-XIV w.	1	-	276/21	-
297	139	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	34	104	33-38	punkt osadniczy	XIII-XIV w.	1	-	276/21	-
298	140	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	35	105	33-38	punkt osadniczy	IX-X w.	5	-	275/3	-

299	141	Wudzyn	Dobrcz	bydgoski	36	106	33-38	punkt osadniczy	XII-XIII w.	6	-	275/9	Chudziak 1996, s. 230.
300	88	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	13	72	33-39	śląd osadniczy	wś	3	-	145	-
301	89	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	21	80	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	44/2, 45/2	-
302	90	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	23	82	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	116/2	-
303	91	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	24	83	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	54/3	-
304	92	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	28	87	33-39	śląd osadniczy	wś	2	-	192/3	-
305	93	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	30	89	33-39	śląd osadniczy	XIII-XIV w.	2	-	111, 124	-
306	94	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	37	96	33-39	śląd osadniczy	wś	1	-	201/5, 202	-
307	95	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	38	97	33-39	śląd osadniczy	XI-XII w.	2	-	84	Chudziak 1996, s. 230.
308	96	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	41	100	33-39	śląd osadniczy	wś	1	polepa	7	-
309	142	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	2	110	33-38	osada	XI-XII w.	26	-	118, 119, 120	Wilke G., Potemski Cz., 1985, s. 23-24; Chudziak 1996, s. 230.
310	143	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	6	112	33-38	osada	XII-XIII w.	16	-	34/2, 34/3, 116/3	Chudziak 1996, s. 230.
311	144	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	7	113	33-38	punkt osadniczy	wś	2	-	121	-
312	145	Wudzynek	Dobrcz	bydgoski	8	114	33-38	punkt osadniczy	wś	4	-	134/4	-
313	184	Wypaleniska	Solec Kujawski	bydgoski	7	7	39-39	śląd osadniczy	wś	2	-	232/10LP	-
314	50	Zalesie	Dobrcz	bydgoski	8	156	34-39	śląd osadniczy	wś	1	-	51/1	-
315	69	Zawada	Pruszcz	świecki	11	75	34-39	punkt osadniczy	wś	4	-	97/1	-
316	70	Zawada	Pruszcz	świecki	1	65	34-39	śląd osadniczy	XII	1	-	70	-
317	10	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	26	80	35-38	śląd osadniczy	wś	2	-	125	Chudziak 1996,

													s. 230.
318	11	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	41	95	35-38	śląd osadniczy	XI-XIII w.	2	-	62/4	Chudziak 1996, s. 230.
319	12	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	43	97	35-38	punkt osadniczy	X-XIII w.	7	-	65/6	Chudziak 1996, s. 230.
320	13	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	44	98	35-38	śląd osadniczy	wś	3	-	246/1, 163/2, 165, 166/4, 166/2	Chudziak 1996, s. 230.
321	14	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	50	104	35-38	śląd osadniczy	XI-XIII w.	2	-	60/2, 60/3	Chudziak 1996, s. 230.
322	15	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	53	107	35-38	śląd osadniczy	wś	1	-	22274/25	Chudziak 1996, s. 230.
323	262	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	70	14	36-38	śląd osadniczy	XI-XIV w.	1	-	471/5	-
324	263	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	71	15	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	483/8	-
325	264	Żołędowo	Osielsko	bydgoski	72	16	36-38	śląd osadniczy	wś	1	-	483/8	-

Wykaz stosowanych skrótów:

- wś – wczesne średniowiecze
- (?) – obiekt domniemany

5. Literatura

Banasiak P.,

- 2020 *Domniemane wczesnośredniowieczne grodzisko w Bydgoszczy-Czersku Polskim w świetle najnowszych badań archeologicznych*, „Kronika Bydgoska”, t. 41, s. 17-32

Błądowski P., Chudziak W.,

- 2019 *Pawłówek, gm. Sicienko (stanowisko 11)*, [w:] *Wczesnośredniowieczne grodziska w Polsce: tom 1 powiat bydgoski*, red. W. Chudziak, J. Bojarski, Wrocław, s. 131-172.

Bojarski J.,

- 2019 *Bydgoszcz-Fordon (stanowisko 150)*, [w:] *Wczesnośredniowieczne grodziska w Polsce, tom 1: powiat bydgoski*, red. W. Chudziak, J. Bojarski, Wrocław, s. 33-62.

Bojarski J., Banasiak P.,

- 2019a *Bydgoszcz-Zamczysko (stanowisko 70)* [w:] *Wczesnośredniowieczne grodziska w Polsce, tom 1: powiat bydgoski*, red. W. Chudziak, J. Bojarski, Wrocław, s. 109-130.

- 2019b *Strzelce Dolne gm. Dobrcz (stanowisko 1)* [w:] *Wczesnośredniowieczne grodziska w Polsce, tom 1: powiat bydgoski*, red. W. Chudziak, J. Bojarski, Wrocław, s. 211-228.

Bojarski J., Weinkauff M.,

- 2015 *Próba lokalizacji kościoła św. Marii Magdaleny w Wyszogrodzie w świetle najnowszych badań archeologicznych* [w:] *Z dziejów pogranicza kujawsko-wielkopolskiego: zbiór studiów*, t. III, red. D. Karczewskiego i M. Wilczek-Karczewskiej, Strzelno-Kruszwica, s. 67-86.

Brzostowicz M.,

2002 *Bruszczewski zespół osadniczy we wczesnym średniowieczu*, Poznań.

Chudziak W.,

1996 *Zasiedlenie strefy chełmińsko-dobrzyńskiej we wczesnym średniowieczu (VII-XI wiek)*, Toruń.

Cnotliwy E.

1973 *Rzemiosło rogownicze na Pomorzu wczesnośredniowiecznym*, Wrocław.

Dygaszewicz E.,

1990 *Materiały do osadnictwa wczesnohistorycznego z obszaru województwa bydgoskiego*, „Komunikaty Archeologiczne”, t. 5, s. 81–96.

Frühmittelalterliche Münzfunde

2017 *Frühmittelalterliche Münzfunde aus Grosspolen*, oprac. T. Szczurek, B. Paszkiewicz, A. Tabaka, M. Bogucki, P. Ilisch, D. Malarczyk [w:] *Frühmittelalterliche Münzfunde aus Polen, Inventar I*, red. M. Bogucki, P. Ilisch, S. Suchodolski, Warszawa.

2016 *Frühmittelalterliche Münzfunde aus Pommern*, oprac. G. Horoszko, J. Piński, P. Ilisch, D. Malarczyk, T. Nowakiewicz [w:] *Frühmittelalterliche Münzfunde aus Polen, Inventar II*, red. M. Bogucki, P. Ilisch, S. Suchodolski, Warszawa.

Gierlach B.

1972 *Kowalstwo mazowieckie XIII-XVIII w.*, Ciechanów.

Hensel W.,

1950 *Studia i materiały do osadnictwa Wielkopolski wczesnohistorycznej*, t. 1, Poznań.

Jaworski K.

- 1990 *Wyroby z kości i poroża w kulturze wczesnośredniowiecznego Ostrowa Tumskiego we Wrocławiu*. Wrocław.

Kóčka-Krenz H.,

- 1971 *Esowate kablęczki skroniowe z terenów Polski północno-zachodniej*, [w:] *Fontes Archaeologici Posnanienses: annales Musei Archaeologici Posnaniensis*, t. 22, s. 97-143.

Kola A.,

- 1991 *Grody ziemi chełmińskiej w późnym średniowieczu*, Toruń.

Kowalczyk E.,

- 1987 *Systemy obronne wałów podłużnych w wczesnym średniowieczu na ziemiach polskich*, Wrocław

Kowalenko W.,

- 1938 *Grody i osadnictwo grodowe Wielkopolski wczesnohistorycznej (od VII do XII wieku)*, Poznań.

Leda-Pawlewska H.,

- 1972 *Ceramika z grodziska wczesnośredniowiecznego w Strzelcach Dolnych, w powiecie bydgoskim*, maszynopis w archiwum UAM, Poznań.

Łosiowie J., Ł.,

- 1999 *Badania archeologiczne w dolinie fordońskiej*, „Materiały do dziejów kultury i sztuki Bydgoszczy i regionu”, z. 4, s. 106–113.

Malinowska-Łazarczyk H.,

- 1979 *Typologia i chronologia sprzączek i okuć do pasa z cmentarzyska w Cedyni*, „Materiały Zachodniopomorskie”, t. 25, s. 93-106.

Musianowicz K.

- 1949 *Kablęczki skroniowe: próba typologii i chronologii*, „Światowid”, t. 20, s. 115-232.

Nadolski A.

- 1954 *Studia nad uzbrojeniem polskim w X, XI i XII wieku*, „Acta Archaeologica Universitatis Lodziensis”, t. 3, Łódź.

Parczewski M.

1988 *Początki kultury wczesnosłowiańskiej w Polsce: krytyka i datowanie źródeł archeologicznych*, Wrocław.

Poliński D.,

2019 *Pień, gm. Dąbrowa Chełmińska (stanowisko 1)*, [w:] *Wczesnośredniowieczne grodziska w Polsce, tom 1: powiat bydgoski*, red. W. Chudziak, J. Bojarski, Wrocław, s. 173-194.

Potemski Cz., Wilke G.,

1967 *Wyniki prac wykopaliskowych w Zameczysku w pow. bydgoskim na stanowisku 1*, „Prace Komisji Historii BTN”, t. 4, Poznań, s. 5-59.

Rauhut L., Rauhutowa J., Potemski Cz.,

1959 *Sprawozdanie z badań wykopaliskowych w Fordonie pow. Bydgoszcz na grodzisku „Wyszogród” w roku 1958*, „Wiadomości Archeologiczne”, t. 26, z. 3-4, Warszawa, s. 142-163.

1962a *Sprawozdanie z badań wykopaliskowych na grodzisku „Wyszogród” w Fordonie pow. Bydgoszcz w roku 1959*, „Wiadomości Archeologiczne”, t. 27, z. 3, Warszawa, s. 283-311.

1962b *Sprawozdanie z prac wykopaliskowych na grodzisku „Wyszogród” w Fordonie pow. Bydgoszcz w 1960 roku*, „Wiadomości Archeologiczne”, t. 28, z. 3, Warszawa, s. 251-267.

Rulewicz M.

1994 *Rybolówstwo Gdańska na tle ośrodków miejskich Pomorza od IX do XIII wieku*, Wrocław.

Stoczkowski W.,

1982 *Schyłkowopaleolityczne i mezolityczne materiały krzemienne z okolic Bydgoszczy*, [w:] *Komunikaty Archeologiczne: Badania wykopaliskowe na terenie województwa bydgoskiego w latach 1973-1978*, Bydgoszcz, s. 5-79.

Wachowski K.

- 1974 *Wagi i odważniki na Śląsku wczesnośredniowiecznym na tle porównawczym*, „Przegląd Archeologiczny”, t. 22, s. 219-230.

Wilke G.,

- 1979 *Region Świecia w pradziejach i wczesnym średniowieczu (do połowy XII w.)*, [w:] *Dzieje Świecia nad Wisłą i jego regionu*, red. K. Jasiński, Warszawa, s. 73–110.

- 1991 *Pradzieje i wczesne średniowiecze w świetle źródeł archeologicznych (do początków XII wieku)*, Historia Bydgoszczy, red. M. Biskup, t. I, do roku 1920, Warszawa-Poznań, s. 49-71.

Wilke G., Potemski Cz.,

- 1970 *Źródła archeologiczne do studiów nad osadnictwem wczesnośredniowiecznym z terenu Bydgoszczy i powiatu bydgoskiego: część I*, „Prace Komisji Historii BTN”, t. 7, Warszawa-Poznań, s. 5-39.

- 1985 *Źródła archeologiczne do studiów nad osadnictwem wczesnośredniowiecznym z terenu Bydgoszczy i powiatu bydgoskiego: część II*, „Prace Komisji Historii BTN”, t. 15, Warszawa-Poznań, s. 3-27.

Wrzesiński J.

- 2000 *Noże żelazne w grobach na wczesnośredniowiecznym cmentarzysku w Dziekanowicach*, „Studia Lednickie”, t. 6, s. 91-124.

Zielonka B.,

- 1963 *Zarys dziejów polskich badań archeologicznych na ziemiach województwa bydgoskiego*, „Rocznik Muzeum w Toruniu”, t. 1, nr 3, Toruń, s. 9-42.

Żak J., Maćkowiak-Kotkowska L.

1988 *Studia nad uzbrojeniem środkowoeuropejskim VI–X wieku. Zachodnio-bałtyjskie i słowiańskie ostrogi o zaczepach haczykowato zagiętych do wnętrza*, Poznań.